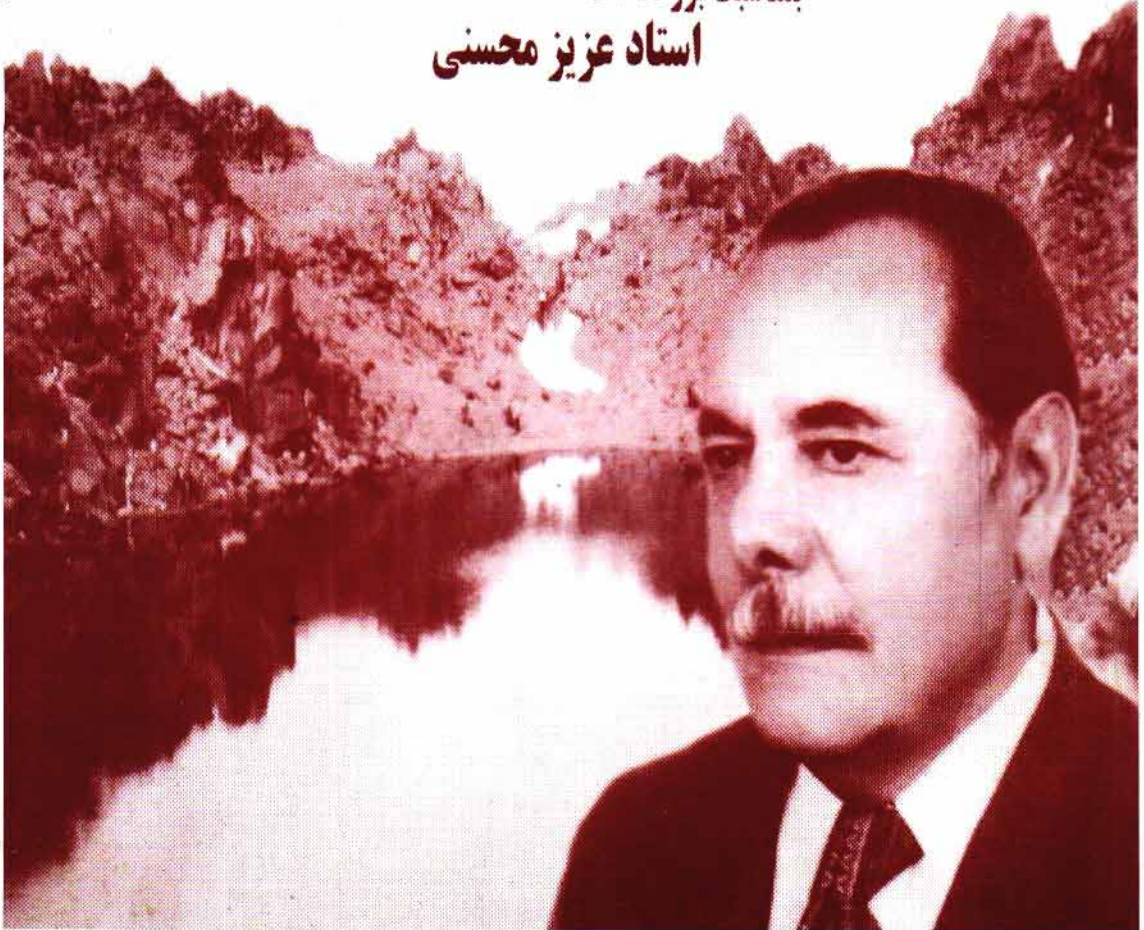


وارليق

تۈركچە-فارسجا فرهنگى درگى
فصلنامه فرهنگى تركى-فارسى

۲۵- جى ايل، قيش ۱۳۸۲، سايى ۴-۱۳۱، ۹۶ صحيفه

بمناسبت بزرگداشت
استاد عزيز محسنى



اۋستاد عزيز محسنى نين ۷۸ ياشينا حصر اولموش اۋزل بۇراخيليش

ISSN 1023 7186

قيمت: ۶۰۰ تۆمن

ایچینده کیلر

- ۳..... دوکتور جواد هیئتین موزاجبعتی
- ۵..... اؤستاد عزیز محسنی نین حیات و یارادیجیلیق یولو، صاییر ادبی درنگی
- ۷..... اؤستاد عزیز محسنی نین آغیرلاما مراسیمی، شهرک طهماسب پور
- ۹..... منیم اللی ایلبلیک عزیز دؤستوم محسنی ساغ اولسون! بهزاد بهزادی
- ۱۱..... قوجالیقین داشینی آناق، هاشم ترلان
- ۱۲..... یؤرولماق بیلمه یین صنعتکار اولمز دیر، هاشم ترلان
- ۲۰..... زاوالسبز بینالار، مظفر درقشی
- ۲۱..... دینله منی، کیتابینی بیر داها اؤخوبارکن، کریم مشروطه چی (سؤنمز)
- ۲۴..... عزیز محسنی را بهتر بشناسیم، مهندس کریم ناجی
- ۳۰..... دؤستوموز جناب عزیز محسنی نین آغیرلاماسی، حسن مجیدزاده (ساوالان)
- ۳۲..... اوستاد محسنی و اونون شعر ترجمه سی، رحیم کاویان
- ۳۷..... ایرلیچی بیلک ایلهامچیسی، دوکتور حسین محمدزاده صدیق
- ۴۴..... سخنرانی مهندس علیرضا صرافی
- ۴۷..... یادى و خاطره ای از دوستی بسیار عزیز، دکتر نورالدین سالمی
- ۴۹..... سخنرانی دکتر نوید محسنی در مراسم بزرگداشت پدرش
- ۵۱..... اوستاد عزیز محسنی نین یارادیجیلیغی باره ده بیر نتیجه سؤز، فاتح
- ۵۳..... یازیچی، شاعیر، آراشدیر جی، ترجمه چی، ائل اوغلو
- ۵۵..... اوستاد عزیز محسنی، کریم قربانزاده
- ۵۷..... هر سطرینی شاعیرانه یازیسان، گؤلدورلو ولی
- ۵۸..... بؤیوک اینسان عزیز محسنی، ایتحاف، علی میثمی
- ۵۹..... حورمتلی عزیز محسنی، قیاس ن. وقار
- ۶۰..... اوستاد عزیز محسنی، ایتحاف، منوچهر فضلای خلف (آذر ائلی)
- ۶۱..... اوستاد عزیز محسنی، تقدیم اولونور، عظیم آقائی
- ۶۲..... اوستاد عزیز محسنی، تقدیم، پرویز بساوت «کیوان»
- ۶۳..... عزیز محسنی نین ایختیتامیه ده کی چیخیشی
- ۶۴..... اوستاد عزیز محسنی نین حیات و یارادیجیلیغی باره ده دؤشونجه لر
- ۶۷..... اوستاد عزیز محسنی نین اثرلریندن نؤمونه لر
- ۶۷..... شعر
- ۶۷..... نیسیگیلیریم
- ۶۸..... من بؤرجلویام ائلیمه
- ۶۹..... آغلادی داغ، دره، تۇرپاق
- ۷۰..... حیات نه دیر؟
- ۷۲..... یومورام گؤز لریمی گؤز له بیرم
- ۷۴..... ادبی تنقید
- ۷۴..... میرزا علی اکبر طاهرزاده «صاییر»-ین حیات و یارادیجیلیغی
- ۸۰..... ادبی نثر
- ۸۰..... ساوالان
- ۸۷..... حکایه
- ۸۷..... عاشیقین موعجوزه سی
- ۹۸.....

اۆلو تانرى نين آدى ايله

وارلىق

فصلنامه فرهنگى فارسى - تركى

تۆركجه - فارسجا فرهنگى درگى

بۆيوك اديب و شاعير عزيز محسنى ايله باغلى اۆزل بۇراخيليش، پايىز ۱۳۸۲

دوكتور جواد هيشتين

عزيز محسنى نين آغيرلاما مراسيimine مۇراجيعتى:

حۆرمتملى ايشتىراكچيلار، عزيز دوستلار:



يىلديگينىز كيمسى، بۇگۆنكو يىغىنچاق گۆركملى عالم،
آراشديرىجى، يازىچى و شاعيريمىز اؤستاد عزيز محسنى نى
آغيرلاماق و عزيزله مك اۆچون وارلىق درگيسى و صابير درنگى
طرفىندن تشكيل اندىلميشدير.

چۆخ ايسترديم كى، بئله گۆزل بير يىغىنچاقدا شخصاً
حاضر اولوب و عزيز دوستوم و همكاريم بارهده اۆرك سۆزلىرىمى
سيزلره چاتدیرام و ديگر دوستلاريمىزىن دا اؤستاد محسنى حاقىندا
سۆيله يه جكلرى گۆزل سۆزلىرى ائشيدم. تأسؤفله دئمهلى يم كى، بۇ
گۆنلرده وطنىدن اۇزاقدا اولدوغوم اۆچون بۇ سعادته نايىل اولما
بىلمه ديم. آنچاق بئله بير مجلسده اۇزاقدان دا اولسا، حۆرمتملى

دوستوم و همكاريم بارهده اۆرك سۆزلىرىمى سيزلره چاتدیرماق مقصدى ايله بو سطيرلرى يازيب، عزيز
دوستوم و وارلىق درگيسى نين دبىرى جناب مۆهنديس رفرفدن بو سطيرلرى حۆصرونوزدا
اوخوماسىنى ريجاً اتدیم.

حۆرمتملى عزيز محسنى ايله من ۲۴ ايلدير كى، دوست و همكارام. بيزيم دوستلوغوموز دا
ايسلام ايتقيلابى ايله بيزلره وئريلن نيسى دىل آزادلىغى و فرهنگيمىزى تبليغ اتمگه ايمان ياراندىغى
گۆنلر باشلامىش و بۇ گۆنه قدر دوام اتميشدير.

اۋستاد محسنى دە وارلىغىن ايلك سايلار ياندان بيزىملە امكداشلىق اتميش و وارلىقدا دتيرلى علمى - ادبى مقاله لار يازميشدير. او چوخ طرفلى بير عاليم، مۆحقيق، يازيچى و شاعير اولدوغو اوچون اونون يازيلارى دا چوخ چنشىدىلى اولموش، شعرلرينده مىلى دوشونجه و دويغولار، وطنه، انله و ديلميره باغلىلىق اوز عكسنى تاپميش، بو خوصوصيتلر اونون مقاله لر ينده ده عكس اولونموشدور. اونون تدقيقلىرى درين و تنقيد آلكيندن كنجميش، يازيلارى علمى اولدوغو قدر بديع و اوزونه مخصوص اوسلوبو واردير.

محسنى نين اوسلوبو ساده و دوشونجه لرى كيمي خلقيدير. او خالق اوچون يازار، دنمه لى او خالق يازيچى سيدير. اونون يازيلارى ييغجام و ساده دير، اما بسيط دگيلدير، مۆحتوالى و دولغوندور، هم ده يوزوجو دگيل. اوخوجو اونون اثرلرينى اوخوركن از قالا اوزونو اونودور و يازى نين بيتمه سىنى ايسته مير.

اونون اثرلرينده فلسفى دوشونجه لر، گوزل تصوير و بديعى اوسلوب، هابئله اينسان پرورلىك و مىلى دويغولار قوشا گندير. او، حياتين معناسىنى خالقا خيدمتده و ياراديجيلىقدا گورور و بئله دنيير:

حيات منجه يوزولمادان، سارسيلمادان ياراتماقدير.
گونش كيمي كايناتا نور ساچماقدير،
انسانليغا يول آچماقدير.

اۋستاد محسنى بير نئچه دىلى ياخشى بيلديكى حالدا (فارسجا، اينگىلسجه، روسجا و توركجه) آنا دىلينه باغلىلىقى و سئوگىسى سونسوزدور. او، آنا دىلنى و خالقى نين فرهنگىنى، وارلىغىنى اوز وارلىقى كيمي بيلير و اونو هر شئيدن اوستون توتور. او دا بويوك روس پداقو اوئينسكى كيمي دىلنى ايتيرن بير ميلكتين هر شئىنى، وارلىغىنى ايتيرميش كيمي قبول ائدير و بئله دنيير:

وطنسيز ياشاماق مۆمكون اولسا دا،
ديلسيز بير بويوك خالق گنده جك بادا!

اۋستاد محسنى بير چوخ كيتابىن مۆلىفى و خاريجى اثرلرين مۆترجميدير. من سوزو اوزاتماماق و مجلسين واختىنى آلاماق اوچون اولنلارين اوزرينده دورمورام. امينم كى، مجلسي مي زده اولنلارين بويوك اكثرىتى اونون اثرلرى ايله تانىشديرلار. هم ده ديگر ناطيقلريميز بو بارده آرتيق ايضاحات و شره جكلر، آنجاق بونو قئيد اتمه لى يم كى، اوزون ايللردن برى اوستاد محسنى آنا ديلم ي زده چيخان بير چوخ كيتابلارين وارلىقدا تانيتما ايشىنى عؤده سينه گوتورموش و بو آغير و چتين ايشى علمى - متودىك شكيلده و طرفسيزجه يثرينه يثيرمكده دير. بو باخيمدان دا وارلىق درگىسى طرفيندن، تشكور دويغولار يمي و ميتتدارليغىمي اونا بيلديرمك ايسته ييرم. اولو تانريدان اۋستاد محسنى و حوزمتملى عاييله سينه اوزون عومور، ساغلىق و داها بويوك ناطيقلر ديله ييرم. ساغ اولون.

اؤستاد عزیز محسنی نین حیات و یارادبعیلیق یولو

«صابر ادبی درنگی»

اؤستاد عزیز محسنی هیجری- شمسی ۱۳۰۴-جۆ ایلده اردبیل شهرینده حیانا گؤز آچدی. ایتیدایی و اورتا تحصیلینی همین شهرده بیتیردی و ۱۳۲۱-جی ایلین مۆرداد آییندا تهرانا یولا دۆشوب، مطبوعاتچیلیق و نشریاتچیلیق ایشلرینده فعالیتیه باشلادی و عینی زاماندا گنج صینیفلرینده ایشیراک ائله مک یولو ایله اورتا مکتب دیپلوم درجه سینی آماغا ناییل اولدو. اینگیلیس و روس دیللی ایله تانیش اولدوقدان سوغرا «دماوند»، «ایران ما»، «بشریت» و «سوکند» مجله لرینده علمی و ادبی مقاله لرین ترجمه سی و نشری ایله مشغول اولدو و آنا دیلی - آذربایجان تۆرکجه سینده آراشدیرمالار آپاراراق، اؤز معاریفچیلیق فیکیرلرینی تانیتدیرماقدا و دۆنیا ادبیاتی ایله باغلانتیلار یاراتماقدا بۇ دیلین ایمکانلاریندان دا فایدالانماغا باشلادی.

اؤستاد بۇ مرحله ده «پیدایش انسان» (اینسانین منشایی)، «فعالیت و نظرات چارلز داروین» (چارلز داروینین چالیشلارای و نظریه لری)، «ساختمان و پیدایش منظومه شمسی» (گۆنش سیستمی نین قۇرولوشو و منشایی)، «موقفیت های علوم و سیستم انتخابات در کشورهای مختلف جهان» (علمی نایلیتلر و دۆنیانین مؤختلیف اولکه لرینده سئچکی سیستمی) ادلی ترجمه لرینی باسدیریب نشر ائتدیردی.

سۆزۆگئدن کیتابلارین بعضیسی ۷ دفعه چاپا وئرلمیش، تیراژی ۵۰۰۰۰- قدر چیخمیشدیر. بعضیسی ده ایشیق اؤزۆ گۆرمه دن په لوی رژیم نین بیرتیجی عامللری نین الی ایله ایمحا ائدیلمیشدیر.

۱۳۳۲-جی ایلین مۆرداد چنوریلیشیندن و بوغونتو دؤورۆنون باشلانماسیندان سوغرا اؤستاد محسنی اولکه نین جنوب بۆلگه لرینه - کرمان، یزد، سیرجان و بم شهرلرینه گئدیرک، اؤرالاردا تیکیتی و یول سالما و مکتب اینشاناتی ایله مشغول اولموشدور و مۆکاتیبه یولو ایله اینگیلیستاندان اینشانات مۆهندیسلیگی دؤوره سینی بیتیرمگه ناییل اولموشدور. اؤستاد ۱۳۴۸-۱۳۵۲-جی ایللرده «خیدمت اناسیندا ائیتیم» یولو ایله تهران اونیورسیتیه سیندن ایقتیه سادی مۆدیریت ساحه سینده اؤزل دیپلوم رۆتبه سینی قازانماغا ناییل اولموش و ۳۶ ایلدن آرتیق اینشانات شیرکتلرینده هیئات- مۆدیره رئیسی و مۆدیر- عاملیل وظیفه لرینده تیکیتی و یول ایشلری آپاران شیرکتلرده چالیشمیش و بیر پارا اوتودولماز یادیگارلارین یارادیلماسیندا بۆیۆک امک صرف ائتمیشدیر. میثال اۆچۆن: تهرانین سید جمال اسدآبادی

مئیدانینداكى «آموزشگاه كمر و لاله‌هاى باغچه‌بان»، تهراین شوش مئیدانینداكى مختارالسلطنه‌ده پترلشن «استادیوم ورزشى كارگران»، ایصفاهانین پیرنگرانینداكى «سنگ‌شكن ذوب آهن» بیناسى، مشهد اونیورسیتیه‌سىنین «علوم اجتماعى» فاكولته‌سىنین بیناسى و ...

اوستاد محسنی اوزونون چوخ بهره‌لی فعالیتلری ایله یاناشی هنج زامان اوز آنادیلی و ادبیاتیندان واز كئچمه‌میشدیر. ایسلام اینقیلابی غلبه چالدیق‌دان و نیسی دیل آزادلیقلاری اورتایا چیخاندان سونرا اوستاد عزیز محسنی «گۆنش» و «اینقیلاب یولوندا» نشریه‌لری، تبریزین «فروغ آزادی» و «مهد آزادی» و اردبیلین «آوای اردبیل» گۆنده‌لیکلرینده اوز شعرلرینی، داستانلارینی و ادبی آراشدیرمالارینی یایماقلا مشغول اولموشدور. وارلیق درگیسی یاراندىغی ایلك گۆندن اوستاد محسنی بۇ نشریه ایله سیخ امكداشلیقدا اولموشدور. اوستادین بۇرایا كیمی «دینله منی»، «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار»، «چای آخیر»، «یۆرد»، «شاعیر و شعر» و «دده قۇرقود دۆنیاسی» ادلی اثرلری آذربایجان تۆركجه‌سینده ایشیق اوزۆ گۆرموشدور.

اوستاد عزیز محسنی ۲۷ میلیون تۆمنلیك شخصی وسایطی حسابینا اوز دۇغما شهری اردبیلین آن یوخسول محله‌سینده آلتی صینیغلی بیر قیز مکتبی تیکدیرمیشدیر، بۇ ایسه اوستادین اوز آنایوردونا و معاریف و مدنیته اولان بۇیۆك عشقینی گۆستریر.

اوستادین هله ایشیق اوزۆ گۆرمه‌میش بعضی اثرلری بۇنلاردان عیبارتدیر:

۱- شعر مجموعه‌سى. بۇ اثر اوستادین اوز شعرلریندن علاوه، نیمادان، اخوان ثالثدن، سیاوش كسرائیدن و خاریجی اۆلكه‌لره منسوب اولان بعضی ینسی شعر شاعرلریندن ترجمه‌لری احتیوا ائتمكده‌دیر.

۲- داستانلار: عاشیقین موعجۇزه‌سى، كیچیک وۇرغون، اؤ هنج منم، ساوالان و بیر نئچه باشقا داستان.

۳- آذربایجان ادبیاتى تاریخیندن قیزیل صحیفه‌لر: عارف اردبیلی، سید عظیم شیروانى، لعلی، قمری دربندی، دخیل، میرزا علی اکبر صابر (۲- جی جیلد).

۴- استیک (گۆزلیك بیلیمی) حاقیندا مقاله‌لر.

۵- تخمیناً ۱۶۰۰۰ آتالار سۆزۆ، آلتیشلار، آتماجالار و اؤیودلردن عیبارت فولكلور تۇپلوسو.

۶- بۇیۆك روس یازیجیسی تورگنیفین «آسیا» ادلی کیتابی‌نین ترجمه‌سى.

اوستاد عزیز محسنی جنابلارینا تۇتدوغو مدنی یولدا بۇندان دا پارلاق ناییلتیلر دیله‌بیریک.

اؤستاد عزیز محسنی نین آخیرلاما مراسیمی

شهرک طهماسب پور



۱۳۸۲- جی ایمل خورداد آیی نین ۲۳- ده «وارلیق»

درگیسی و «صاییر ادبی درنگی»- نین تشبۆتو ایله قۇرولان آخیرلاما مراسیمینده بیر داها بیر آذربایجانلی عالیمین عۆمۆر ایشیغینا تۇیلانلیق. ۶۰ ایلدن بری اۆرگی نین یاغینی آریدیپ، کیتابلاری نین آغ وراقلارینا تۆکمۆش اولان بۇ عالیم، اردبیل شهرینده آنادان اولوب، گنج یاشلاریندان بری تهراندا و ایرانین باشقا شهرلرینده چالیشمیشدیر. او، بیر ادبیات خادیمی، بیر اینجیماعسی شخصیتدیر، باجاریقلی آراشیدیریجی و شاعر

تقیدچیسی، شاعیر و یازیدیر. اونون آخیرلاما مراسیمی چۆخ طنطنه ایله کنجیریلدی، حاقیندا مقاله لر اؤخوندو و نیطقلر سۆیلندی. عۆمۆرۆن ۷۸- جی باهارینی یاشاماقدا اولان حۆرمتملی ادیبیمیز عزیز محسنی نین یارادچیلیق دنیاسینی تانماق اۆچون یارانان بۇ مراسیمده بیر چۆخ عالیملر و ادبیات ستورلر ایشتیراک ائتدی. اۆلکه نین اوزاق و یاخین شهرلریندن گلن قۇناقلارین سایى سالونون ظرفیتیندن ایکی قات آرتیق ایدی.

مراسیم «اندیشه مدیت اوجاغی»- ندا ساعات بشدن باشلانپ، ساعات سککیز یاریمادک داوام ائتدی. بۇ طنطنه لی مجلسین آبارچیلیغی منیم اۆزیمه قویولموشدو. مراسیم اؤستاد بهزاد بهزادی نین طرفیندن آچیق اعلان اولونانندان سؤنرا «وارلیق» درگیسی نین مؤحترم مسئول مۆدیبری، دؤکتور جواد هیتین مکتوب مۆراجیعتی ایله داوام ائتدیریلدی. بۇ

مراسیمده اؤستاد بهزاد بهزادی، دؤکتور حسین محمدزاده صدیق، مۆهندیس ابراهیم رفر، مۆهندس علیرضا صرافنی، دؤکتور خالقی، رحیم کاویان، محمد فاتح، قربانزاده و ... نیتقلر سؤیله ییب، مقاله لر اوخودولار. شاعیرلریمزدن ایسه اؤستاد هاشم ترلان، سؤنمز، ساوالان، عظیم آقایی، آذرانلی، گؤلدورلو و لسی، و آذربایجان شعری نین باجاریقلی شاعیره سی نیگار خانیم خیایوی آغیرلامایا حصر ائتدیکلری شعرلرینی اوخودولار. «صابر ادبی درنگی»- نین باشقانی جناب مظفر درفش نین شعری نورانی نین طرفیندن اوخوندو. بۇ سازلی- سؤزلؤ آغیرلاما مراسیمینده اوخونان مقاله لرین بۆتونلوگو قۇجامان عزیز محسنی نین یارادیجیلیغیندان سؤز اچان مۇوضوعلاری احتیوا ائدیردی.

آغیرلامایا قاتیلان باشقا ادبیات خادیملری نین و شاعیرلرین آراسیندا مۆهندیس محمدرضا کریمی (زنجان)، احمد شاهپاء آقازاده علیانی، ائلدار مۇغانلی، دؤکتور صمد سرداری نیا، حسن ایلدییریم، اسماعیل هادی، میرزه رسول اسماعیلزاده، وقار، عدالت، پرویز بساوت، لایلا خانیم کحالی، سیما خانیم صمدی، فیکره خانیم، پریسا خانیم پرازنده و ... ایشتیراک اتمیشدیلر.

آغیرلامادا «اؤلدوز» موسیقی قروپو و «بابک» عاشیق موسیقی قروپو و عاشیق محبوب خلیلی نین چیخیشلاری چؤخ خوشاگلمه لی ایلدی. آمریکادان مراسیمه قاتیلماغا گلن اؤستاد عزیز محسنی نین اوغلو جناب دؤکتور نوید محسنی حؤرمتملی آتاسی نین ایجتیماعی و عاییله وی داورانیشی، باره ده یازدیغی گؤزل مقاله نی اوخودو.

آغیرلامانین سؤنوندا اؤستاد عزیز محسنی حضرتلری میکروفون آرخاصینا گئدیپ قوناقلارا تشکؤر ائدیپ، اؤز خوش آرزولارینی بیلدیردی و ابراهیم رفر نین واسیطه سی ایله «وارلیق» درگیسی نین یازیچیلار هشیأتی طرفیندن حاضیرلانمیش تقدیرنامه لؤوحه سی تقدیم اولوندو. هابئله اؤستاد بهزاد بهزادی آذربایجانجا- فارسجا سؤزلؤگونون یثنی نشریندن بیر نؤسخه سینی و میره دایت حصاری اؤز کیتابلاریندان بیرینی اؤستادا هدیه ائتدی.

مراسیم آذربایجان پاپ موسیقیسی نین ایجراسی ایله سؤنا چاتدی.



منیم اللی ایلیک عزیز دۆستوم محسنی ساغ اؤلسون

بهزاد بهزادی



اللی نئچه ایلی بوندان اول عزیز محسنی جنابلاری ایله تانیشلیق و دوستلوقوموز باشلانمیشدیر. بۇ اؤزون و سۆزکللی مۆتدده بیر طرفدن دوستلوقوموز درینلشیپ، آذربایجان دیلی و ادبیاتی اؤغروندا اؤزکلریمیز بیرگه چیرینیب، ائله ذیرولهره یؤکتلیدیر کی، ایندی بیز یاخشیلارلا بیر-بیریمیزله دانیشا بیلیریک. آقای عزیز محسنی ایستدی منیم اؤچون «عزیز» و ایستکلی «محسنی»- میز اولموشدور.

اؤ بیر طرفدن، گنج عزیز محسنی یاشا دۆلدوقجا آنا دیلینه وۇرغونلوقو چپچکلنیپ و دۆرلی و وئرملی اثرلری اونو بیر

قۇجامان اؤستاد کیمی تانتدیرمیشدیر. اونون شعر، نثر، ترجمه، تحقیقی و ایستقادی آراشدیرمالار ساحهسینده بۆیوک و اؤنملی خیدمتلری اولموشدور.

بۇ گۆن بیز، باجاریقلی و ادلیم آنا دیلیمیزین وۇرغونلوقو اغیرلاماق مقصدیله بۇزایا تۇپلانمیشیق. اغیرلاما مراسیمی نین مقصدی بیر عالمین یارادیجیلیغینی آراشدیرماق یؤخ، اونا سایغیلاریمیزی، آشین و اؤزک دۇیغولاریمیزی تقدیم اتمکله برابر اونا ساغ اول دنمک و اونون اؤچون اؤغورلار دیله مکدیر.

بیزیم امکداشلیغیمیز ۱۳۳۰-جو ایلی، آذربایجانجا مطبوعاتین یایلیدنی چاغدان باشلانیدی. بۇرادا ایکی مسألنه قیساجا آچیقلامالیام:

۱- گنج یازیچیلاریمیز فارسجا تحصیل آلدیقلارینا گۆره، آرتیق فارسجا دۆشونوب، سؤنرا آذربایجانجا یازیردیلار. بۇ چتینلیکلری آرادان قالدیرماق اؤچون گرگین و آردیجیل چالیشیردیق. دنمه لیم کی، عزیز محسنی اولارلدان ایدی کی، اونون ائله او زاماندان یازدیغی آذربایجانجا مقاله لری دۆزگون ادبی دیلی و آخجی شیوه سی ایله تانیپردی. اونون بۇ شیوه سینی سؤنراکی بۆتون یازیلاریندا دا گۆرمک اولار.

خالق دانشیق دیلینی ادبی سبکله باریشدیریب اوڤغون شکیلده و باجاریقلا ایشلده بیللمه سی و یابانچی سؤزلرین آشیری ایشلدیلمه سیندن چکیئمه سی، اونون قلم یارادیجیلیغی نین سجه وی نؤکته لریدیر.

۲- او زامان آذربایجانجا یاییلان مطبوعاتی «مؤغوللار واسیطه سیله زورلا تحمیل اندیلیمیش دیل»-ین تبلیغاتچیسی، ادبی دیلیمیزی ایسه «باکی سؤوقتی» و یابانچی بیر دیل کیمی تۆهمتلندیریریدیلر. حتا معاریف ناظیرلیگی ده بئله مطبوعات اورقانلارینی «تۆرکی دیلینده» اولدوغونا گۆره دفعه لرله باغلامیشدیر. بیز آغیر و دؤزۆلمز بیر شرایطده آنا دیلیمیزین وارلیغینی بۆتون گۆجومۆزله مۆدافیعه اندیردیگ. ایندی عزیز محسنی یاشلاریندا اولان قوجامان شاعیر و یازیچیلاریمیز بئله بیغینجاقلارین کئچیریللمه سینى و آذربایجان دیلینده چیخان کتاب و درگیلری گۆردۆکده وصفه گلمز سئوینجه دالیر، او آغیر گۆنلرین آجیلیغی نین و چتین شرایطده آپاریلان مۆباریزه نین بئله شیرین ثمره سینى اۆرکدن آلتیشلایرلار.

عزیز محسنی ده بیز چۆخلاری کیمی اۆزون ایللر بۆیۆ گئتدیگی یولون دۆزگۆنلۆگونه اینامی سارسیلماز ایدی و دؤزۆلمز چتینلیکلره باخمایاراق صداقتله بۇ یولدا چالیشاراق خالق نین ساینی و اعتمادینی قازانمیشدیر.

اؤستاد محسنی نین اثرلری باره سینده عالیملریمیز دانیشاجاقلار. من بۇرادا اونون یشنی یاییلان کیتابلاری تانیتماق مقصدی ایله یازدیغی اونلارچا مقاله لری حاقیندا دئمک ایسته ییرم کی: او، بۇ مقاله لرینده خوصوصیله گنج یازیچیلار و شاعیرلری تشویق ائتمک مقصدیله بیز مۆعلیم کیمی چالیشمیشدیر.

اصلینده عزیز محسنی بۇ کیمی یازیلاریندا مۆکفلرین ایشلری نین مۆثبت جنبه لرینه دایاناراق یۆل گۆستریجی اۆیۆدلر و نره رک، کیتابلاری خوش بینلیکله آراشدیریب تانیتدیریر، مۆکفلره بیر قوجامان مۆلیف کیمی گۆستریش و نره رک، اوخوجولاردا دا مارق اویاندیریر.

قیساسی بۆدور کی، عزیز محسنی شعر، نثر، تحقیقی آراشدیرمالار، ترجمه و ادبیاتین باشقا ساحه لرینده هر طرفلی چالیشمیش و باجاریغینی گۆستمیشدیر. اونون اثرلری گنجلر اۆچون اۆیرنیش قایناغی اولایر.

قوجالیغین داشینی آتاق

هاشم ترلان

یشر کۆرەسی ھئی دۆلانیر نەدندیر؟
دۆلانسادا دایاغسی وار دۆنیانین.
دئمە دۆنیا بئله گلیب گئندیر،
مین رنگی وار، بۇیاغی وار دۆنیانین.

سنینلە من ھمیاش اولدوق ھر زامان،
مۆحکم دایان! نە گۆرمۆشوک عۆمۆردن؟
وطن داردا، کۆنۆل داردا ناتوان،
گۆرز اولماسا سس چیخارمی دمیردن؟

فرھاد اولاق، کۆلونگ وۇراق، داغ یاراق،
اولدوزلار دا باخسین بیزە ھای دئسین.
ائسل دردینی شەریمزده آختاراق،
دده قۇرقۇد: «یۇخدور سیزە تاي»- دئسین.

محسنی سن آلتین آچیق، باشین دیک،
میتینی گۆتۆرمەدین ھر یادین.
کلایندا منم- منم گۆرمەدیک،
منلیگینە بۆزک اولدو اۆز آدین.

قوجالیغین داشین آتاق... مۆرتب،
شەریمزین سینیق قلبی اۆیانسین.
قلمینین اوجونداکی مۆرتکسب،
قانیمزین آل رنگینە بۇیانسین.

دۆیۆنلەدین آیاغینا یۆللاری،
یۆل اۆزاندی، یۆرولمادین، دۆنمەدین.
قلمینلە قۆل چکدیگین ایلقاری،
اوجا تۆتدۆن، بئزیکمەدن سۆنمەدین.

جیغیرلارین دۆلاییندا اویاندىن،
ھئچ بیلەدین درە نەدیر، داغ نەدیر.
گئجەلرین مین رنگینە بۇیاندىن،
سۆرۆشمادین قارا نەدیر، آخ نەدیر.

ھارای سالدین، من دە واران... یانلیدین،
ائشیدن کیم، دینلەین کیم، یانان کیم؟
وطن دئدین، دیلین دئدین، دانلیدین،
فریادینی دینلەین کیم، قانان کیم؟

وارلیغینی دانان سولطان تاجیندان،
اود قالادین، دئدین: کۆنلۆم یاز اولدو.
زامان اۆتدۆ، دار گۆزلرین اوجوندان،
یشە کۆھنە حامام، کۆھنە تاس اولدو.

فلک چالدى باھارینی بۆرجونسا،
دئدی: وۆقار؟ دئدین: جۆشما ائی فلکا
ایللریمی ساییب قۆیدوم اوجونسا،
جۆرأتین وار وۆقاریمی آل گسۆرک.

قېلىنچ اولاق دار گۆزلىرىن گۆزۈندە،
صىغلىرىنى قوشا ياراق قارداشىم!
گۆن اولسون كى، دۇخسانىندا، يۈزۈندە،
ساغلىغىنا مجلس قۇراق، قارداشىم!

دېلىن آزىمىت نۈەلىرى درك ائىدك،
گۆزلىرىنىن درياسىندا اۆزك بىز.
آزار گلن باجالارى بركىدك،
جفاسىنا، بلاسىنا دۆزك بىز.

يۈرولماق يېلمەين صنعتكار اولمىدیر

هاشم ترلان



هر خالقين، اۆز مىلى، ادبى صنعتكارلارنىن يارادىچىلىق
يوللارنىنى اۆيسرنمك، اولنلارنىن جمعيتده گۆستردىكلىرى تائىرلىرى
آختارماق بۇرجودور. آخسى، نىشجه اولا بىلر، سكسن ايللىك
عۇمرۈنۈن ائتمىش ايلنىنى اۆز خالقىنىن آزادلىغى، ادبىياتىنىن بۇيا-
باشا چاتماسى اۇغروندا زحمت چكىب، اۇنون يوللارنىنى
ايشىقلاندىران صنعتكارى ياددان چىخاراق؟ هر ادبى، شاعىر، اۆز
خالقىنىن گۆرن گۆزۈ، چىرىنان قلىدیر. اولنلار هامىدان قاباق
باشادىغى جمعيتىن دردلرلىنى درك ائدىب باشا دۆشۈر و اۆز
كسكىن قلمى ايله بۇ دردلرلى اۆز خالقىنىن اىختيارىندا قۇيور.

اينسانلارنىن ياشاماق حاقىنىنى اساسلاندىرماق و اولنلارنىن اۆز حوقوقلارى اۇغروندا مۇبارىزه يوللارنىنى
اسانلاشدىرماق هر بىر صنعتكار، يازىچى و شاعىرىن مۇقدس وظيفهسىدیر. يازىچى، يازىچى اولماقلا
برابر تنقىدچى ده اولمالىدیر. بئله اولمازسا، يارادىچىلىق دا اولا بىلمز. تنقىد ادبىياتىن اساسلى قۇللارنىندان
بىرىدیر. اۇنو دانماق، ادبىياتى دانماق دئمكىدیر.

هر بىر قلم صاحىبىنىن يارادىچىلىق يوللارنىنى آراشدىرماق، ياراتدىغى اثرلىرى صافلىق
سۆزگىچىدن كىچىردىب، بدىعى، ادبى، سانباللى و دۇنيا مىقياسىندا اۆزۈنه يىر تۇتان اثرلر وۇجودا
گتىرمك، هر تنقىدچىنىن ايشىدیر. بىزىم دىلیمىز زنگىن بىر دىلدیر. بۇ دىل دۇنيانىن چتىن علمى
مسألەلىرىنى ايفاده ائتمگە قادىردیر. بئلهلىكلە ادبىياتىمىزى گنىشلىندىرمك اۆچون ادبىلریمىزىن قارشىسىندا
مۇھۆم بىر وظيفه دۇرماقدادیر.

بۇنلارنى نەزەرە آلماقلا بۇ گۇن قارداشېم، قۇجامان يازېچى و شاعىرىمىز، اۇستاد عزيز محسنى نىن آنادان اولماسى نىن ۷۸ ايلىك يۇيلىنىنى قىئد ائدىرىك.

عزيز محسنى كىمدىر؟

اۇستاد محسنى مین ايلىك ادبىياتىمىزىن گۇركملى مۇعاصىر نۇماینده سىدىر. اۇنون كىچدىگى يۇنلار كىمى اثرلرى ده الواندىر. تدقیقات مسئلهسى اۇنون چۇخ شۇدىگى ژانرلاردان بىرىدیر. ادیبىن بۇ باره ده يازدىغى مۇلاحيظهلرى درین اولماقلا برابر ادبى صنعت ساحهسىنده گىئىش مۇطالىعهسى و دۇزگون قايناقلاردان فايدالانماسىندان ایرلى گلىر. اۇستاد عزيز محسنى «هۇنر هۇنر اۇچۇندور» شۇعارى نىن علئیهىنه چىخاراق «هۇنر خالق اۇچۇندور» شۇعارىنى قبول ائتمكله مىلى سۇيه ده دایانیر. بئلهلىكله ادیب مىلى ادبىياتا اساسلاناراق اۇنون منلىگىنى قۇروپور. بئله ده اولمايدیر. بئله اولمازسا، خالقىن آرزو، ایستكلرىنى و اۇنلارىن اۇز آزادلىقلارى اۇغروندا آپاردىقلارى مۇبارىزهلرىن یثرىنه، اینجه بئلدىن، گۇل ياناقدان، شەلا گۇزلردن يازماقلا خالقىن شۇعورونو باشقا طرفه يۇنلتمكدن ساواىى بىر نئىجه آلماق اولارمى؟

اۇز خالقى نىن دۇز- چۇرگى ایله بۇیا- باشا چاتان يازېچى يا شاعىرلر وطنى نىن و مىلى غورورونون كىشىگىنده دۇرمالیدیر. اۇز ائللرى نىن دردىندن، اسارتىندن يازمايان و اۇنو دانان هر صنعتكار مىلى منلىگىنى ایتىرمكدن ساواىى باشقا بىر شى اۇلا بىلمز. اۇستاد عزيز محسنىنى دۇشۇندورن، ائل و ادبىياتىمىزىن باش قۇلو اولان دىلیمىز دیر. بۇ دردلردن يازان هر صنعتكار اۇنو ماراقلاندىرىر. بۇ باره ده تشكىل اولان ادبى انجۇمنلر اۇنو اۇزونه طرف چكىر. اۇزادا گىندن مۇوضوعلار ادبى كاراكتىر داشىرسا، اۇرانىن دۇنمز دۇستو اولور. بۇ قۇجامان گۇركملى ادیب، اۇز معنوى كىسكىن مۇلاحيظهلرى ایله ادبى مجلىسلرى ایشىقلاندىرىپ، شاعىر و يازىچىلارىمىزىن جاوان نىلىنى دۇزگون يۇلا هیدایت ائتمكده بۇيۇك رۇلو اولموشدور. مۇعاصىر و كلاسىك ادبىياتىمىزلا لاقىئدلىك، خالقىمىزىن ایدئاللارىنا قارشى دۇران يابانچى فېكىرلرله اۇز- اۇزه دایاناراق، كىسكىن قلمى ایله آنا دىلیمىزىن شۇاف، يابانچى سۇزلردن ایراق اولماسى اۇغروندا چكدىگى زحمتلر هدره گىئمه مىشدىر. اۇنون اثرلرى نىن استىك مضمونو گۇى قۇرشاغى كىمى الواندىر. مۇعاصىر و كلاسىك شاعىرلرىمىزىن آراسىندا فرق قايىل اولماياراق، اۇنلارىن حیات و يارادىچىلىقلارى ایله ماراقلاناراق، زمانه نىن. تارىخىن تۇز باسمىش وۇقارلى صحىفهلرىنى آراشدىرىپ عماد الدىن نىسىمىنى، ملا محمد فضولىنى، حكىم سىد ابوالقاسم نىباتىنى. حكىم ملا محمد هیدجىنى، محمدباقر خلىخالىنى، حاجى رضا صراف تبرىزىنى، مىرزا على معجز

شېستىرىنى اۆز اۆخوجولارينا تقدیم اندهرك حياتى، ياراديجيلىقلارى، يوللاریندا باش قالدیران دهشتلی حادیهلرین باره سینده ییغناج شکیلده شرح وئرمیشدیر. ادیب کیتابین آدینی «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار» قۇیموشدور. دؤغرودان دا بۇ شاعیرلر کلاسیک ادبیاتیمیزین قیزیل و یاشیل یارپاقلاریدیر. بۇ دا معلومدور کی، کئچمیشدن ایلهام آلا بیلمه ینلر، گله جگیندن ده ایلهام آلا بیلمزلر. بۇ کیتاب گنج شاعیرلریمیزه اۆرنک اولاییلر. ادیب ایکی یۆز ایل بۇندان اول دۇنیایا گۆز آچان ابوالقاسم نباتی نین ئنجه سطر شعرلریندن نۆمونه گتیرمیشدیر. بۇ نۆمونه لردن بیرینی خاطرلادیرام:

قۇیما رقیب باخسین سینه داغینا،
ياماندير گۆزلری، گۆزلر، نه گۆزلر.

یاخود قۇشمالاردان بیر نۆمونه:

صبا، مندن سؤیله او گۆلعه ذاره،
بۆلبۆل گۆلۆستانه گل سین، گل مه سین؟
بۇ هیجران دۆشگۆنۆ، ایللر خسته سی،
قاپینا درمانه گل سین، گل مه سین؟

اؤستاد محسنی نین اثرلرینی سجه لندیرن اونون دۇنیا گۆرۆشودور. بۇ گۆرۆش دۇرنا گۆزلۆ بۇلقلار کیمی انله زۆلال و شفافدیر کی، ادیبین شخصیتینی اۆزۆنده عکس اتدیریر. بۇ دا اونون رئالیسم اۆصولونا مالیک اولماغینی گۆستریر. رئالیسم حیاتدا اولان اینسان جمعیتی نین اۆزۆدور. ادیبین اثرلری فاناتیک دگیل، ذاتاً اینسان قایناقلاریندان ایلهام آلان و فایدالانان حیاتین نۆمونه سیدیر.

محسنی اۆزۆ زحمتکش طبقه سیندن اولدوغونا گۆره، بۇ طبقه ده یاشایان، حیات سۆرن اینسانلار اونو دۆشوندوروب فیکره آپاریر. اولنلرین «ایم خمیر، قارنیم آج» مسأله سی اثرلری نین باشلیجا مؤوضوعونو تشکیل اندیر. «چای آخیر» کیتابیندا «پالتوتومون طالعه»، «اؤ داها قاییتما یا جاقدیر»، «بیر پالاندوز»، «چای آخیر» خاطیره شکلینده یازیلیمیش حکایه لر بۇنا جانلی بیر اۆرنکدیر. بۇنا گۆره ده دئمک اولار کی، اؤستاد محسنی ده میلی غۆرور گۆجلودور. بۇ غۆرور هر طرفلی اولاراق عۆمومی بیر ماهیت داشی بیر. ادیب، دیلیمیزین، ادبیاتیمیزین گنریده قالماغینا اۆرک دۆلوسو آجی بیر. فضولی، نسیمی، میرزه علی اکبر صابر، صمد وۇرغون کیمی شاعیرلری اولان بیر خالقین گۆنئی آذربایجاندا نثریمیزین،

شعریمیزین آجیناجاقلی بیر حالدا اولدوغونو حیسّ ائندنه ناراحت اولور. ادیب بوْنون سببینه بیلسه ده، چاره‌سی نین اونون یئنده اولمادیغینی گوزۆب، مۆمکۆن اولان باشقا اۆصوللاردان فایده‌لانماغا چالیشیر.

ائله قیرخ ایل بوْندان قاباق (بلکه ده چۆنخ) دیلیمیزی، شعریمیزی دانان شووینیس‌لره تانیتماق اۆچون اوتایلی- بوتایلی آذربایجانین سککیز شاعیری نین شعرلرینی فارسجا یا ترجومه ائدیپ اؤخوجولارین ایختیارینا قويموشدور. شاعیرلردن صمد ووزغون، مروارید دل‌بازی، رسول رضا، مدینه گۆلگون، هاشم ترلان، سهند، واله، صمد صباحی کیمی مۆعاصیر قلم صاحب‌لری نین اؤن اۆچ شعرینی «نمونه‌هایی از شعر معاصر آذربایجان» آدی ایله محمد علی فرزانه‌نین اؤن‌سۆز باشلیغی آلتیندا فارس دیلینده نشر ائتمیشدیر. بوْ مۆقئیمه‌دن بیر نۆچه سطیر اؤخوجولارین نظریته:

«این قطعات بدون آنکه بهترین نمونه‌های دست‌چین‌شده از شعر معاصر آذربایجان باشد، در حداقل خود نیز برای خواننده فارسی‌زبان شناخته نیست و بدین سبب، هر کوششی از این رهگذر می‌تواند شایسته توجه و تقدیر باشد.»

خالق‌یمیزین طالعی، معیشتی ایله باغلی اولان بوْ ترجومه‌لر، او دؤورده یثنی بیر آددیم ایدی. بوْ ترجومه‌لر خالق‌یمیزین اؤنودولموش حاقی نین و اونون اؤرگیندن چیخان گۆر سسیدیر. آخی عزیز محسنی ادیب، یازیچی اولماقلا برابر شعرلری دولغون معنا داشییان قوجامان بیر شاعیردیر. او هر نه‌دن یازیرسا، خالقین اکثریتینی تمثیل ائدن محروم انسانلاردان یازیر. ادیب «ذیمه منه، ذیمه یم سنه» شوْعارلارین صاحیبی ایله راضیلاشا بیلمیر. او، اینسانلاری اؤز معنا و آزادلیغی اؤغرولدا مۆباریزه‌یه دعوت ائدیر. او، خالقلازی بابک کیمی اؤز عقیده‌سی نین یولوندا مۆحکم دایانماغی، ظۆلمتین باغیرینی یاریب اونون یثرینه نور سۆپله‌مگی قۇوصیه ائدیر.

اؤستاد عزیز محسنی نین «دینله منی» آدلی شعر کیتابی یۇخاریدا یازدیغیم فیکیرلرین ایفاده‌سیدیر. حتّاً شاعیرین یازدیغی سطیرلر فریادا چئوریلیب عکس- صداسی اؤخوجونون قلبینده اؤزۆنه یثر تاپیر.

شاعیرین متانتله یازدیغی «یارادان اینسان اؤلمزدیر» شعرینده بئله دئییلیر:

بوْتون قۇدرت وارلیغی ایله،

سارسیلماز بیر قالا یاراتماق،

اوندان سؤنرا اؤلۆم ایله ال-به-پانخا اولماق،

اونون قۇرخونج هئیتی اؤنۆنده وؤقار ایله دۇرماق،

اۋندان اصلا قوزخماماق،

بۇ، زامانىن جوكمۇدۇر.

چىچىك سۇلار،

شام سۇنر،

گىنجلىك اۋز يىرىنى قوجالىغا وئرن

هر يارانان اۋلر.

يۇلونا ايناملا اينانمايان،

يۇلوندىن تىز دۇنر.

آنچاق، يارادان اينسان اۋلمز.

اۋ، اۋلۇمۇن قارشىسىندا متاتلە دۇرار.

بۇ شعر اۋز سادەلىگى ايله ياناشى، قهرمانلىق مارشىدیر. بۇ شعرى تجرۇبه گۇرمەمىش جاوان بىر شاعىر يازسايدى، اۋنا شۇبهه ايله ياناشماق اولاردى. آنا غۇمۇرۇنون سىككىزىنچى اۋن ايللىگىنى آرخادا قۇيان، تجرۇبه گۇرمۇش، دۇنيادا هاميدان بىر نىچە كۇينك آرتىق بىرتمىش قۇجامان بىر شاعىرىن بۇ نصيحتلىرىنى آلقىشلاماق داها اۋيغوندور.

محسنى وارلىغىنا ياساق كسىلمىش آنا دىلىنه سۇنسوز محبتله ياناشىر. اۋ، بۇنو ياخشى دۇشونور كى، اليه قلم تاپشيران، اۋنا ايلهام باغىشلايان، خالقى نىن، وطنى نىن كىچمىشىندىن، ايندىسىندىن، گلەجگىندىن خىر وئرن، اۋنا مسؤلىت آشىلايان آنا دىلىدیر. «منىم آنا دىلىم» شعرىنده دىيىر:

سۇيرىم سنى من،

بۇتون وارلىغىملا،

بۇتون قۇدرتىملە.

سن منە يۇل آچدىن،

نور ساچدىن،

گۇزۇمو آچدىن،

سن منىم اليمدن تۇتوب، چكە چكە،

آپاردىن داش دىللى عصرلرىن آرخاسىنا.

بۇ قەرمان پرور شعرلر ادبىياتىمىزىن اۆز مالىدیر. بۇ شعرلر بدبىنلىك، یأس تۆزدن فیکیرلر بىگانە دیر. شاعیر وارلیغیمىزىن هانسى شرايطده قرار تۆتدوغونو درک ائدەرک، ادبىياتىمىزى زمانه نین چیرکین گیردابلاریندان قۇرتارماق اۆچون اۆز نیک بین قلمینه اساسلانیر. منیم فیکریمجه اۆز خالقى نین وطن دردینی چکيب، ایله قلم آلان شاعیرلر حقیقى اینسانلاردیر. اۇنلارین اۆرکلرینی مقام و دۇنيا مالى ایله فتح ائتمک اولماز.

دۇنيادا گنجە-گۆندوز شلاله لری اینسان ذهنینی اۇخشایان نیل، میسی سیی، وولقا کیمی بۇیوک چایلارین اۇنۇنده سد باغلاماقلا اۇنلاری مهارلاماق اولار. یئر کۆرە سینده قازە لری بیرى- بیرینه باخینلاش دیرماق اۆچون اورست، پامیر، ساوالان کیمی داغلارین باغیرینی یارماقلا یوللاری قیسالتماق اولار. بۇگۆنکو علمین نتیجه سینده آل چاتماز سیاره لری فتح ائتمک اولار. اما بۇیوک ایدئال صاحیبی اولان اینسانلارین قلیبنی فتح ائتمک اولماز. نئجه کی، عماد الدین نسیمی نین، منصور حلاجین، آمریکالی چه قۇارانین، آذر بالاسی صفرخان قهرمانی نین اۆرکلرینی فتح ائده بیلمه دیلر. اۇستاد عزیز محسنی ده وطن اۆچون بئله اۇغوللار ایستیییر. صفرخان اوتوز ایکی ایل جلاذ محمدرضانین زیندانلاریندا اعدام تهلۆکەسى آلتیندا یاشادی. اۇنلارین ایستە دیکلری امان نامه نی ایضالامادی. ایسلام ایتقلابی اولماسایدی آزادلیق و ایشیق گۆرمه ییب زیندانلار کۆنچۆنده چۆروبوپ ارادان گئده جک ایدی.

اۇستاد عزیز محسنی نین دۆرد کیتابی قارشیمدادیر. سۇنۇنچو کیتابین آدی «شاعیر و شعر» اۇدانیر. ادیب بۇ کیتابدا شعر تاریخی نین یارانماسی، اۇ دۆورده یاشایان عالیملرین، فیلولوسوفلارین، اۇ جۆملەدن ارسطونون، سؤقراطین شعر باره سینده کی فیکیرلری و باشقا قابناقلاردان فایدالانیب شعرین قدر- قیمتی باره سینده اطرافلی یازمیشدیر. عثین حالدا کلاسیک و موعاصیر شاعیرلریمزدن آد چکمیشدیر. بۇیوک و اولمز شاعیریمیز فضولی نین شعره، گۆزواجو باخان و اۇنون قدرینی بیلمه یین اینسانلاردان، دۆورۆن و فاسیزلیغیندان دم وۇران شعرینی میثال گتیره رک یازیر:

بیر دۆورده ییم کی، نظم اولوب خوار،

اشعار اولوب کساد اسعار.

اول رۆتبه ده قدر- نظم دیر دون،

کیم کۆفر اۇخونور کلام- موزون.

دئمک اولار کی، شعر باره سینده حدیندن آرتیق نظرلر دئیلمیشدیر. شعرین اینسانلارین حیاتیندا اولان تأثیرلری، اونون دؤنیا ثروتیندن، جاه-جلالدان دا یوخاری سوئهده دوردوغونو دئینلر ده وار. شعرین یانیندان سایمازانا اؤتنلر ده وار. آما منیم نظریمه ایندییه کیمی شعره لاییق اولان مرتبه سینی ایفاده ائدن نظرلر دئیلمه میشدیر. شعر سؤزدن ووجودا گلیر. اینسانلارا عایید اولوب، دیل ایله بیان اولونور. اینسانلاری دا حیوانلاردان آیران، فرقلندیرن دیلدیر. بؤتونلا بله، دمک اولار کی، شعر، دیل و ادبیاتین علمیدیر. نثر ایله یازیلان بیر حکایه نی صنعتکار شاعیر بیر بند شعر ایله ایفاده ائده بیلر. صنعتکار شاعیرین قلمی ایله یوغرولان، اینسان روحونو اوخشایان، اونو هیجانا گتیرن، یاددا قالان، ادبی صنعتین باشلیجا نؤوعودور. حتا جورأت ایله دئییه بیلر کی، شعر بؤتون اینجه صنعتلردن ایرلیده گئدیر. بؤنو اساسلانديرماق اؤچون کئچن عصرلرین آرخاسیندان آخیب گلن آذربایجانین اولمز شاعیری اؤز دؤورونون میلت و دؤولت خادیمی مؤللا پناه واقیفین قوشمالاریندان بیر بندینی نظردن کئچیرک:

خومار-خومار باخماق گؤز قایداسیدیر،

لاله تک قیزارماق اؤز قایداسیدیر،

پرشانلیق زؤلفون اؤز قایداسیدیر،

نه باد- صبادان نه شانهدندیر.

بؤ بیر بند قوشما باره سینده بیر حکایه یازماق اولمازمی؟ منیم نظریمه اؤستادی دا ادبیات عالمینه سووق ائدن دیلیمیزین، شعریمیزین زنگین سؤز خزینه سی اولماسیدیر. بله لیکله اؤستاد محسنی اؤز یارادیجیلیغی و اؤزونه مخصوص خوصوصیتلری ایله ادبیاتیمیزا یشلیکلر گتیرمکله رئالیست دؤنیاگوروشونو گؤندن-گؤنه اینکیشاف ائتدیرمیشدیر. ایراندا باش وئرن ایسلام اینقیلابیندان سونرا پاس باشمیش قلملر یشیدن پارلاماغا باشلادیلار. آنا دیلیمیزده روزنامه، مجله لر چاپ اولونوب الدن-اله گزمگه ایمکان تاپدیلار. آقای دوکتور هیتین «وارلیق» ادلی مجله سی چاپ اولونماغا باشلادی. بؤ مجله نین فصلی اولماغینا باخمایاراق آردیجیل صورتده تۆرک اوخوجولاری نین ایختیارینا قویولماسینی مطبوعات عالمینده ایراندا میثلی گورؤنمه میش بیر حادیه کیمی حساب ائتمک اولار. بله بیر فورستی گؤزله یین محسنی «وارلیق» مجله سی نین یاخین کؤمکچسی اولدو و اؤز ساده، اؤرگه یاتان مقاله و شعرلری ایله ادبیاتیمیزی چیچکلندیرمگه باشلادی. چؤخ کئچمه دن «وارلیق»-ین یازیچیلار حیاتیته

عوضو اولدو. بۇ گۆنه قدر داوام ائدن امكداشلیق اؤستاد محسنی نین یارادیجیلیغیندا مۆهۆم رول اؤینامیشدیر و اؤز استتیک و ادبی معنویاتی ایله مجله ننی زنگینلشدیرمیشدیر.

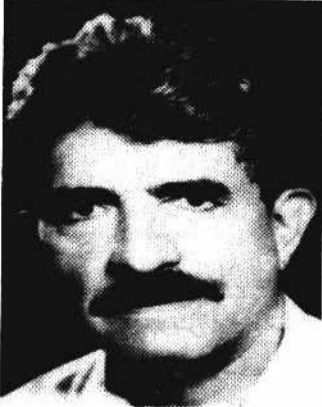
بیز بۇ مقاله نین اولکینده اؤستادین بدیعی ادبیاتدا تنقیدین اهمیتی باره سینده قیسا دا اولسا سؤز آچمیشدیق. آما «شاعیر و شعر» کیتابیندا تنقیده آرتیق اهمیت و ثریب، تنقیدچی نین وظیفه سی، اونون بیطرف اولوب، سؤزگجدن کئچیردیگی اثرلری شفاف صورتده اوخوجولارین ایختیارینا قویولماسینی ایرلی سۆره رک ادبیاتیمیزدا تنقیدین ضعیف اولماسینا ایشاره ائدیر:

«کنچمیش بۇ قارا ایللرده ییزیم اولکده ادبی تنقید، ادب عالمینده اولان ریشته لرین ان ضعیفی حساب اولونوردو». حقا من جورأت ایله دنیه بیلرم کی، ایندییه قدر گۆنئی آذربایجاندا ادبیات عالمینده حقیقی معنادا، دنیاگۆرۆشلو تنقیدچیمیز اولمامیشدیر. شعر و ادبیاتیمیزین گنریده قالب اؤز یثرینده اولماماسی دا بوندان ایرلی گلیمیزی؟ بعضی شاعیر و یازیچیلاریمیز باشقا بیر شاعیرین کیتابی، یارادیجیلیغی باره سینده بیر مقاله یازیرسا، فقط کیتابین حۆسنۆ باره سینده سؤز گنیدر. اثرلرین منفی جهتینه ایسه گۆز یومورلار». تنقیدچیلرین یوخلوغوندان، عۆمۆرلری نین یاری سیندان چوخونو ادبیاتیمیزین و دیلیمیزین اوجالیغی اؤغرונدا صرف ائدن یازیچی و شاعیرلریمیزین اثرلری باره سینده تدقیقات آپاریلمامیشدیر. آما بعضی سؤاللار قاباغا گلیر کی، گۆناهی ییزیم اؤز عۆده میده دیر. آن باشلیجاسی، نه اؤچون جمهوری اسلامی نین اساس قانونوندا قئید اولونان ۱۵-جی اصلین - ایبتیدایی مدرسه لرده خاقلارین اؤز آنا دیللرینده تحصیل آماغا خاقلاری واردیر - مسئله سینی ایرلی سۆروب، اؤز حاقیمیزی مۆدافیعه اتمیریک؟ بۇ وثریلن سؤاللار و تدبیرلر بیزیم اؤنۆمۆزده دۆران مۆهۆم مسئله لردن دگیلمی؟ بۇ گۆن یوئیلیینی قئید ائدیگیمیز، عۆمرو بویو یازیب یارادان گۆرکملی قوجامان ادیبیمیز عزیز محسنی نین عزیزله مه گۆنۆنۆن یوبانماسی یوخاریداکی سؤاللاردان ایرلی گلیمیزی؟

بۇنا دا سؤز یوخدور کی، اؤستاد آن ایدیعاسیز هۆنر و اینجه صنعت خادیملریندن بیریدیر. اونون ایدراکیندان دوغان اثرلری بۆگۆنکو و صاباحکی نیسللریمیزین تعلیم - تربیه سینده، ادبیاتیمیزین یوکسلمه سینده بۆیۆک تاثیر اؤلوب و اولاجاقدیر. بۇنو دا دنمک ایسته بیرم کی، قوجامان اولماسینا باخمایارق، اؤستاد محسنی نین قلمی نین قودرتی اؤز کسکین دؤورانینی یاشاماقدادیر. یوئیلی گنجه سی اؤز عظمتی ایله چوخ شانلی کئچیریلدی. وطنیمیزین آدلی سانلی ادیبلری، یازیچیلاری، شاعیرلری بۇ گنجه ده ایشتیراک ائدیب، اؤز قلملری ایله اؤستادین شرفینه یازدیقلاری مقاله و شعرلری اوخودولار. بۇ گۆن ادبیاتیمیز یورغون بیر وضعیتیه کئچیرسه ده، اونون صاباحلاردا آتاجاگی آدیملار گۆز قاباغیندادیر. من آقای عزیز محسنی به اوزون عۆمۆر آرزو ائدیرم.

زاوالسیز بینالار

مظفر درفشى



مؤختشیم وطنیم آذربایجانین،
شأنینده یارانمیش اولمز اثرلر.
هؤنردن، ادبدن تیکلمیش بیستا،
گۆموش ایلمکلرله هؤرۆلمۆش زولر.

کلینلر یۆکللی، اولو داستانلار،
ادب سماسیندا پارلاق اولدوزلار.
پازیلیمیش پۆنملر، وصفنامه لر،
بنو معنایا میئرلر شاهید ساییلار.

آزادلیق یولوندا، وطن یولوندا،
قۆدرتله ایشلادیب قلم قۆدرتین.

داستانلار یارادیب، نغمه لر قۆشوب،
یازیب یاراتمیشدیر آنا دیلینده.
اؤدور کی، او، بۇ گۆن حۆرمت قازانیب،
قهرمان خالقیندا، آذر ائلینده.

من اؤنر اۆرکدن آلقیشلا بیرام،
حیاتدا دیلیرم اؤنر اؤغورلار.
برکللی عۆمۆر، ثمرلی عۆمۆر،
اؤ یازسین، یاراتسین یسنه ایفتیخار.

مؤقدس وطنیم آذربایجانین،
باشینا دولانان آز اولمامیشدیر.
اؤنر نغمه قۆشان، حماسه یازان،
عاشیق صنعتکارلار یۆرولمامیشدیر.

عزیز قلمداشیم، عزیز محسنی،
وطن قابغینا قالدان بیر اینسان،
قلمین هئچ زامان یئره قویماییب،
سؤیله دی وطنه «جان آذربایجان».

اۆرکده بسله ییب ائل محبتین،
بۇ یولا حصر ائدیپ بۆتون هیمتین.

آدى كىمى عزيز دوستوم عزيز محسنى تىن
«عزيزلەمە» مەراسىمىدە ايتىخاف

«دېنلە مەنى، كىتابىنى بىر داھا اۇخوياركن

گرىم مشروطە چى «سۆنمە»



ورقلە دىم عۆمانلارى،
سەن كىزىگىن اۋرمانلارى،
آزاد كۆز، چىقىرانلارى،
اغزى قانلى پىلنگى مەن.

يادىندا بىر يۇخلايشىدىن،
مەن بىر دستە كۆلگە مەنى؟
دەندىم: دوستوم! چۆخ دالغىسان.
دەندىن: آيلىش، دىنلە مەنى!

سەنى بىر دە دىنلە پىركەن،
ورقلە دىم «چۆزگى» مەن!
اينسانلار مەن سەنە سەندە،
تەپ-تەپ وۋران اۋرگى مەن.

۱ - مۆلگىن بار دىغىنا كۆرە، «چۆزگى ورقلە مەن»
ئىل مەنلى. آتالار سۆزۋدۈر.

من دە، قارداش، سىن كىمى،
دالدىم حىرىت درياسىنا.
گۆردۆم اينسان حىيران قالىب،
اۋز قۇردوغى دۇنياسىنا.

اۋ گۆندىن كى، ھارادانسى،
بىر مەس سىنى چاغىرىدى،
ويجدانىدىن دا اۋ ھارايى،
دىنلەيىردى، باغىرىدى.

حاقدان گلەن اۋ ھارايى،
اعتىناسىز قالمادىن سىن.
پاك ياشايىپ، اۋز خالقىنى،
اعتىباردان سالمادىن سىن.

دندىن: حىيات، ياراتماقلا،
كايىناتا نور ساچماقداير.
جان سىنچىيىچى آچمازلاردان،
آزادلىغا يۈل آچماقداير.

حاقسىز دندىن: بۇش - بۇشونا،
قارانلىغا داش آتمىسان.
يۇخ! سىن اۋزۇن، اۋرگىندە،
ايشىقلىغى ياشاتمىسان.

ورقلىرىن بىر اۋزۇندە،
فاجىمەدىر، قاندىر، اۋلۇم.
دالىسىندا دىنلەيىرم،
گۆزل آرزو - دىلگى من.

بىر اۋزۇنۇ بىتىرىم،
بىر اۋزۇندىن ايرىتىم.
ايرىماغى اۋيرتىم،
گرگمزدن گرگى من.

بىر اۋزۇندە آفرىقادا،
مىليون - مىليون آج اينسانى،
بىر اۋزۇندە ياندىرىلان،
قالاق - قالاق خۇرگى من.

بىر اۋزۇندىن اۋمۇد ياغىر،
اۋرگىمە دالغا - دالغا.
اۋ بىر اۋزۇ قۇيمۇر اۋدام،
آغزىمداكى چۇرگى من.

بۇ گۆن دۇللار اۋدھاسى،
خالقا ديوان تۇتماق اىستىر.
بۇي بۇيلايىر تىكرار - تىكرار،
شىرق عالمىن اۋدماق اىستىر.

ظۆلمە دۆزۈپ، قاتلاشماغى،
باغىشلانماز گۈناھ سائىدىن.
اۋزۇن راھات ياشاسان دا،
مظلوملار يىن دىدىن قاندىن.

دئىدىن: قۇيارت اۆزگىندىن،
اۆمىدسىزلىك كۆلۈنۈ، سىن.
يۈلداشىن دا مأيوس اولسا،
اۋندىن آيىر يۈلۈنۈ، سىن.

ھىم دە دئىدىن: بارلى حىيات،
يۈرۈلمىسادان ياراتماق دىر.
عدىلە آخ گۈنۈن آرزىلار كىن،
ظۆلمۈن گۈنۈن قارالتماق دىر.

چاغىر دىغىن اينسان اوغلى،
سنىن عۆمۈر دىدىن اولموش.
لاكىن اصىل سجدە گاهىن،
دوغما آنا يۈردۈن اولموش.

گۈزۈل آنا دىلىمىزىن،
قاغىسىنا قالان اولدىن.
اينجى كىمى ساپا دۆزۈپ،
اۋز بۈيۈنونا سالان اولدىن.

دئىدىن: حاقدان، حقىقتىن،
ايلھام آلان چىچىك سۆلماز.
ياخشى گۈندە ساپىلمايان،
يامان گۈندە داردا قالماز.

شاعىر گىرك اۋز خالقى نىن،
دۆز- چۆرگىن ايتىرمە سىن.
دۈست آدىلە سۆزۈن آچسا،
اۋنسوز سۆزۈ بىتىرمە سىن.

ھاردا صافلىق، شۈكى وارسا،
سندن اۋردا بىر ايز گۈردۈم.
سنى مۆدىرىك دۈستلار اچىرە،
آدىن كىمى «عزىز» گۈردۈم.

ھىم دە احسان صاحىبىن،
ائىل- اوبانى اۋنوتما دىن.
دۆزلىدىگىن مکتىب قدر،
خالق اچىپىندە ياشار آدىن.

آرزوم بۈدۈر، حىيات يۈكۈن،
آخىمامادان داشىياسان.
ساغلىق ايلە بۈندىن بىللە،
بىر عۆمۈر دە ياشاياسان.

عزیز محسنی را بهتر بشناسیم

مؤه‌ندیس کریم ناچی



شناخت هر چیز، هر فرد و یا هر پدیده دیگر با کیفیت منطقی آن و یا تأثیری که از آن ساطع می‌شود، مستلزم دقت نظر دور از تعصبات و پیرایش ناموزون، کار نه چندان آسانی است که انسان بتواند بدون وصول به یقین، روی آن پافشاری کند. در این راستا، شناخت در مورد انسانها، شگرف‌ترین و پیچیده‌ترین نوع از معرفت به احوال انسان با تمام خصوصیات نهان و آشکار او می‌باشد، زیرا انسان شگفت‌ترین پدیده‌ای است که خود از تمام پدیده‌های دیگر تأثیر می‌پذیرد و در عین حال در آنها تأثیر

می‌گذارد. لطیف‌ترین و مانا‌ترین تأثیری که انسان می‌تواند از خود به جای بگذارد، تأثیری است در قالب هنر در هر شکل پذیرفته‌شده آن توسط فطرت انسانها، که شعر و ادبیات یکی از آن هنرهای تأثیرگذار تمام دوران‌هاست، خواه ادبیات مذهبی، که ریشه در باورهای مردم دارد، خواه ادبیات توصیفی که روح انسانها را نوازش می‌کند. در دنیای هنر و ادبیات، شعر به دلیل اختصار در کلام و کمال در معنا دارای جایگاه ویژه خود می‌باشد که بیش از سایر هنرهای کلامی، خواه همراه موسیقی، ضرب‌المثل‌ها، نقلی و غیره، جای خود را در میان مردم باز می‌کند.

شعر به دو دلیل ارزش واقعی خود را به دست می‌آورد: یکی لطف بیان و دیگری عمق معنای آن و این هر دو، خواه در لایه‌ی شعرگونه مادران و خواه در اشعار اجتماعی عزیز محسنی، بسیار زیبا و دل‌انگیز است.

عزیز محسنی یکی از شعرا و نویسندگان محقق کشور ماست که بعضی از آثار منتشرشده او، مانند دفتر شعر «دینله منی» و آثار مثنوی دیگرش مانند «چای اخیر»، «یوزرد»، «شاعیر و شعر»، «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارباقلار» و آخرین اثر منتشرشده او «دده قورقوت»، که می‌توان گفت یک اثر آکادمیک است، در دسترس علاقه‌مندان قرار دارد. در اکثر آثار او، میدان برای طرح مسائل اجتماعی و

انسانی بسیار وسیع بوده و در هر یک از آنها، خواننده می‌تواند آمال منطقی خود را، که حق طبیعی اوست، پیدا کند. او کاوشگر تیزبینی است که دردهای اجتماعی را خوب می‌شناسد و بدون این که عاجزانه از این دردها بنالد، با متانت و ژرف‌نگری به دنبال راه علاج آن می‌گردد.

او ترانه‌ساز حسرتها، حماسه‌سرای مینتها و نغمه‌پرداز زبان مادری خویش است. نقدهای ادبی و آثار تحقیقی او در شعر و ادب آذربایجان، ادبیات این منطقه را که از سال‌ها پیش و به دلایل گوناگون دچار رخوت و رکود شده بود، به جنبش دوباره وادار می‌سازد. تحقیقات او درباره آثار و زندگی گویندگان آذربایجان مانند محمد فضولی، عمادالدین نسیمی، حکیم ابوالقاسم نباتی، حکیم ملا محمد هیدجی، حاجی رضا صراف تبریزی و غیره، نسل جوان شعرا و نویسندگان آذربایجان را با مفاخر ادبی این خطه آشنا کرده و احساس همبستگی با اندیشه‌های ادبی روزگاران گذشته را در ذهنیت آنها جاری می‌سازد و اندیشه‌های نو و کهن را در متن یکی از شیرین‌ترین زبانهای دنیا، فقط با یک گونه احساس، احساس یکی بودن، به هم گره می‌زند.

این شاعر و نویسنده متعهد و خستگی‌ناپذیر، هر از گاهی، در خشن‌ترین متن وقایع زمان، لطیف‌ترین ترانه‌های در خور انسان و انسانیت را می‌سراید و گاهی نیز، در پرنیان لطیف جملات ادبی، خشن‌ترین و بی‌رحم‌ترین فجایع را که به انسان تحمیل می‌شود، فریاد می‌زند.

او در نگرش به مسائل اجتماعی و رابطه افراد یک جامعه، بلکه تمام مردم جهان، در یکی از اشعار خود، این حقیقت تلخ را به سادگی بیان می‌کند:

هر جابناقلی جابناغیلا، ضعیف‌تری کسیر، باسیر، یئیر،

هر طرفده رجز اوخور، من- من دئیر،

ریا، یالان، حوققابازلیتی هر بیر یاندان توفان اندیر،

قانان کیمسه، هر مرد اینسان، دوستاقدادیر، زیتندانادیر.

در نظام فکری عزیز محسنی، درد انسان فضای بیشتری را اشغال می‌کند و رهایی انسان از هر دردی که شرایط ناسزاوارانه اجتماعی، اقتصادی و غیره بر روح و مینت او تحمیل می‌کند، صمیمانه‌ترین آمال او را تشکیل می‌دهد. تعریف او از یک انسان بدین صورت متجلی می‌شود:

ابدی حیاتا چاتار او اینسان،

اینسانلیق یولوندا فدا انده جان.

در تمام آثار عزیز محسنی، اعم از شعر و نثر، زندگی و درد انسان‌ها و همچنین عشق او به زبان مادری، با شیوه‌های مختلف و تیزبینی خاص، اساس ساختار ادبی او را تشکیل می‌دهد. ما او را همیشه در صف مقدم کاروان شعر و ادب آذربایجان می‌بینیم که با فروتنی شایسته خود، چشم به افق و پا در راه دارد و کلمات زیبای ادبی را به ریسمان تلخ واقعیت‌های اجتماعی می‌چیند تا درد من و درد ما را فریاد بزند. در تمامی اشعار او، که به دلیل واقعیت‌های اجتماعی مانند اشک حسرت تلخ است، همیشه طلوع‌های از امید و نوید هم وجود دارد که خواننده را به چگونگی دستیابی به آن به فکر وامی‌دارد:

هیجران کنچر، ویصال گلر،

بو ائلره نور آلتیر،

قوجاقلاشار آنا- بالا،

ظولمت قاچار اوزاقلارا.

در تلاقی اندیشه‌ها، در بیان آن چیزی که شاعر از آن متأثر می‌شود، همیشه نقطه برتری وجود دارد که دستیابی به آن، یک شعر را نسبت به اشعار دیگر متمایز می‌سازد و نسبت به دریافت حس و عینی شاعر از یک موضوع، به آن عمق بیشتری می‌بخشد. اصولاً معجزه شعر در ایجاز در کلام و کمال در معنا نهفته است. این ایجاز و کمال را ما به راحتی می‌توانیم در اشعار عزیز محسنی شاهد باشیم. وقتی که او تحت تأثیر زبان مادری خود، که شیرینی لالایی‌اش هنوز هم یکی از حسرت‌های زندگی اوست، می‌گوید:

وطنسیز یاشاماق مؤمکون اولسا دا،

دیلسیز بیر بویوک خالق گنده‌جک بادا.

ما به ایجاز و کمال در کلام و معنا پی می‌بریم و خود را به همراه شاعر در همان نقطه برتر مشاهده می‌کنیم. عروجی صورت می‌گیرد که در گستره بی‌نهایت اندیشه و تعهد، به حق طبیعی یک فرد یا یک ملت منتهی می‌شود و اندیشه، پیش‌زمینه ایجاد یک حرکت فرهنگی و آن حرکت نیز باعث ایجاد

تعهد در وجدان انسان‌ها می‌شود که می‌تواند پاسدار حریم یک زبان در هر کجای دنیا باشد. این را ما از شعر دیگر عزیز محسنی یاد می‌گیریم:

خالق آزاد، دلیل آزاد، سوز آزاد اولسون،
یوردوموز شوگیله، اؤمیدله دولسون.

اگر نگوئیم که هر پدیده زیبا یک شعر است، می‌توانیم گفت که زیبایی در ذات بی‌نهایت خود در شعر نهفته شده است و این زیبایی، بر خلاف هر آن زیبایی که در طبیعت عینی می‌باشد، کاملاً حسی بوده و با روح انسان‌ها سر و کار دارد و آن راز ازلی را، که بین روح و خدا وجود دارد، همانند یک رابط، به ترکیب مفید عناصر در قالب یک انسان زنده منتقل می‌سازد.

عزیز محسنی این زیبایی‌ها را، که هر از گاهی به دلیل دست نیافتن به آن‌ها، تلخ نیز هست، از نهانگاه احساس خود بیرون می‌کشد و گاهی با اندوه، گاهی با حسرت، دلی همیشه لبریز از امید، آنها را مترنم می‌شود. قسمتی از یک شعر او بنام «گولور قاباغیمدا انگین شفقلمر» این حقیقت را روشن می‌سازد:

او ایسته بیر دۆنیانی دبرتسین دالا،
او ایسته بیر محبت چکیلسین دارا.
او ایسته بیر تاپدانسین آرزو، امللمر،
یانیب کوزله دؤنسۆن چیچکلر، گۆللمر.

آما من گئدیرم قاباغها هر گۆن،
آچیلیر اؤنۆمده یشی اؤفوقلمر.
بو یولدا قورخمورام هیچ بیر خطردن،
گۆلور قاباغیمدا انگین شفقلمر.

عزیز محسنی تنها یک شاعر فریادگر دردهای انسان‌های پوسیده در حصار نامرادی‌ها و نامردمی‌ها نیست، بلکه او تحلیلگر موشکاف آثار ادبی نیز هست. تحلیل‌های او از زندگی و آثار شعرای آذربایجان، به دلیل رعایت امانت در تاریخ ادبی، بسیار چشمگیر و شایان توجه است. تحلیل‌های او از

شعر و زندگی شعرا، روشنگر راه پژوهندگان زندگی، طرز تفکر و سبک شعری هر یک از آن گویندگان است که تاریخ ادبی آذربایجان را تشکیل می‌دهند.

عزیز محسنی در نوشته‌های خود بیش از «نمودها» به «بودها» می‌پردازد و هرگز بودها را، هر چه قدر تلخ هم باشد و یا هر چه زیبا و دل‌انگیز هم باشد، فدای ظرافت احساسات خود نمی‌کند. او از احساسات خود، فقط به عنوان یک آرایه جهت حسن بیان و لطف کلام در نوشته‌هایش استفاده می‌کند و آن را به عنوان زیربنای مطالب خود به ذهنیت خواننده تحمیل نمی‌کند.

در هر مقطعی از زمان بنا به دلایل مختلف، با اینکه مفاهیم اشعار و نگرش شاعر تا حدی دگرگون می‌شود، ولی صنعت شعر، در بحرهای مختلفی که دارا می‌باشد و اصول آن تغییرناپذیر می‌ماند. زیرا شعر فقط از نظر صنعت شعری می‌تواند در قالب بحر و قافیه و وزن مورد مذاقه قرار گیرد، ولی از نظر تلقینات زیبای حسّی، شعر در اندیشه مردم تبلور دارد و آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، ولی دگرگونی نگرش و تأثیرپذیری شاعر بستگی به عواملی دارد که از درون و بیرون او را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. در یکی از تفکرات شعری، فلسفه حیات و نفس هستی با تمام اسراری که در خود دارد، در مقابل عزیز محسنی قد علم می‌کند:

حیات نه‌دیر؟

نه معنا وار بو کلمه‌ده؟

نفس چکمک،

یشیب ایچمک،

یؤل یشریمک.

بش - آلتی گۆن بو دۆنیادا عۆمۆر سۆرۆب، قویوب گتتمک؟

بعضی دنییر:

حیات بنزر یانان شاما،

آتش توتوب آلؤولانیر،

نچه لحظه ایشیق سالیر،

اؤندان سؤنرا کۆله دۆنۆر...

برای پیدا کردن جواب این سؤال فلسفی، او به خود می‌گوید:

حیات بلکه بیر ناغیلدیر،
طنطنه ایله نقل ائله بیر قوجا ناقل.

در ذهنیت او، «نقال پیر» همان روزگار کهنی است که از ابتدای بروز فکر و اندیشه در انسان، تا ابدیت، یعنی تا روزی که هستی وجود دارد، این نقل را ادامه می‌دهد. اما هنوز این نقال پیر، راز هستی را خود باز نمی‌کند و آن را به عهده اندیشه، که وجه تمایز انسان با حیوان است، وامی‌گذارد و عزیز محسنی این راز را، از دیدگاه خود، این چنین بیان می‌کند:

حیات منجه یار اتماقدیر، یوزولمادان، پوزولمادان، سارسيلمادان،
حیات صنعت قوللارینی قالدیرماقدیر بۇ دۇنيادا.
حیات یالنیز:

صنعتینله، هۆزینله،
گۆنش کیمی کایناتا نۆز ساچماقدیر،
عصرلری ایشیقلا دیب،
اینسانلیغا یول آچماقدیر.

او شاید در نتیجه غور در فلسفه حیات، راهی نیز به عرفان پیدا می‌کند که این گرایش در یکی از نقدهای ادبی او به نام «داستان زاهد و رند» به وضوح به چشم می‌خورد. او ضمن پاسداری از باورهای اجتماعی خود، حال و هوای اندیشه‌ساز عرفان را نیز در کنار اندیشه‌های اجتماعی خود پذیرا می‌شود و آرام و بی‌ملاعا، در دریایی که فلسفه عرفان در ذهنیت او جاری ساخته است، فرو می‌رود. تأثیرپذیری عزیز محسنی از داستان «زاهد و رند»، نوشته شاعر بزرگ محمد فضولی، او را به دنیای عرفان موضوع داستان سوق می‌دهد که این گرایش در کتاب او به نام «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارباقلار» که شرح حال شعرای آذربایجان، از آن جمله، محمد فضولی است، دیده می‌شود. در این نقد ادبی، که نویسنده بر داستان زاهد و رند نوشته است، عزیز محسنی یا به دلیل تأثیرپذیری از اندیشه عرفانی فضولی و یا به دلیل یک ضرورت حسنی، که هر از گاهی اندیشه انسان را برمی‌آشوبد، تمایل خود را به فلسفه عرفان نشان می‌دهد. هرآینه، او نمی‌تواند یا اصلاً نمی‌خواهد خود را از تأثیرات عرفانی داستان دور نگاه دارد که این خود قیافه جدید موجهی است از عزیز محسنی.

دوستوموز جناب عزیز محسنی نین آغیرلاماسی

ح. م. ساوالان



حۆرمتملی دوستلار؛ عالیملر، ادیبلر، یازیچیلار، شاعیرلر، عۆمومیته قلم صاحیبی قارداشلار و باجیلار! سیز عزیزلردن لؤطف ائدیپ بو آغیرلاما مجلسیمیزه تشریف گتیره رک بیزیمله بیرگه شنلیگیمیزه قوشولوب سنوینجیمیزی آرتیرمانیزدان تشکۆر ائده رک اۆز میتتارلیغیمی بیلدیریرم.

منیم عزیزیم و چۆخ حۆرمتملی دوستوم جناب محسنی نین یاخشى ثمره لی و فایدالی یاشاماسی نین ۷۸-جی ایلینی دۆلدوروب، ساغ-سالامات سکسنلره، داها یوْخاری، یۆزلره آدیملاماسی منی و بیزی ایچدن و اۆرکدن سنویندیریر.

بیزیم حۆرمتملی قلم صاحیبیمیز جناب محسنی دۆنیا دیللیری نین جانلی و غنیلریندن دۆردۆنۆ بیلدیگینه گۆره یاخشى بیر ترجمه چیدیر و یاخشى نثر قلمی ایله یاناشى دۆیغولو بیر شعر طبعی ده وار. او، مۆحقیق شاعیرلیگی ایله یاناشى چۆخ ایدیعیاسیز و نجیب بیر شخصیت صاحیبیدیر. من اۆنونلا «وارلیق» درگیسینده قلمداشلیق و ایش بیزلیگیمیزدن باشقا ۲۴ ایل قاباقدان، یعنی ایقتیلابلا بیرگه تهراندا یارانمیش آذربایجان یازیچیلار و شاعیرلر جمعیتینده تانیش و دوست اولموشام و ایش بیزلیگیمیز اولوب. یعنی همین جمعیت و انجۆمین اۇرقانی اولان «گۆنش» درگیسی نین تصحیحی بیز ایکیمیزین عۆده سینده ایدی. تصحیح ایشینده یازینی یازان و یا حرفلری دۆزۆن گۆزۆندن قاچمیش یانلیش گندن حرف و یا کلمه لری تصحیح ائتمکدن باشقا منیم اۆزۆمون اۆزل تصحیح سبکیم وار ایدی. بو دا او واختکی یازی، خط و دیله لازیمی درجه ده اهمیت و ثریلمه یین عۆمومی اۆصول ایله اۇیغون گلמידی. او واخت بو گۆنکو ایملار دۆزلیشیمیز اولمامیشدی و بو کۆتله وی تانیمیش مۆقاریله وی علامتله ده یۆخ ایدی. من

تصحیحده قالین سسله ایشله یین «S» حرفلرینی «ص» ایله، اینجه سسله ایشله ینلری ایسه «س» ایله یازاردیم، و قالین سسله ایشله یین «T» حرفلرینی «ط» ایله، اینجه سسله ایشله ینلری «ت» ایله یازاردیم.* هر یازیچی نین یازدیغینی دا بئله تصحیح اندردیم. مسئولیتیمیز بیرلیکده ایدی. گویا خیلافی من اندردیم، ایتیهام و گوناھیندا شریک ایدیک. بۇ کیشی نین تکجه سۆزۆ بۇ ایدی: «مادام کی، نیت دۆزلمک و یاخشیشلادیرماقدیر، منیم سۆزۆم یۇخدور.»

جناب محسنی سۆزۆن تام معناسیندا ادبلی بیر شخصیت صاحیبی، ائله شریف، ایدیعاسیز، فایدالی و خثیرخواه ایدی کی، بۇیۆک و تجرؤبهلی اولدوغو حالدا دئییردی: «مادام کی، ایش یاخشیشلادیرماق و دۆزلمکدیر، منه قبولدور.»

آما گۆزۆنۆز یامان گۆن گۆرمه سین، ایشین ماراقلی و دیقتلی یثری بیز انجۆمنه دؤنندن، هر شئی آیدینلاشیب، اۆستو آچیلاندان سؤنرا اولوردو. بۆتون مقاله و مطلب صاحیبی یازیچی و شاعیرلر تۆکۆلوردو منیم اۆستومه کی، «سن نه حاق ایله منیم سینیمی «صاد»، تیییمی «طاء» ائله بییسن؟ یاخالاشما، ساواشما، کۆسوشمه و سؤندا باریشمالار باشلانیردی. آنجاق مؤعین یؤن و جهتلرده بۇگۆنکو قلم و یازیمیزین کۆتکلرینی نوش - جان ائله میشیک... خوش او اديب و شاعیر دوستلارین حالینا کی، بۇ گۆن ویجدانلی، میلی، شرفلی دیلداش و قلمداشلار ال - اله وئریب، بۆتون ایمکانسیزلیقلارا باخما یاراق ایملامیزی دۆزگون قابدا یا سالدیق. هر حالدا، بۇ گۆن بیر دۇنيا سئوینجله سئویملی قلمداشیمیز عزیز آقا محسنی حضرتلرینه اوغورلارلا بیرلیکده، ساغلاملیق و اوزون عۆمۆر دیله بیرم!

بۇنونلا یاناشی، رحمتلیک دۆکتور حمید نطقی نین دۆشونجه لریندن ایلهام آلاراق ایملامیزین دۆزلیش و ایصلاح ایشینده زحمتلره قاتلاشان، دۆیرلی واختلارینی صرف ائدن عزیز و حۆرمتلی دیلداش، قارداش و قلمداشلاریمیزا دا بۇ مؤقدّس یثرده بیر داها اۆز تشکۆرلریمی بیلدیریپ، هامیسینا جان ساغلیغی و اوغورلار دیله مکله، آرزو ائدیرم کی، بۆتون ایشلری آواند اولسون، مؤوقفیتلره قۇوشسونلار، انشاء الله.

* - بۇ سبک بۆتون کلاسیکلریمیز طرفیندن ایشلنپ. مثلاً شمس الدین سامی نین «قاموس تۆرکی» سینده، نسیمی، خطایی، فضولی و باشقا کلاسیکلریمیزین داش باسما اثرلرینده قالین سسلر «ط» و «ص» ایله، اینجه سلیلر «س» و «ت» ایله چاپ اولونوب، یاییلبدیر.

اوستاد محسنی و اؤنون شعر ترجمه‌سی

رحیم کاویان



اوستاد عزیز محسنی، جامع الاطراف بیر عالیم اولاراق مؤختلیف ساحه‌لرده اؤز قؤدرتینی و یارادیجیلیغینی گؤستریمشدیر. او، مؤحقیق، مؤنتقید، دیلچیلیک اؤستادی، صاحب‌نظر، شاعیر و یازیچی اولدوغو حالدا، شعر ترجمه‌سینده ده بؤیوک مهارتینی گؤستریر. بیلدیگینیز کیمی، ادبیات ساحه‌سینده شعرین ترجمه‌سی ان چتین ایشلردن بیری سایلییر. دؤکتور مهدی روشن‌ضمیر، شهریارین حیدریاباسینا یازدیغی مؤقده‌یمده بئله دئییر:

حیدر بابا مرد اوغوللار دؤغ گیلن،

نامردلرین بۇرونلارین اوغ گیلن

گدیکلرده قوردلاری توت بؤغ گیلن،

قوی قوزولار «آیین- شایین» اوتلاسین،

قویونلارین قویروقلارین قاتلاسین.

بۇ قوشمادا گلن «آیین- شایین» سؤزونو فارس دیلینه نئجه ترجمه ائتمه‌لی؟

«بگذار بره‌ها آرام آرام بچرند».

«بگذار بره‌ها با ناز و عشوه بچرند».

«بگذار بره‌ها خرامان خرامان بچرند».

و هابئله یۆزلرجه معنی «آیین شایین» سؤزونون پئرسنه گتیرسک، یشنه ده او کلمه‌نین

گؤزللیگینی و دولفونلوغونو ایضاح ائتمک چتیندیر، بۇ جهتله بعضی ادیب‌لرین نظرینجه شعر ترجمه

اولونمالی دگیل و بۇ ایشدن واز کئچمک گرکدیر. منجه، اگر بۇ نظریه دؤغرو اولسا، او زمان بیز دؤنیائین

بؤیوک شاعیرلری ایله علاقه ساخلایا بیلیمریک.

«فیتز جرالده» خیامین رۆبایعلرینی اینگیلیس دیلینه چنورمکله بیزیم بۇ بۆیۆک عالیم، فیلسوف و شاعیریمیزی بۆتۆن عالمه تانیتمیهدی، اونون ترجمه‌سی آزاد ترجمه اولسا دا، آنجاق خیامین احساسینی، دۆشۆنجه‌سینی و فلسفه‌سینی دۆزگون باشا دۆشه‌رک ترجمه‌سینده بۇ اینجه‌لیکلری و گۆزلیکلری عیانی شکیلده گۆستریمشیدیر. نیکولسون مولوی‌نین «مثنوی»- سینی اینگیلیس دیلینه ترجمه اتمکله بۆیۆک عاریف و شاعیری بۆتۆن عالمه مۆعریفی ائدیپ و اونون فیکرینی، فلسفه‌سینی و دۆنیاغۆرۆشونو آچیقلایبیدیر. یۆخاریدا گلن سۆزلردن بئله باشا دۆشورۆک کی، شعر ترجمه اولونمالیدیر، آنجاق ترجمه‌چی گرک:

۱- اۆزۆ شاعیر اولسون،

۲- ایکی دیله کامیلاً مۆسألط اولوب، او دیللرین اینجه‌لیکلرینی، گۆزلیکلرینی و شعر صنعتلرینی دریندن تانیسین،

۳- شاعیرین فیکرینی، احساسینی، فلسفه‌سینی و دۆنیاغۆرۆشونو دۆزگون باشا دۆشوب

منیمسه‌سین.

بیر ده بۆنۆ دئمهلیم کی، شعر ترجمه‌سی ایکی شکیلده اولاییلر:

۱- آزاد ترجمه: او ترجمه‌یه دئییلیر کی، شعرین وزن و قافیہ‌سینی نظره آلما یاراق، یالنیز

شاعیرین فیکرینی و احساسینی قلمه آلیب، آزاد شکیلده بیان ائتسین.

۲- تعهۆدلۆ ترجمه: او ترجمه‌یه دئییلیر کی، شعرین وزن و قافیہ‌سی ریعایت اولونوب،

کلمه‌لر اۆز یئرلرینده ایشلنسین. اودور کی، تعهۆدلۆ ترجمه‌نین چتینلیگی آزاد ترجمه‌دن داها آرتیق‌دیر.

منجه اؤستاد محسنی شعر ترجمه‌سینده ده چۆخ باجاریقلیدیر و بۇ ساحه‌ده بۆیۆک ایشلر

گۆرۆب، اونون دۆزگون دۆنیاغۆرۆشو، درین باخیشی و اطرافلی مۆطالبعه‌سی سبب اولوب کی، ایرانین

و دۆنیانین بۆیۆک شاعیرلریندن گۆزل شعرلری سنچیب، آنا دلیمیزه چنورسین.

هابئله آذربایجان شعرلریندن فارس دیلینه گۆزل ترجمه‌لر ائدیپ و بیزیم شعر و ادبیاتیمیزی

تانیتدیرماقدا نهنگ آدیملار آتیدیر. اؤستاد محسنی‌نین الینده کلمه‌لر موم کیمی ارییب ایسته‌دیگی شکله

دۆشور و اۆز یئرینده اۆتورور. مهجور و چتین کلمه‌لر، دۆزگون مۆعادیلر تاپیب و ایشلنیر. ایستردیم

بۇزادا بۆیۆک عالیم و جامععه‌شۆناس دوکتور علی اکبر ترابی (حلاج اوغلونون) دا نظرنی بۇ باره‌ده

بیلدیرم:

«شاعر و محقق گرانمایه جناب آقای عزیز محسنی:

«با سلام و احترام، مطالعه شعر زیبای «بو قیزارتی آلداداندير» مندرج در روزنامه «مهد آزادی، شماره ۵۸۰ فرصتی نصیب نمود که ضمن اعلام مسرت خود از این دقت و امانت در ترجمه و از این قدرت هنری آن ذات مقدس صمیمانه سپاسگزاری نمایم.

«ترجمه شعر زمستان، آن هم نه به نثر، بلکه به شعر و آن هم با این دقت و ظرافت مرا به قدرت و ظرفیت و زیبایی زبان و ادبیاتمان مطمئن تر ساخت. همچنانکه به هنرپروی آن دوست پژوهشگر که هنوز در راه بسط مدنیت زحمت می کشید و از تلاش باز نمی ایستید، خاطر جمع تر ساخت. پرداختن به زبان و ادبیات و تلاش پی گیر و خستگی ناپذیر در این راه علی رغم تمام گرفتاری ها که شما و امثال شما محققین گرانمایه دارید، نشان از این حقیقت می دهد که فرهنگ و ادب در این برهه از تاریخ همانند نان شب برای ما حیاتی است.

«در هر حال، شعر آن دوست بزرگوار که با اصل شعر فارسی آن عنان پر عنان می رود - اگر بگوییم در برخی مصراع ها جلو می زند (مثلاً در مصراع آخر که از لحاظ قافیه و تصویر غنی تر و رساتر از اصل فارسی شعر است) - مایه مسرت و انگیزه نگارش این مختصر و سپاسگزاری از آن ذات محقق واقع بین و علاقه مند به فرهنگ و ادب گردید. با احترام: علی اکبر ترابی.»

سۆزلربیمین سۆنوندا اؤرنک اولاراق اؤستاد محسنی نین فارس دیلیندن ترجمه ائتدیگی «زمستان» ادلی شعری اوخوماق ایسته بیرم. مهدی اخوان ثالث (م. امید) -ین شاه اثری اولان بو شعرین یارانماسی دا تصادوفی دگیلدیر. ۲۸ مرداد کودتاسیندان سونرا مملکتده بو یوک بوغونتو و سیخیتی ووجودا گلدی، آزادلیق یولوندا چالیشان اینسانلار زیندانلارا آتیلدی، داراغاچلاری قورولدو، چوخلو موباریز اینسانلار اؤز دوغما وطنلریندن سۆرگون ائدیلب غوربته گشتدیلر. «قیش» یا «بو قیزارتی آلداداندير» بو فضائی ترسیم ائدیر.

قیش

کدر باشمیش اؤرکلر درد ایله قاندير.

جاواب وئر مک سالما، سانما آساندير.

گوروشمک، سوز دانیشماق دوستلار ایله چوخ چتینلشمیش،

بوتون بوللار، جیغیرلار چوخ قارانلیقدیر، سوزوشقاندير.

باخیر سان هر یانا، یالنیز گورورسن اؤز قاباغینی.

صفا ايلە اۋزاتسان اللرىن بىر كىمەسە يە بىردن،
طرف اۋز قولىتوغوندىن چۈش كۈنۈلسۆز ال وئىر سىلە.
سۆيۈك كىسكىندى، سوزاندىر.

چىخان تىك ايسىتى، سىنەندىن نىس بىر قارە دۇماندىر،
و دىوار تىك اۋجالار گۆز قاباغىندا.
نىس گر بۇيلە اولسا، سىن نە گۆزلىرسىن،
اۋزاق يا آن ياخىن دوستدان؟

نەجابتلى مسىچىم! كۈنىكى چىركىن مسىچى،
ائى قۇجا، بىل كى،
ھاوا كىسكىن، سۆيۈقدور آى ...
دەمىن گرم اولسون ايندى، ساغ- سالامات قال،
جاواب وئىرسىن سالاما، گل قاپىنى آچ!
مىم، مىن، هر گىچە بۇردا قۇناغام، دردىلى بىر سرخوش،
مىم، مىن، خىستە، يۇرغون بىر باشى داشلى،
مىم، مىن، وارلىغىن آلچاق سۆيۈش،
بىر ناساز ماھنى.

نە روملوپام، نە زىنجىم، دىرسىز، بىر دىرسىم.
دۇن گل، آچ قاپىنى، آچ، گۆر كى، كىمىسىم.
قۇناقچىم! يۇلداشىم! باخ گۆر،
سنىن آى- ايل قۇناغىن دالغا تىك تىترىر،
بۇ آن، بۇردا.

بۇران يۇخدور، اولۇم يۇخدور.
اوسس كى، سىن انشىتىدىن، بىل،
سازاقلا دىش دانىشىردى.

بۇگىچە گىلمىشەم مەن بۇر جومو صاف ائىلەيم سەنلە،
 قۇيام ھەر نە ھىسابىم وار، جامىن يانينا بالمرە.
 دىبىرسەن، چۇخ بىئاختىدى، دان سۇكۇلدو، صۇيىچ چاتمىشىدىر.
 سەمادا بۇ قىزارتى آلداداندىر، صۇيىچ-كازىبىدىر.
 مەنىم دۇستوما قىلىنچ تىك دۇغرايان بىر سەزاقىدىر بۇ،
 قىشىن او، دۇندوروجو سىللەسىندەن بىر نىشاندىر بۇ،
 سەمانىن دار- دارىسقال مەيدانىندا آسلانان قەندىل،
 ايشىقلى يا سۇنۇك،
 اولۇمەلە اورتولن قات- قات،
 قالىن بىر تابوت اىچرە دالدىلانمىشىدىر.
 مەنىم دۇستوما دۇ، ياندىر بادەنىن شەمەين،
 گىچە گۇندوز بىر اولموشدورا
 جاوابسىزدىر سالامىن، بىل،
 ھاۋا تۇتقون، قاپى باغلى، آيىلمىشىدىر بۆتون باشلا،
 و گىزلىنىش بۆتون اللر.
 نەفسلەر بىر بۇلود اولموش، اۆرەكلەر دىردلى، يۇرغوندىر،
 آغاجلار بىر دۇنوق گۇدە،
 كىر- دىردلە دۇلوب تۇرپاق.
 سەمانىن سەقى چۇخ آلچاق،
 گۇنش- آى، تۇزلا تۇرپاقلا بۇرۇنموشدور،
 بىلى، قىشىدىر.

- مەھدى اخوان ئالت



ایرلیچی بیلک ایلهامچیسی

دوکتور حسین محمدزاده صدیق



آذربایجان و آذربایجان ایله قونشو اولان و یا آذربایجان ایله معنوی باغلیلیغی اولان بوتون مؤسلمان اولکه لرده، مدنی دیرچلیش و ادبی ینیلیک دالغالاری و ینیدن دؤغوش، قالدینمالار، یوردوموزون آدلیم فیلسوف، دؤشونجه صاحیبی، ادبی تنقید و توبلوم بیلیم گورؤش لری یابان میرزه فتحعلی آخوندزاده نین ظؤهورو ایله علاقه دار باشلامیشدیر و همین قالدینما ایندییه کیمی داوام ائتمکده دیر و دنیه بیلریک کی، اوزون- اوزادی بیر زنجیر حالقالاری قورولموشدور.

ایستر عثمانلیلاردا، ایستر فارس لار آراسیندا و ایستر سه ده

وطنیمیز آذربایجاندا، آخوندزاده، هم ایجتیماعی ایصلاحاتچی و عؤمده مؤدرن ادبی اثرلرین بانسی کیمی، آردینجا بیر قوشون قابقجیل دؤشونجه لی آیدینلاری و ضیالیلاری یوزلر زنجیر حالقالاری کیمی بیری- بیرینه باغلامیشدیر.

منجه ایندی ایچیمیزده یاشایان ینیدن دؤغوش زنجیری نین بیر حالقاسی و گؤنئی آذربایجان مدنی قالدینما سماسیندا پارلایان سون اولدوزلاردان بیرسی ده «عزیز محسنی»- دیر. من، اونو تقی رفعت، حبیب ساهر، بولود قاراچورلو، گنجعلی صباحی، صمد بهرنگی، محمد تقی زهتابی، محمد علی فرزانه و حمید محمدزاده کیمی شرفلی یاشاییب، ناموسلو یارادیجیلیق دغدغه سینده اولان توبلومچو بازار و بۇ زنجیرین حالقالاریندان بیرسی حساب ائدیریم. او، قلم تجرؤبه سینه باشلادیغی ایلکین ایللرده، ۲۰ یاشلاریندان، ایرلیچی و مؤترقی دؤشونجه لر الدهه ائتمه ایستعدادی و قابیلیتینه صاحب اولموشدور. یاریم عصر یارادیجیلیق دؤنمینده، ایناندیقلارینا آرخا چئویرمه میش و مؤقدس اینسان پرورلیک، اولوسچولوق، خلقلیک و معنویتچی لیک آمالینی هر فؤرصتده مؤدافعه ائتمیشدیر و الیندن گلدیگی قدر، آذربایجان کیملیگی و ائل- اولوس یارارلارینی قوروموشدور. حتا مادی یاشایشیندا دا، دفعه لرله اوز سؤزلرینه عمل ائتمگی و دندیکلرینی حیاتا کئچیرمگی ایثبات ائتمیشدیر. میثال اؤچون، نئچه ایل قاباق، الدهه ائدیگی مادی ایمکانلارینی، مدنی معبدیمیز اولان اردبیل شهرینه باغیشلاماسی و های- کؤیسوز

اولراق، اورادا بیر قیز مدرسه‌سی تیکدیرمه‌سی، دیلدرده دئییلن و وصف ائدیلمن عمللریندن بیرسی سایلیر.

اونون شخصی یاشایشیندا اولدوغو کیمی، ادبی حیاتی دا صداقت و دؤنمزلک قاورامیشدیر. او، هر بیر شرایطده قرار تاپیر تاپسین، دؤزگونلوک و وفادارلیغی اونوتمور. میثال اوچون، اون بش ایل قاباق، تهراندا موقاییمت شعریمیزین سارسیلماز تمثیلچیسی حبیب ساهر علییهینه زهرلی یازیلار یازیلیب یاییلاندا، او، ساهری «اولمز شاعیریمیز» صیفتی ایله وصف ائدیر (شاعیر و شعر، ص ۱۶). ساهرین آجی اولوموندن سوئرا، ادبیز و کمالسز دیلترین اونون اوستونه اوزاندیغی زامان، البته بئله چیخیش اتمک اوچون شوْجاعت و وفا لازیم گلیردی.

همین ایللرده، بعضی ساتقین و غیرتسبز اوزدن ایراق همشهریلریمیزین توْوطنه‌سی ایله، تهران و تبریزده یاییلان بوْتون نشریه‌لر باغلانمیشدی، کیتاب نشر اتمه مرکزلی تعطیل اولوندو، حتا اوچ یوز عونوانا یاخین مذهبی کیتابلار نشر ائدن «بعثت قورولوشو»-نون آذری تورکجه‌سی شوْعبه‌سی لغو ائدیلمیشدی، آذربایجانلیلارین مدنی ایستکلر فریادلاری گؤندمدن قالدیریلدی، جمعی علاقه‌لر وسیله‌لرینده، تورکلر علییهینه ایستحقار و ایستهنالار رسمیلشمگه باشلادی. بئله بیر شرایطده ایسه عزیز محسنی «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار» عونوانلی قیمتلی اثرینی نشر ائتدیردی. اورادا ادبی نظریه‌لر بحثلرینه باشلادی. نسیمی، فضولی، هیدجی، نباتی، محمد باقر خلخالی، صراف و معجز حاقیندا علمی-کۆتله‌وی معلومات وئرهرک، اوخوجونو بوْ آدلارین قارشیشیندا تواضوع و ادبه دعوت ائتدی.

عزیز محسنی، همین ایللرده بعضی جاهیل و غافلیرین «دینیمیزی دیلیمیزه ساتماریق» عوام‌آلدادیجی، اینحیرافی و آزعین شوْعارینا جاواب وئرهرک، دین و دیلین مؤوازی و پارالل اولما بیلمه‌لرینی و دیلین دین اوچون بیر یاخشی ظرف اولما بیله‌جگینی ده ئوبوت اتمک اوچون، «مارتین هایدگر»- ایستیناد ائندهرک یازیر:

«دیل، وارلیغین ائویدیر و اینسان بوْ ائوده یاشاییر. حاکیم داییره‌لر ایسه، خالق ائوسیز و سرگردان اتمک ایسته‌ییرلر.» (شاعیر و شعر، ص ۲۰). و کئچمیشده شاهچیلارین حایینجه‌سینه دیل و ادبیاتیمیزا هوجوم ائدیب، فاجیعه تورتمه‌لریندن سوْز ائدیر. شاعیرلر، ادیبلر و ضیالی آذربایجانلیلارین اعدام اولمالاری، سوْزگونه گؤندریلمه‌لری، حبسخانالارا دؤشمه‌لری، یوزد- یوزلارینی ترک اتمه‌لری و دیدرگین دؤشمه‌لریندن سوْز آچیر. حاکیم داییره‌لرین تورکجه کیتابلاری یاندیرمالاری و آنا دیلیمیزین رسمی شکیلده اوخونماسینی یاساق اتمه‌لریندن دانیشیر، و ایسلام اینقیلابی نین بوْ ظولمره سوْن قونماسیندان سوْز ائندهرک، اوْמיד ائدیر کی، ایسلام جوْمهورییتی نین مسئوللاری، آنا یاسامیزین ۱۵-جی اصلی نین ایجراسی اوچون سعی گؤستریمنلر.

عزیز محسنی نین اثرلرینی اینجه له مکله آیدینلاشیر کی، او، ایسلام اینقیلابیمیزی اساس آمالینا صادیق، ایسلامی قوزلوشوموزون تحکیمی اۆچون چالیشان و اینقیلابیمیزی داها دا درینلشدیرمگی ایسته یین و بۆتون وارلیغی ایله بۇ یولدا مۆباریزه مثیدانلارینا قدم قویان، آذربایجان گنجلیگی نین گله جک طالعیسی دۆشونن و میلی حاققاریمیزی الده انتتمک اۆچون یوللار آراییب آختاران و نه یین باهاسینا اولورسا اولسون، میلی شرف و اولوس ناموسونو قوزوماق هیمتینه صاحب اولان بیر عالیم یازیچیدیر. عزیز محسنی نین آذربایجان تۆرکجه سینده ایندییه کیمی یثددی کیتابی نشر اولونموشدور. اونلارین هر بیرسی نین اؤزونه مخصوص اؤزللیگی و سجه سی واردیر. بۇزادا خوصوصیله قئید اتمه لیم کی، اونون حکایه قلمی، چؤخ گۆجلو و سحرانددیجیدیر. کیچیک حکایه یازماقدا، محسنی تامامیله مۆدرن قایدالارا مؤسلط بیر یازیچی کیمی حرکت ائدیر. حدیثه و ماجرانئ مۆدرن حکایه قلیبینه سالا بیلیر. او، البته خاطریره نقل ائدیر، گئرچک و واقع اولموش بیر ماجرانئ، رئالیسم طلبلرینه اویاراق، آددیم-آددیم تۆوصیف ائدیر، لاکین بعضی حاللاردا یاخشی بیلیر کی، ماجرانئین هاراسیندان، حکایه کسمه سی کسب اولایسی نقل ائتسین. دؤغرو دور، او، حکایه نی باشلایاندا قدیم ناغیلچیلیق شیوه سی ایله حرکت ائدیر، میثال اۆچون:

«یازین سؤن آیی ایدی...» (آتا و اؤغول حکایه سی)

و یا: «۱۳۳۱-جی ایلین پاییزی نین سؤن آیی ایدی...» (پالتونومون طالعی حکایه سی)

و یا: «رضا خانین قان اؤددوران و قیلینجی نین هر ایکی طرفی کسن گۆنلر ایدی...» (بیر

پالاندوز حکایه سی)

لاکین اونون حکایه کسمه سی، اؤخوجونو کسمه دن اولاین سؤنونا سووق وئرمه سی، اولاین باشلانیشینا اورتادان قایتما مهارتی و ساغلام حکایه دیلی گۆستریر کی، او، چاغداش آنلامدا «حکایه» (Short Story) یازا بیلسن بیر یازیچیدیر. بۇ باخیمدان، «بیز دؤز-چؤرگی ایتمیرمیک» حکایه سی چؤخ سجه ویدیر. بۇزادا یازیچی حکایه نی بیر خاطریره کیمی باشلاییر:

«دؤکتور مصلتی حؤکومتی دنوریلیمشدی. کودتاجیلار آنلارینی دؤرد نالا چاپیردیلار...»

لاکین بیر-ایکی صحیفه ماجرا نقلیندن سؤنرا، حکایه قهرمانی «احمد»-ین دیلی ایله بلوچلار آراسیندا شاه رژیمی علثیه نه قیام ائدن «دادشاه» ماجراسینی بیر اولای ایچینده تائیتدیرماغا چالیشیر. (چای آخیر، ص ۷۲).

بۇنونلا بئله، اونون «حکایه» عؤنوانی ایله نشر ائتدیگی بۆتون نثر اثرلری نین هامیسینا، اؤزۆ ده دئمشکن حکایه آدی وئرمک اولماز. اونلارین چؤخو حکایه قلیبینه نقل اولونان یازیچی نین سیاسی خاطریره لرینی احتیوا ائدیر. بۇ خاطریره لرین ایسه هر شئیدن اول، بیزیم اۆچون تاریخی اهمیتی واردیر. بعضاً او، خاطریره ایچینده کاراکترلرین دیلی ایله حکایه ده نقل ائدیر.

دیلى قاداغان اولان و اینکیشاف ایمکانلاری تاپمایان بیر میلتین ادبی حیاتیندا، ینى ادبی نؤوعلر و مؤدرن فؤرمالاردان دانشماق، البته یرسز بیر ایدّعا اولاییلر. بیز ایندی چاغداش ادبی اثرلریمیزین مجموعەسینی، باشقا میلتلر آراسیندا یارانان ادبی نؤوعلر تۇپلولاری ایله مۇقایسه ائده بیلیمیریک. ادبی نؤوع و فؤرمالارین یارانماسی اۆچون مدنی حرکت، مدنی اینکیشاف و مدرسه تحصیللی لازیمدیر و هر شئیدن داها اؤنملی، حاکیم اؤرقانلارین حیمایه سی ضروریدیر.

ائله بۇنا گۆره ده، هله لیک بیزیم مۆهۆم رۇمان، اؤنملی حکایه لر، تاماشالار، سناریولار و گۆجلو ینى شعر مجموعەلریمیز یارانمامیشدیر. خۆصوصیله نثر یازما ایستعدادی بیزده یاخشى اینکیشاف ائتمه میشدیر. بئله بیر حالدا، اؤز آیاقلاری اۆز رینده دایاناراق مؤدرن ادبی نؤوعلر یاراتماق تجرؤبه لرینه باشلایان عزیز محسنی کیمی آرمانلی یازیچیلارین ایشلری و زحمتلری، البته تقدیره لایقیدیر و مؤبّت دّیرلندیریلمه لیدیر.

عزیز محسنی نین ترجۆمه و چئویری ساحه سینده ده مۆعین درجه ده خیدمتلری اولموشدور. اصلینده باشقا دیللرین شاه اثرلرینی ترجۆمه بۇلو ایله دیلیمیزه قازاندىرماق، بیزیم مۆهۆم هدفلریمیزدن بیرسی ساییلیر. عزیز محسنی نین بۇ ساحه ده گۆرکملی خیدمتی، صادق هدایت، امیل زولا و الجزائری یازیچی «محمد ديب»-دن آذربایجانچایا حکایه لر چئویرمه سیدیر. بۇرادا اؤنون سنچدیگی حکایه دلی و شیوه سی ده چۆخ اویناق و اۆرگه یاتاندیر. ترجۆمه حکایه لرینی بیزیمین بئله باشلاییر:

«... عاشیق بایرام، کدرلی، قاش قاباقلی و شاشقین، هر دن باشینی قاوزايردی و اؤجسوز- بۇجاقسوز، قارلا اؤرتۆلموش چۆله و کدرلی- دۇمانلی آنخشاما، یاخین گۆیه نظر سالیب، دۇرمدان اؤز یولونا داوام ائدیردی...» (بۇرد، ص ۶۳)

بۇنلارین هامیسی بیر یانا دۇرسون، عزیز محسنی نین اساس یارادیجی ایشی «ادبی تنقید» دیر. واختیله «کرییکا» آدلاندىریلان بۇ ادبی نؤوعون مۆسلمان شرقتنده یایلماسینی، آخوندزاده آرزو ائتمیش و بۆتون ایرانلی دوستلارینا اؤنون اهمیتیندن دانشمیشدیر.

عزیز محسنی ساغلام ادبی تنقید یازان بیر نظریه صاحیبی کیمی، اؤلو مقصد و بۇیۆک آرمانلار گۆزله ییر. اؤ نه اۆچون قلم اله آماغی و نه به و هانسی غایه به خیدمت ائتمگی یاخشى باشا دۆشور. اؤ هنج زامان اؤنو- بۇنو هدهله مگه، مۆباریزلری سیندیرماغا و مظلوملاری مۆدافعه ائندلره پالچیق آتماغا، تنقید دئمیر. قارشیسیندا اؤلو جاده واردیر، هر سۆزه خط- سیرینی بۇ جاده به باغلایر. میثال اۆچون، «ثروت فنون» ادبی جریانی نین یارادیجیلاریندان اولان عثمانلی شاعیری «توفیق فیکرت» حاقیندا دئیر:

«... ایستیداد و خورافاتسی، اینقیلابی روحلو شعرلرینده قامچیلامیش و آزادلیق ایدنالارینی و خالقلار دؤستلورونو ترتۆم ائتمیشدیر.» (شاعیر و شعر، ص ۱۲)

ھىمىن ۋەكى جۈملە، ۋەنۇن ایدنا ایستىقامىنى و ادبى تنقىدە باشلاماسى نىن اساس سىببىنى، آچىقجاسىنا ۋەنۇن جۇيا و ادبى تنقىد طلبەلرینە گۆستىرىر. ۋە ھامىيا ۋىر دىر كى، تنقىد دىن مقصد، ايفتىرا، تحقىر، تۆھمت، ایستىھزا و بۇ كىمى آچاق حرىكلەر یۇخ، ذاتا مۆئبىت یۇنلرى قابارىق شكىلدە آچىپ گۆستىرىمكدر. «حاج رضا صراف» ى تنقىد اندركن دئىر:

«... صراف ۋىز مرثىەلەرى، نۇوحەلەرى و سىنەزىلەرى ایلە خالق آراسىندا بۇيوك محبەت و حۆرمەت قازانىپ، ۋەنۇن ياراتدىغى جىگىرى ياندىرىجى نۇوحە و سىنەزىلەرى خالقىن دىلى نىن ازىرى اولوب و بۆتون رۇوضە خەۋاللىقلاردا، عزا و ياس مەجلىسلىرىندە، عاشورا، تاسوعا و دىگر ماتەم گۆنلىرىندە، مسجىدلەردە، حىسبىئەلدە و تكىەلدە گىنىش خالق كۆتلەلرى طرفىندىن بۇيوك مقبولىت ایلە قارشىلاندى...» (قىزىل يارباقلار، ص ۱۱۲)

و كرىتىكا گۆجۈنە شاھىد، آشاغىداكى نۇوحەنى مىثال كىتىرىر:

دئىم جفا ایلە سىندىردىلار اگر بىلىمى،

ۋەنۇن بىلىر منىم ۋەنۇن آنا دىلىمى.

بۆكر آنا بىلىنى نوجاۋان ۋەنۇن اولۇمۇ،

بو حالتىن، گۆل- ياسىم، باتىردى ياسە منى،

اندىدى گۆل كىمى صدبارە كىم بۇ گۆل بدنى؟

مىرزا على معجزى تنقىد اندركن يازىر:

«... معجز، ظۇلم، جەھالت، تىبلىك، ساۋادسىزلىق، خۇرافات و مەدەنىيەتلىك قىبلىدىن ھەرنە

ۋارسا، ھامىسنا قارشى دۇرور و چالشىر خالقى نىن گۆزۈنۇ آچسىن...» (قىزىل يارباقلار، ص ۱۲۱)

و حكىم سىد ابوالقاسم نىباتى حاقىندا دئىر:

«... ۋەنۇن سۆيەدىگى سۆزلەر خالق آراسىندا دايم ياشايدىغان، دىلىمىزى، مەدەنىيەمىزى سۆنلەر،

ۋەنۇن ائلىنە، دىلنە عاشىق اولانلار، ۋەنۇن يادىگار قۇيدوغۇ ۋەنۇن ائىللىرى آختارىپ تاپىپ و ۋەنۇن

بەرەنە چىكلەر...» (ھەمان، ص ۷۷)

و نىسىمى نىن ايدىنلارنى يىكونلاشدىر اراق يازىر:

«... ۋە، ياراتدىغى بۆتون ائىلر بۇيو، مۆختلىف يىرلەردە، عەد و پىمانا ۋەفادار قالماغى تىكرار

تاپشىرىر. ۋە، سۆزلرىندىن، قۇوللارىندىن دۇنلرى، ايلقلارنىنا و عەدلرینە ۋەنۇن قىمچىلارنى قامچىلارنى و

دئىر: ۋەنۇن بىر آدم ایلە بىلىن دۇز- چۆرك آخىردا ھىچ اولوب گىلەر...» (ھەمان، ص ۲۱)

عزیز محسنى نىن ادبى تنقىد ذىروھسى نىچە آى بۇندان قاباق نىش اولونان «دە قۇرقۇد» مجموعەسىدیر. تنقىدچى بۇ مجموعەنى مۇعاصیر گىنج اۇخوجونون معنوى احتیاجلارینی نظره آلاراق اۇزۇنەمخصوص بىر اۆسلوب ایله ترتیب اتمیشدیر. دوققوز بۇلۇمدن عیبارت اولان بۇ مجموعەنین بىرىنجى بۇلۇمۇندە «آنا»-ین دە قۇرقۇد مۇنوقرافىاسینی الیفبامیزا كۆچۆرموش، یشیدن یازمیش، متندە گىئند چتىن لۇغتلر و ایصطیلاحلاری اتىك یازیدا آچىقلامیشدیر. ایكىنجى بۇلۇمدە «باساتین تپە گۇزۇ اۆلدۆرمە بۇیو»-نون اصیل اسكى متنینی وئرمیشدیر. اۆچۆنچو بۇلۇمدە ایسە همین متنین یشیدن ایشلنمیش چاغداش شکلینی تقدیم اتمیشدیر. دۆردۆنچو و بىشینجى بۇلۇملردە ایسە «دوخا قۇجا اۇغلو دلى دۆمرول بۇیو» اۆچون همین بدیعی ایشى تکرار اتمیش و آلتىنجى بۇلۇمدە «دە قۇرقۇد»-ون تام اۇن ایكى بۇیونو خۇلاصە اتمیش، هرەسینە لازیمی قدر ایضاح و شرح دە یازمیشدیر.

مجموعەسىن ینىدینجى بۇلۇمۇندە «محمود كاشغرى»- نین «دیوان لغات الترك» اثرى نین مۇقدیمەسىنى وئرمیش، ۸- جى بۇلۇمدە ایسە اۆزل آدلاری عالیمانه ایضاح اتمیشدیر. مجموعەنین ۹- جى بۇلۇمو عزیز محسنى نین دە قۇرقۇد بۇیلاری حاقیندا یازیلان علمى مقالهسى ساییلیر.

منجه، مجموعەنى تدوین و تشریح ائىدن عزیز محسنى، سۆننى تألیف و یا ترجومە قایدالاریندان قیراقد، بىر مۇعلیم كیمى اۇخوجویا باخمیش، اۇنو «دە قۇرقۇدشۇناس» تریبە اتمک اۆچون علمى امک صرف اتمیش، اۆز استعدادینا دایاناراق یارارلى بىر مجموعە دۆزنلەیه بىلمیشدیر.

دندیکلریمین هامیسی بىر طرفدە دۆرسون، عزیز محسنى نى یاخشى اینسان، اینجه دۇیغولو كۆورک اۆرکلى بىر شاعیر كیمى دە تانى یرام:

دیلمدە سۆنمەین آلۇولو سۇگى،

گزیشىر قان كیمى دامارلاریمدا.

آن شیرین اۆمیدیم، آرزوم بۇدوركى،

گۆنلریم، آیلا ریم كىچە اۇنونلا.

اۇنون شعر دیلى دۇلغون، مضمونلو و آخىجیدیر و شعریت یارادیجیلیغى نین اساس چىچكلىنمە دۇورۆ اینقىلابدان سۇنرا اولموشدور. بعضاً حماسى و قهرمانى بیان شیوهسى و گاه دا اینجه و لطیف بىر دئیش، نىش ائتدیردیگى شعر مجموعەسى اولان «دینلە منى» كىتابینی بۆرۆموشدور. اۇ، دۆنیانین ساواش، اولوم، قان ایله حصر اولونماستىندان و زاواللى اینسانین ازىلمەسىندن اینجى شاعیردیر، اۆمید گۆنشى، صۇلح و سۇنیچ آرزوسوندادیر:

گل، سن ائی اؤمیدین گۆنشلی صۆبحی،
قارانلیق گنجهنی گۆندوزه دؤندر.
اس، سن ائی شیمالین سرین کۆلگی،
بۇ انله صۆلج، سنونج، محبت گؤندر.

گئرجک یاشاییشان تابلولار و بۇیالار آلان شاعیرین دلیلی نین اساس مضمونو یۆکسک معنویت و فضیلت آرمانلاریدیر. اؤ شعرلرینده اینسانلارا سعادت و خوشبختلیک آرزو ائدیر، هامینی تمیز دؤینولارا و پاک یاشاییشا چاغیریر. اؤغورلو گۆنلره چاتماق آرزوسو ایله اینسانلارا قهرمانجاسینا داورانماغی اؤیردیر، اؤزونو آلووا، اودا، آتسه وورماغی، درهیه، داغا، مشهیه های سالماغا و بۆتون اینسانلاری سعادت اۆچون سعی گؤستمگه دعوت ائدیر و آرزولاییر کی:

خالق آزاد، سؤز آزاد، دیل آزاد اولسون،
یۆردوموز شوکگیله اؤمیلله دؤلسون!

عزیز محسنی نین ده طالعی، هر بیر یازیچی و ادبیات خادیمی کیمی، سیاسی چالخانیتیلار و سیاسی دؤرولملار ایله باغلانمیش، اونا آجیلی و شیرینلی گؤنلر گتیرمیشدیر. اؤ، گنج یاشلاریندا، ۱۳۲۳- جو ایلده، تهراندا نشر اولونان «دماوند» گۆندهلیگی نین تۆرکجه بۆلۆمونون یازیچیسو و «آذربایجان» گۆندهلیگی نین ادبی مۆخبیرى اولموش، «بشیر آینه» و «شهباز» آدلی نشریه لرین صحیفه لرینده قلم چالمیش، ۲۸ مورداد کودتاسیندان سوئرا بیر نئچه ایل دیدرگین دؤشموشدور. لاکین همین ایللرده ده، انا دیلینده ایمکان اولماسا دا، فارس دلی یولو ایله نسیللرین دؤشونجه لرینه علمی و ایستیدلالی ایستقامت و نرمله چالشمیشدیر و یۆز مینلرجه اؤخوجو جلب ائده بیلمیشدیر.

عزیز محسنی اینقیلابدان سوئرا، سانکی یثنی دؤغولان گنج بیر یازیچی و شاعیردیر، روح یۆکسکلیگی و هوسله، بۇ گۆن وار قۆوه سیله آذربایجان گنجلیگی نین امانسوز مدنی مۆباریزه لرینه روح و نرمله چالیشان، قاباقجیل دؤشونجه لی و مۆترقی بیلیکلی بۇ مۆباریزه عالیمیمیزه، من «ساغ اول»، «وار اول» دئییر، داها ایللر بۆیونجا گنجلیگیمیزه ایلهام و نریجی اولماسینی بۆیۆک آلاهدان تمنّا ائدیرم.

سخنرانی مهندس علیرضا صرافى

حسن خلق آن است که خلق را نرنجان
و رنج خلق بکشی بی کینه و مکافات.
تذکرة الاولیاء

اساتید گرامی، خانم‌ها، آقایان!



اجازه می‌خواهم در فرصت کوتاهی که از این تریبون در اختیار من نهاده شده است، اشاره‌ای داشته باشم به یکی از مؤلفه‌های مهم شخصیت استاد عزیز محسنی و آن مکارم والای اخلاقی اوست.

از جمله صفات بارز استاد، فداکاری، عشق، احساس وظیفه در مقابل مردم، خیرخواهی، امانتداری و راستگویی است. او از عنوان جوانی در راه خدمت به فرهنگ مردم خویش مشقات فراوانی تحمل کرده و از جان و مال و سرمایه‌ی عمر خود مایه‌ها

گذاشته است، در سال‌های طولانی و تاریک غلبه‌ی دشمن هیچ‌گاه سرخورده و ناامید نشده است؛ و به تعبیر حبیب ساهر: «تک چراغی بر فراز بلندی افروخته و چشم به راه کاروان روشنائی مانده»^۱ و نور امیدی را در قلوب گمشدگان افشانده است.

۱- شبها بر بالای کوه عینالی مشرف به تبریز تک چراغی سوسو می‌زند. این تعبیر برگرفته از این دو مصرع حبیب ساهر در شعر «عینالی دانیشر» یا «عینالی سخن می‌گوید» است:
«کجه‌لری بیر تک چیراق یاندیریب، آیدینلینین کاروانینی گوزلرم»

تنها دوست داشتن کافی نیست، باید جرأت و شهامت ابراز این عشق و علاقه را نیز داشت و در اینجاست که محسنی راه خود را از خیل مدعیان بی عمل جدا می کند.

به تعبیر مادر ترزا که گفته بود: «اگر می خواهیم پیغام عاشقانه مان دریافت شود، باید آن را مخبره کنیم و اگر می خواهیم چراغی روشن بماند، باید در آن نفت بریزیم»، محسنی از محدود عمل گرایانی همچون صباحی و ساهر و سهند است که با خون دل خویش آن تک چراغ فرهنگ مادری مان را در سال های پر خفقان نظام دیکتاتوری پیشین روشن نگه داشت و زهی نیک بختی که اکنون در قلّه زندگی خویش شاهد هزاران مشعلدار جوانی است که راه هموطنانشان را روشنایی بخشیده اند.

محسنی در دوران جوانی خود که بسیاری فریفته سراب سیاست بازی شده و ای بسا آن را برای خود نردبان ترقی می پنداشتند، راه علم و دانش را برگزید؛ بی آنکه در صدد کسب نام و شهرت برآید. در این حیطه بسیاری را می شناسم که با مطالعه یکی دو اثر و ترجمه نادقیق بخش هایی از آن آثار، با استفاده از روش «چسب و قیچی» مطالب آنها را بریده، به هم می دوزند و کتابی به نام خود تألیف می کنند، اما قلم محسنی هرگز بر این راه خطا نرفته است. هر جا که واقعا حیطه تحقیقی و تخصصی او نبوده است، ترجیح داده که مترجم صرف بماند و ژست محققانه بر خود نگیرد. او در اینجا حساب خود را از گروه عالم نمایان جویای نام و شهرت نیز جدا می کند.

او در این راستا تا جایی پیش رفته که هرگاه حرکت دیگر هم قطاران خود را در برخی زمینه های فرهنگی مؤثرتر از خود یافته، خود متواضعانه کنار رفته و نه تنها میدان را برای آنان باز کرده، بلکه حتی خود بدانان کمک کرده تا به اهداف خود برسند. چرا که هدف غایی او همانا بسط علم و فرهنگ جامعه است. (من خود از نزدیک شاهد چندین مورد کمک بی دریغ و بی چشمداشت ایشان در امور فرهنگی بوده ام که از ذکر جزئیاتش درمی گذرم).

در تمامی این مراحل مهم تعیین خط مشی یعنی آنجایی که محسنی در داوری بین علم و سیاست، علم را برمیگزیند و یا آنجایی که خود را از صف عالمان بی عمل و عالم نمایان شهرت طلب جدا می کند و یا آنجایی که به یاری دیگر رهروان این راه می شتابد؛ آنچه که او را در مسیریابی راستین رهنمون می گردد، همانا انگیزه خدمت به بسط فرهنگ در جامعه، وجدان بیدار و مکارم اخلاقی اوست. در واقع قدر و قیمت و معنویت کارهای او نیز از همین جا ناشی می شود.

محسنی در زندگی شخصی خویش نیز (البته به همراه همسرش) توانسته فرزندانی بهروراند که هر یک به نوبه خود و در رشته خود عالم و دانشمندند و اگر بخواهم خلاصه‌وار بگویم: آراسته به محاسن محسنی‌هایند.

جا دارد در اینجا اشاره‌ای نیز به سهم همسر ایشان در موفقیت‌های استاد داشته باشم: عزیز محسنی در طول زندگی پرفراز و نشیب خویش همواره از یاری و همراهی همسرشان برخوردار بوده‌اند. همزیستی از این دست به ندرت محصول شانس و تصادف است و بیشتر به مانند یک اثر معماری است که از روی طرح و نقشه قبلی به وجود آمده و در آن عقل و درایت با عشق و آرمان‌های انسانی توأم شده‌است

همسر استاد با وجود اینکه خود فارس‌زبان هستند، اما از مشوقین ایشان در فعالیت‌های ادبی‌شان (که طبعاً به ترکی است) بوده‌اند. و این خود نشانگر سطح بالای فرهنگی ایشان است. لازم نیست زبان همدیگر را بفهمیم، کافی است آن قدر رشد فرهنگی داشته باشیم و آن قدر مردم سرزمینمان را از هر قوم و ملتی که باشند، دوست داشته باشیم که به فرهنگ و زبان آنان به دیده احترام بنگریم و آفرینش‌های هنری، فرهنگی آنان را نیز به مثابه بخشی از توسعه و رشد فرهنگ عمومی جامعه ارج بنهیم...

اگرچه این اشارات کوتاه و ناقص قاصر از ادای همه مکنونات قلبی من نسبت به استاد است، مع‌هذا اگر توانسته باشم تأکید و توجه دادن نسبت به اهمیت رعایت موازین اخلاقی در پژوهش‌های علمی، فرهنگی به خود و سایر راهبان تازه‌کار این راه قدمی برداشته باشم، خود را خوشبخت احساس خواهم کرد.

در پایان ضمن آرزوی طول عمر برای استاد، آرزو می‌کنم در جامعه ما نظایر ایشان روز به روز بیشتر شوند که به قول شیخ محمد خیابانی: «استقلال ملت‌ها را فقط فضایل و اخلاق عالیه می‌تواند حفظ کند.»



یادی و خاطره‌ای از دوستی بسیار عزیز

دکتر نورالدین سالمی



شب بسیار سردی بود. چیزی به نیمه‌شب نمانده بود. قصد خوابیدن داشتیم که زنگ در به صدا درآمد. یک سالی بود که در دهکدهٔ فردیس ساکن شده بودیم. بی‌هیچ دوست و آشنا و أهل دلی! در را گشودم، خانمی که صبح‌ها در درمانگاه دولتی همکار من بود، به دلیل عدم دسترسی به پزشک و درمانگاه، به اتفاق دوستی خانوادگی به سراغ من آمده بودند. ایشان همراهان خود را معرفی کرد:

آقای مهندس عزیز محسنی و ایشان هم فرزندشان «امید» را که تب داشت و به شدت بیمار شده بود. آقای محسنی فردی بود جا افتاده و درشت‌اندام. پالتو به تن داشت.

حالت چهره‌اش او را آدمی جدی و متکی به نفس نشان می‌داد. فرزندشان هم از نظر قد و قامت همانند ایشان بودند، اما لبخند به لب و اندکی خجول. چندین بار تکرار کرد: «ببخشید مزاحم شدیم، این وقت شب و ...» بیمار را معاینه کردم، لوزه‌ها کاملاً چرکی بود، آنزین شدیدتری گرفته بود. نسخه‌ای نوشتم.

کم‌کم باب گفتگو گشوده شد و دامنهٔ صحبت از محدودهٔ پزشکی خارج شد و به عالم ادبیات کشیده شد. همکار من اشاره‌ای به استاد و فعالیت‌های ادبی ایشان کردند و اینکه آقای محسنی از همان اوان جوانی در حفظ و اشاعهٔ ادبیات ایرانی و به ویژه گسترش و آموزش زبان ترکی تلاش فراوان کرده‌اند و می‌کنند. در تنهایی «دهکده» مصاحبی یافته بودم، همدل و همزبان! بنابراین طبیعی بود که تنها نوشتهٔ چاپ‌شده‌ام در آن زمان را که مجموعه داستان «گزارش عذاب» بود، خدمت ایشان دادم. روز بعد هم رفتم دیدنشان، کنجکاو و پرسشگر. گفت: «دیشب تمام قصه‌های کتابت را خواندم.» تشکر کردم. در کتابخانه نشستیم و به شعرهای ترکی چاپ‌نشدهٔ استاد گوش دادم. بسیار جالب و شنیدنی بود، به خصوص دنیای شعر نو ترکی برایم طراوت و تازگی داشت. کم‌کم دیدارها بیشتر و بیشتر شد.

یکی دو ماه گذشت. یک روز تعطیل با هم قدم می‌زدیم. دمدمه‌های غروب بود که وارد حیاط شدیم. مجلهٔ «وارلیق» را که از طریق ایشان آبونه شده بودم، روی جاکفشی گذاشته بودند. استاد به

سرعت مجله را برداشت و در تاریک روشن هوا آن را ورق زد. ترجمه داستان «در برابر گرگ» در آن شماره چاپ شده بود. با شادی فزاینده‌ای مجله را به من داد. من رقمی نبودم، یک کتاب فسقلی هدر رفته و دیگر هیچ! برای ایشان هم ظاهراً ضرورتی نداشت که زیر پر و بال مرا بگیرد و به ادامه کار تشویق کند، چرا که همواره عکس مسأله را دیده بودم و شاهد پوست خربزه‌هایی بودم که به زیر پای نویسنده‌های جوان انداخته می‌شود. اما این بار با آدمی برخورد داشتم که علی‌رغم همه گرفتاری‌های زندگی و شغلی در عرضه کردن آنچه می‌داند و آموخته است، خالصاً مخلصاً گشاده‌دست بودند. این گفته من اصلاً اغراق‌آمیز نیست و دیگر دوستان نیز حتماً شرایط مشابهی را تجربه کرده‌اند. ماجرابی که شرح آن رفت، گواه صادقانه یک نمونه از این یاری‌هاست که بارها و بارها تکرار شده است.

و اما توضیح چند نکته پیرامون داستان کوتاهی که استاد ترجمه کرده‌اند، خالی از لطف نیست. با خواندن زندگی‌نامه نویسندگان ایرانی از قبیله «صادق هدایت» و «بزرگ علوی» یا نویسندگان فرنگی از قبیله «هوارد فاست» و «آرتور کوستلر» و «آندره مالرو» به این نتیجه رسیده بودم که در مصاف با زمانه ناسازگار، سلاح اهل قلم فقط و فقط قلم آن‌هاست و دیگر هیچ. حاصل این تلقی و برداشت در داستان کوتاه «در برابر گرگ» به طور نمادین بازگو شده است:

تنها عاشیق یک روستا به دلیل پاره شدن سیم سازش به شهر می‌رود، چرا که وجودش از ملزومات عروسی است. در بیابان پوشیده از برف با گرگی روبرو می‌شود، نه راه پیش دارد و نه راه پس. به ساز خود پناه می‌برد و شروع به نواختن و خواندن می‌کند. صدای عاشیق اوج می‌گیرد و به حماسه‌ها می‌رسد. روستاییان با شنیدن صوت ساز و آوازی بی‌هنگام، به کمک عاشیق می‌روند و گرگ رانده می‌شود.

ترجمه داستان بدون ذره‌ای تردید درخشان و تأمل‌برانگیز است. فضای داستان و زمان و مکان آن آذربایجان است. بنابراین ترکی بودن متن ترجمه، وسعت و اثرگذاری ماجرا را صد چندان می‌کند، بخصوص که چند سطر هم از حماسه‌های ترکی به متن افزوده شده است و در میک کلام، ترجمه به قدری فاخر و زیباست که به متن اصلی پهلو می‌زند و نشانه قابلیت و شایستگی‌های بیان‌نشده زبان ترکی است که همواره در این دیار به حاشیه رانده شده است.

در پایان، بقای عمر استاد عزیز محسنی و تداوم تلاش‌های ایشان را در عرصه علم و هنر آرزو مندم.



سخنرانی دکتر نوید محسنی در مراسم بزرگداشت پدرش



خدمت همهٔ دوستان و مهمانان سلام عرض می‌کنم. من خیلی خوشحالم که مجلهٔ «وارلیق» و «انجمن ادبی صابر» این موقعیت را به من داده‌اند که در مراسم بزرگداشت پدرم شرکت کنم و این فرصت را داشته باشم که چند کلمه‌ای دربارهٔ ایشان صحبت کنم.

متأسفانه این صحبت من نمی‌تواند در مورد دستاوردهای ادبی و تحقیقی پدرم باشد، زیرا که به دلایل متفاوت اجتماعی و شرایط خاص زندگی خصوصی پدرم، پسران ایشان زبان ترکی را خوب یاد نگرفتند. البته، مهم‌تر از ندانستن زبان ترکی و اینکه من

نخوانسته‌ام آثار ادبی ایشان را به زبان ترکی بخوانم، واقعیت این است که قضاوت و یا تمجید دربارهٔ کارهای او بایستی به اشخاص متخصص در این امور سپرده شود و من صلاحیت صحبت دربارهٔ دستاوردهای ادبی ایشان را ندارم و امیدوارم که شما هم چنین انتظاری از من نداشته باشید. بنابراین تنها چیزی که برای گفتن می‌ماند، حرفی از زاویهٔ یک فرزند در مورد پدرش است.

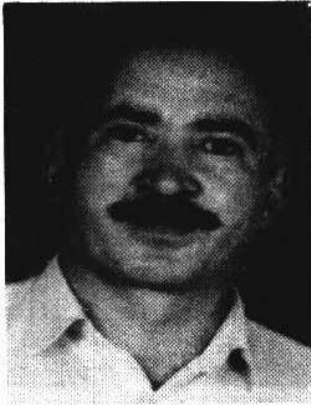
البته فکر می‌کنم که همهٔ شما قبول دارید که صحبت در مورد یک عضو خانواده در حضور جمعی که اگرچه علاقمند به کارهای هنری، ادبی و علمی آن عضو باشد، کار آسانی نیست. در حقیقت کار بسیار دشواری است. سوآلی که ذهن مرا به خود مشغول کرده است، این است که چه قصه و یا چه ماجرای را من برای شما در مورد پدرم بازگو کنم که شما پدرم را نه فقط به عنوان یک شاعر و محقق ادبی، بلکه به عنوان انسانی در پس این شخصیت اجتماعی ببینید. واقعیت این است که هیچ قصهٔ خاصی به تنهایی موفق به بوجود آوردن چنین تصویری - تصویری کامل از یک انسان - نخواهد بود.

با چنین مقدمه‌ای اجازه بدهید که به طور خلاصه احساسم را در مورد یکی از مهم‌ترین چیزهایی را که من از پدرم به عنوان یک پدر در رابطه تربیتی‌اش با فرزندانش یاد گرفته‌ام با شما در میان بگذارم. صحبت من در مورد علاقه پدر من به شعر و ادبیات نیست. قصه خصوصی من دربارهٔ علاقه پدر من به زبان مادری‌اش نیست. نه اینکه چنین قصه‌هایی فضای بزرگ شدن ما را در بر نگرفته باشد و نه اینکه من توانم روزهایی را بازگو کنم که پدرم در مورد شعر، تاریخ و ادبیات آذربایجان با ما صحبت نکرده باشند و نه اینکه من توانم در مورد بزرگ شدنم در خانواده‌ای صحبت کنم که گوش کردن به موسیقی آذربایجان - از «پسرای کور اوغلو» و «آرشین مال آلان» گرفته تا ترانه‌های زیبای «رشید بهبودوف» - قسمتی از بزرگ شدن ما را به خود اختصاص داده باشد، ولی حرف من دربارهٔ جو کلی تربیتی ما است. زمانی که ما بزرگ می‌شدیم، پدر من، مانند همهٔ پدر و مادرها، به موقعیت‌های درسی فرزندانش اهمیت خاصی می‌داد. ولی در کنار این اهمیت، یا شاید بهتر است بگویم ورای این اهمیت، پدر من همیشه «انسان شدن» ما را گوشزد می‌کرد. پادم می‌آید که او در ضرب المثل ترکی که از پدرش آموخته بود، همیشه برای ما به زبان ترکی تکرار می‌کرد - که متأسفانه من اصل ترکی آن را هیچ وقت یاد نگرفتم، ولی معنی کلی آن این بود که «مهم نیست که انسان صوفی باشد، درویش باشد، نظامی باشد، انسان باید قلبی نباشد». این تأکید پدر من بر روی صداقت داشتن و واقعی بودن و رد کردن تمام ویژگی‌های ظاهری انسان اعم از نژاد، جنسیت، مذهب، مرام، زبان، طبقه و یا حتی تحصیلات به معنی مدرک‌گرایی یا به معنی دیگر، این «انسان‌گرایی» پدر من نه تنها باعث آزاداندیشی در محیط خانواده بود، بلکه تجلی طرز تفکر و اعتقاد او در حیطه واقعیت‌های روزمره زندگی بود (و البته هنوز هم هست). انسان‌گرایی پدر من و تأکیدش در رد کردن مرام‌گرایی و رفتار او با اشخاص به عنوان «انسان» به ما انعطاف و آزادی فکری داده است که در دنیای کنونی و به قول بعضی‌ها در این دهکدهٔ جهانی، بتوانیم به طریق دوستی با یکدیگر برخورد کنیم.

اعتقاد پدر من به اصالت داشتن و یا صادق بودن و یا به طور خلاصه انسان‌گرایی او حداقل برای ما فرزندانش یکی از مهم‌ترین چیزهایی بوده است که ما از او یاد گرفته‌ایم و هرگز فراموش نخواهیم کرد.

اوستاد عزيز محسنى نين يارادىچىلىقى بارەدە بىر نئچە سۆز

فاتح



بعضى عالملىرىن نظرىنە گۆرە. شعر و ادبى نثر، ھم موسىقىدن و ھم رساملىقدان داھا گۈزەل، داھا ياخشى و داھا فايىدالىدىر. بۇ عالملىرىن نظرىندە صنعتىن ان اۇجا و يۆكسك ذىرۋەسى شعر و ادبى نثر دىر. بۇنلار ئىن بۆتون اربىش - ارغاجى سۆزدن عىبارت دىر و سۆز، اىنسانلىغىن ان يۆكسك و ان اىنچە اۆرگە ياتان و دۆشۈندۈرۈجو اىنجىسىدىر و اۋنون روحو، جانى و بنىزى (صىفتى) بۆتون صنعتلردن يۆكسك و بۆتون ھۆنرلردن مۆكەلدىر. شاعىرائە دۆشۈنچەلەر يالنىز رۇيا و خىيال دگىلەر، حال بۆكى، بۇ رۇيالار اراشدىر مالاردان و ذھىن سىناقلارىندان

ھاياتا كىچىر و دۆنىامىزى اۆيرنمك، تانىماق و درىندن مىسەمك نىجە سىندە عملە گلەر. مىلى يازىچى، مىلى دۇيغولو شاعىر و صنعتكار ھر ھانسى صىنىفدن اۋلورسا اولسون، اىستر مۆزقە صىنىفدن رۇماتىك فېكىرلەر اىلە، اىسترسە دە گىنىش خالق كۆتلەلرىندن، آنچاق منجە عادى اىنسانلار ئىن ھۆنرىندە آخىچىلىق، سىللىق خىصلىتى داھا آرتىق گۆزە چارىير.

چۈنچ واخت خواص، عوامىن ھۆنرىنى سۆير و چۈنچ زامان دا عوام، خواصىن ھۆنرىنە رغبىت و مارقا گۆستىرر. ادبىيات عالمىندە بىلە بىر حالت، يعنى مىلى ادبىياتىن يارانماسى و بۇ دا مىلى بىرلىگىن تىل داشىدىر. قۆدرتلى اثرلەر، اۋز تاثيرىنى جامىعەدە، مۆختلىف طبقەلر اۋزرىندە عىانى صورتدە گۆستىرر و نھايتدە مىلى بىرلىگىن بىناسىنى مۆكەلندىرر. منجە، اۋستاد عزيز محسنى نين ياراتدىغى اثرلەر، مىلى ھۆنرىمىزىن تىل داشلارىندان حساب اۋلونا بىلر. مىلى ھۆنر، يعنى تازا و يىنى علملرىن ساپەسىندە،

جامىيەنىن، طبعىتىن ھاقىندا الدە اندىلن معلومات. ھەر ھۆنەر صاحىبى قادىردىر، تارىخ چىرچىۋەسىندە آسودەلىكلە اۆز اثرلارنى چىچىكلندىرسىن، اۆز ائلىنى، خالقىنى، الدە اتتىدىكى نەتملردن بەرھەلندىرسىن. اۆستاد محسنى چالىشىر كى، خالق اۆچون يازسىن و بۇ يولدا يۇرولمادان چالىشىر. اۆنون ياراتدىغى اثرلر، خۇصوصىلە «چاى آخىر» كىتابى مىلى بىر اثر اولوب خالق آراسىندا ابدى ياشايدىقادر.

اۆ، بىر اديب، شاعىر و يازىچى اولدوغو كىمى، اۆز سېكى و اۆسلوبو ايله، مىلى حىس و مىلى دۆشونجەيە يىيەلتمىگىنى يۇكسك سوۋەدە حىس اتتىدىرىر. اۆنون نثرىندە يئىلىكلر گۆزە چارپىر. اۆ، بىر بۇيۇك تنقىدچىدىر، منفى شىخسىلر گۆسترمك ايله، اۆخوجويا فۇرست و نثرىر، اۆز مۇئبىت تىبىنى سىچسىن. البتە، اۆ، مھارتلە بۇ حالتى وۆجودە كىتىرىر. اۆستاد محسنى بۆتون چاغلاردا، قۇدرتلى، ادبى اثرلر ياماسىندا و عۆمومىلشدىرمەسىندە بىر انرژىك جاوان كىمى بۆتون وار قۇۋەسىلە چالىشىر كى، بۇ سىخىتتيلار آلتىندا اولان دىلى، يۇرغون حالىندان چىخارتسىن و اۆ، بۇ تلاشى ايله، اۆز مۇعاصىرلرىنە، اۆز چاغداشلارنى، تازا روحيە، يئنى اۆمىد و نثرىر. من بۇنو دئەللىم كى، اۆنون تنقىدلر، ادبى اثرلر، قۇدرتلى يازىچىلارنى كۆمك و ياردىمى ايله و يا دموكراتىك شرايطدە چۇخلارلى اۆچون مۇھىئا اولان فاكتلارلى ايله يازانىب قۇدرتلىمەيىدىر، عكسىنە، اۆنون يۇرولماز تلاشى و آردىچىل تىھقىقى ايله وۆجودە كلىبىدىر. دئىە بىلرم كى، بۇ گۆنون شرايطىندە، اۆستاد عزيز محسنى نىن رۇلو، دىللىمىزىن، معنۇئىمىزىن قۇدرتلىنمەسىندە چۇخ بۇيوكدۇر. اۆ، دىللىمىزى، ادبىئاتىمىزى چىچىكلندىرن، گىئىشلندىرن، مىلى روحيە و مىلى كولتور يارادانلاردان حساب اولونا بىلر. اۆنون درىن دۆشونجەسى سېب اولوب كى، ھىچ واخت اۆز ھۆنرىنى اۆزگەلرلىن، يادلارلىن خىدمتىنە قۇيماسىن. بىر عۆمۇر قلمى دە، قلىبى كىمى اۆز خالقىنىن، مىلتىنىن اينسانى اىستىكلرى ايله دۇيۇنوبدور. اۆ، مىلى ادبىئات، مىلى دۆشونجەنىن اينكىشافى يولوندا دايىما چالىشىب و چالىشىر. من اۇنا اۆركدن الين، قولون، آچىق ذھنىن وار اولسون دئىىب، اۆز سۆزلرىمە سۇن قۇيورام.

یازیچی، شاعیر، آراشدیرماچی، ترجمه‌چی.

ائل اوغلو



یئنی اینکیشاف مرحله‌سینی یاشایان آذربایجان شعری، اؤتن اوتوز ایلدن بری اؤز اوغورونو بارماق‌سایدا اولاییلن قلمداشلاریمیزین هیمتی، تلاشی و باجاریغی ایله اولدوغو سوته‌یه چاتدیرا ییلمیشدیر. مکتبخاناسی، مدرسه‌سی و درسلیک کیتابلاری اولمایان بیر ادیبات، ائله یالتیز و یالتیز اؤز شرفلی اوغوللارینین و قیزلارینین سعیمی ایله ایرتیله‌یه ییلر. اؤستاد عزیز محسنی ده او بارماق‌ساییندا آدمالارداندیر. او، اؤزون ایلترین تجروبه‌لرینی چاغداش نسلیمیزه چاتدیرماقدا اوغورلو وطنداشلاریمیزدان اولدو. خئیرخواه، نیکیین، مؤمانیست فیکیرلی بو قوجامان یازیچی‌نین

اؤتن ایللرده چاپ اتدیردیگی کیتابلار حاقیندا فیکیرلرین بۆتونونو یقین کی، آزجملی یازدیغیمیز بۇ مقاله‌ده سؤیله‌سک ایمکانسیر اولاجاقدیر. بۇ مؤحتشم یازیچی، شاعیر، آراشدیرماچی و ترجمه‌چی وطنداشیمیزین باره‌سینده یقین کی، گله‌جکده باشقا یازیلاریمیز اولاجاقدیر. یازیلاریندا اؤزۆنه مخصوص بیر صلابت، فلسفی باخیشلار گۆردۆگۆموز اؤستاد عزیز محسنی‌نین اثرلرینی اوخودوقدا، اونون درین دۆشونجه‌لرینی، وطن عشقینی و اینسان‌شورلیگینی اولدوغو کیمی اؤیرتیریک. خالق‌واری یازیلاری رئال حیاتیمیزدان سۆز آچیر. شعرلی ایسه آذربایجان شعری‌نین خالق شعری‌نین ان چاغداش نۆمونه‌سینی بیر ضیالی یارادجیلیغیندا اؤزۆنو گۆستیریر. دئمک او، هر نه‌یی خالق و کۆتله اۆچون یازیر. او، «صنعت خالق اۆچوندوره» دئدیگیمیز تئزین حقیقی جارچیسیدیر. باشقا دیل‌لردن ترجمه‌لری ایسه اونون داها دا باجاریغلی اولدوغونو نۆبوت ائتمیشدیر. ان آخیر فلسفی ایدئا داشییان کیتابلارین دیقتجیل ترجمه‌چیسی

اولوبدور. اوتن ایمل چاپ اتئدیردیگی «شاعیر و شعر» آدلی تنقیدی اثرینده ان مؤعاصیر تفکۆرون محصولونو گۆرۆرۆک. ایستردیم کی، اوستاد عزیز محسنی نین تنقید حاقیندا بیر مۆلاخیزه سیننی بیر ده اوخویاق:

«ادبی تنقید اولماسا، اثرلرین دۆیر و قیمتی هئچ زامان بیلینمز. دولغون ذوقو و درین آنلایشی اولان و غرضی اولمایان تنقیدچی نین بیللیک و منطیقی نین یاردیمی ایله صنعتین اینکیشاقیندا ایرتلیله مه سینده اهمیتلی وظیفه قاباغیندا دۆرور. اونون منطیقی نین مؤحکملیگی و تجرۆبه و تحلیلی نین قۆدرتی اۆزلرنی تین صنعت ساتانلارا یترسیز بیر شوهرتدن بهره لنمگه ایلدین وئرمیر کی، ایدیغاسیز و تواضوعکار صنعتکارلارین اؤجقار بیر قارانیقدا آدلاری باتیب آرادان گتسین...».

بۇ پاراقرافدا گۆردۆگۆمۆز تفکۆر داها دؤغروسونو دئسک، تنوری، بۇ گۆن ادبیاتیمیزین بۆتون ساحه لرینده چالیشان بیر ضیالی نین فیکریندن سۆزولوب گلن علمی ایفاده لردير. اوستاد عزیز محسنی، یازاندا داها آرتیق اوخوجو قروپونو نظرده آلیب، اونون ایسته دیگی اثری یازیر. درین مفهوملو یازیلاریندا، ساده بیانیندا یازیلان ادبی دیل نۇرماسینی تاپیریق. «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار» آدلی علمی- تدیقی اثرینده ادبیاتیمیزین اؤسطوره لرینه چئوریلن کلاسیک و مؤعاصیر فیکیرلی شاعیرلریمیزین یارادیجیلیقلارینا حصر اتئدیگی اثرینده، اونون هم چاغداش، هم ده کلاسیک شعریمیزه احاطه سیننی تۆکنمز شوگی و ایستعدادینی باشا دۆشورۆک.

بیز اوتن ایللرده اوستاا عزیز محسنی حضر نلریندن آنا دیلیمیزده چاپ اولان شعر، حکایه، ادبی تنقید و ادبیات شۆناسلیق باره سینده دۆیرلی اثرلری نین اوخوجوسو اولموشوق. مۆترقی ادبیاتلارین بیر چؤخونو اؤیرتیب، اؤ دیللردن سۆز و صنعت خزینه میزه دۆرلر ترجمه ائدن اوستاد عزیز محسنی اۆچون اۆزون عۆمۆر، داها دا شانلی ناییلیتلر دیله بیرم.



اوستاد عزيز محسنى يە

كرىم قربانزاده



من دە اۆز نۆبەمدە بۇ گۆزل گۆنو ائلىمىزىن شرفلى،
دېرلى، درىن فيكىرلى بۇيۆك عالمى، گۆزل يازىچىسى، شاعىرى،
تحقىقاتچىسى، اوستاد عزيز محسنى يە و اۆنون حورمتلى
عايىلەسىنە، دوستلارىنا و اۆنو سئونلرە تىرىك اندىرم.

اوستاد عزيز محسنىدن يازماق هم چوڭ راحت، هم دە
چوڭ-چوڭ چىتىندىر. راحتدىر، اۇنا گۆرە كى، اۇ، اۆز ائلىنىن،
يۇردونون، دىلىنىن قاىغىسىنى چكن تمىز، پاك نىتلى بىر اينساندىر
كى، بۇ يولدا بۇيۆك فداكارلىقلار گۆمستىر. حتا زامانىن
سىخىتتىسىندا آغىر ھزىنلر اۆدەيىپ و بىزىم اۆنو آراماغا اليمىزدە
چوڭلو ماترىاللاريمىز وار. چىتىندىر، بۇنا گۆرە كى، اۇ، اۆز

تكلىگىندە كىچن ۵۰ ايلدە بىر ايدارە قدر، بىر آكادمى قدر علمى - ادبى ايش گۆرۆب. بۇنا اۆرنك اولاراق
اۆنون اۇنلارغا كىتابى و آنجاق ۱۶ مىندن آرتىق توپلادىغى آنا- بابا سۆزلىرى بىزىم اليمىزدە دىر. آدام
قۇرخور كى، بىر مقاله دە، حتا بىر كىتابدا دا اۆنون شىخىتتىنىن بۆتون ابعادىنى آچا بىلمە يە و اۆرگى
ايستە دىگى كىمى مطلبى يىرىنە يىتيرە بىلمە يە. منە ائله گلير كى، گلەجك زاماندا لازىم اولاجاق، اۇنلارلا
آكادمىسىن عزيز محسنىنىن يازىلارىندا درىن تحقىق اتتىسىنلر، اۇ زاماندىر كى، بۇ بۇيۆك اينسانىن
گۆركملى سىماسى لاپ آيدىنلاشاجاقدىر؛ اۇ زاماندىر كى، بىز اۆنو يىنىدن دۆشونەجگىك. آنجاق من بۇ
قىسا مقالهمدە ايستەمىم بۇ بارەدە چوڭ دانىشام. بئله دئىه بىلرم كى، «انجمن ادبى صابر»-ىن ھفتەلىك
بىرنامەلىرىنىن عزيز قۇناغى، فخرى عۆضوۆ اوستاد عزيز محسنى بۇ جىلسەلدە چوڭ تىواضوۆكارلىقلا
حاضىر اولور. من اۆنو عىن زاماندا گىنجلر ايله گىنجلشمەسىنى، بۇيۆك عالمىلرە درىن تائىر قويماسىنى
گۆرۆرم.

من اۋنون يازىلارىندا اۋنون ائلىنە، وطنىنە، دىلىنە يۆكسك عشقىن، اينامىن ايزلرىنى و خالقا اۆركدۆلوسو سعادەت آرزولارىنى گۆزۆرم. اۋ منملىگە يۇنخ، جمعلىگە، بىرلىگە فېكىرلشیر و بۇ يولدا اۋزون اىللىردن برى چالیشیر. دثیە بىلرم كى، اۋنون بۇ بارىز شخسىتیدیر كى، بۇ گۆن بۇ طنطنەلى يىغىنجاغا بۆتون درنكلرىن حاضیرلیغىنا سبب اولوب. بۇ اۋزۆ بۆيۆك بىر خىرلى ایشدیر. اۋستاد عزیز محسنى نىن يازىلارى ادبیاتیمیزىن گۆلۆ- چىچگىدیر. من اۋنون يازىلارىنى، شعرلرىنى اۋخودوقجا دۆشونجهلریم اینجهلشیر، شاعیرلشیرم. اۋنا گۆره ده، هر چهارشنبه انجۆمنده صندلیلرین سیراسیندا اۋنو گزیرم، اۋ اولمايان هفته، ائله بیل نه ایسه بىر شى ایتیرمیشم. اۋ اولان هفتهلر، من راحتلىق حیس ائدیرم. چۆنكى اۋ ائلمیزىن مادی، معنوی بىر ثروتیدیر. اۋ ائلدىن اۋیرتیب، ائله اۋیردیر و ائله آرخالانیر. بۇ سۆزلریمین شاهیدی اولان، اۋنون «يارادان اینسان اولمزدیر» عۆناتلى اثرى نین بىر حیصهسىنى اۋخوماقلا سۆزۆمو باشا چاتدیریرام. اۋ يازیر:

بۇ زامانىن حۆكمۆدور

چىچك سۇلار

شام سۆنر.

- گنجلىك اۋز یشرىنى قۇجالىغا وئرر.

هر يارانان اۋلر.

يولونا ايناملا اينتمايان، يولوندىن تنز دۆنر.

آنچاق يارادان اینسان اولمز.

اۋ، اولۆمون قارشىسىندا متاتله دۇرار.

اولۆم اۋنون قاباغىندا دیز چۆكر.

اۋ، ابدیتە قۇورشار.

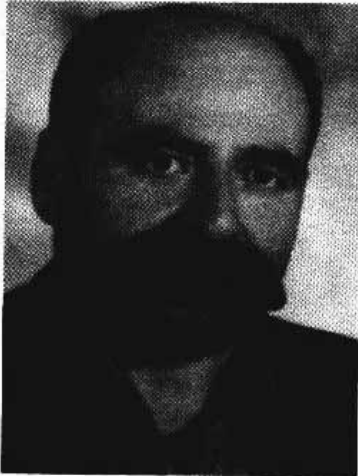
بلى، يارادان اینسان اولمزدیر.

بۇ اۋزدن ياشاسىن عزیز محسنى! ياشاسىن ائلمیزىن بۇ يارادىجى اولغول!



ھەر سطرىنى شاعىرائە يازىپسان

گۈلدۈرلۈرۈ ۋىلى



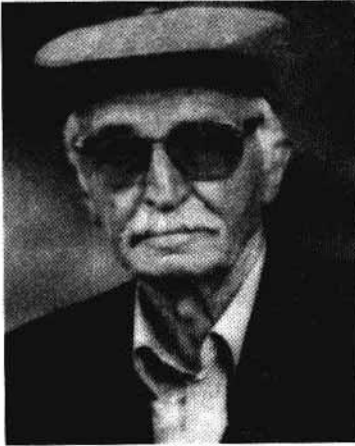
اۋخودوم كىتابىن اۋستاد محسۇن!
 تامام سۆزۈ عالمانە يازىپسان،
 قويماسان بىرى دۆشۈن قىلمىن،
 كىچمىشلىرى دانە - دانە يازىپسان،
 گۆش نىك يايلاڭ دۇنيايە آدى،
 خاقى دانىلاين كۆنۈل فرىئادى،
 آذر اۋلكەسى ئىن قلم اۋستادى،
 مطلقى عارىفانە يازىپسان.

ائل قىدىتە قالاتلارىن بىرىسن،
 تارىخ نۇپور ياشاپانسان، دىرىسن،
 شىرىمىزىن اۋچاقىسان، بىرىسن،
 ھەر سطرىنى شاعىرائە يازىپسان،
 ائلىندىن، گۆتۈندىن آبرى دۆشنى،
 ۋىطن فراقىندا باغرى پىشنى،
 يىرسىز تۆھمىلردىن قلى شىشنى،
 نىچەسىن دە محرمانە يازىپسان.

ۋاولىقىنا آذربايجان گۆتۈرى،
 پاكى دا، تىرىز دە ھر آن گۆتۈرى،
 ۋگۈلدۈرلۈرۈشۈن جىسىنىدە جان گۆتۈرى،
 گۆتۈرىم قهرمانە، يازىپسان.

بۇيۇك اينسان عزيز محسنى يە ايتحاف

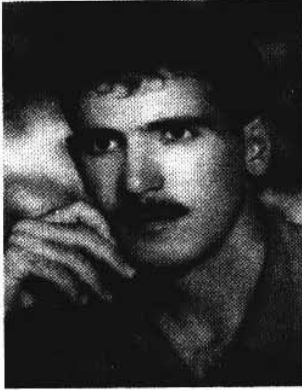
على مېشى



بىرىنچى باخىشدا وۆقارلى بىر داغ،
 اىكىنچى باخىشدا جۇشقون بىر دىنىز.
 اىستر وۆقارلى داغ، اىستر سە دىنىز،
 «عزيز» بىزلىر اۆچوندۆر، عزيز دىر، عزيز.

حۆرمەتلى عزيز محسنى يە

قياس ن. «وقار»



ئىل اوتوتما ياجاق اۆز مرد اوخلونو،
 هر آن قارشىلايىب شتو جك اونو.
 اصىل صنعتكارى؛ اصىل اينسانى،
 تارىخلر قىلىندە ياشادا جاقدير.

ائىلىنى، خالقىنى شتون صنعتكار،
 تارىخچە چشوريلر، بير تارىخ اولار.
 وطن شوگىسىلە يارانان اثر،
 توكنمك بىلمەين بير اود- اوجاقدير.

وطنين عشقبيله آياغا قالخان،
 نىغزنى قىلىنجدير، شوگىسى قالخان.
 مۆزىلە ووقارلا ياشايان اينسان،
 نىجه كى، حيات وار، ياشاياجاقدير.

• • •

اۋستاد عزيز محسنى يە ايتحاف

منوچەر فضلى خلف (آذر ائللى)

اۋدونو آلاسان ائل اۋجاغىندان،
ائلىمىن «عزيز»-ى، چاغلار بولاغى.
ايللردىر بال سۆزر دىل - دۋداغىندان،
بارى چۈخ اولاراق سىنماز بۇداغى.

«يۇرد» سەنە ھاياندى، ائل سەنە داياق،
سۆيكن، قۇرخما، بۇ ھىم، ائلىن ھىمىدىر.
سۆيلە «نيسكىل» - لرى گۆردۈگۆن ساياق،
دىلىن قۇبوزومون اۆتكۆن سىمىدىر.

«چاى آخىر» دىلىندىن يۇرد يىرىنەدك،
گۈزىر قاينىلاريم سىنن سۆزۈندە.
آددىملاريم سايىن، باخىشىن يۆكسك،
گۈزىر دىلكلریم سىنن گۆزۈندە.

قارلى ذىرۈەلرە بنزرسە باشىن،
آرىدىر، دۇرودور سۆزلىرىن اۋستاد.
«آذر ائللى» دىلر يۆز اولسون ياشىن،
حسرت قالسىن نەمە گۆزلىرىن اۋستاد.

(دىرناق آراسىندا گلن سۆزلىر اۋستاد عزيز محسنى نىن ائىرلىرى نىن آدلاريدىر.)

اۋستاد عزيز محسنى يە تقدیم اولونور

عظیم آقایی



ھۆنز دېرۋەسىندىن گۆز آخان بۇلاق،
دۆشۈنچە كۆكسۈندە قايناير، داشير.
اۋ يازير، يارادير گىچلىك ياشىندان،
اتلىن بېرلىگىنە جانندان چاليشير.

صۆلھون، سعادتىن چارچىسىدېر اۋ،
يازديغى بۇ اتلىن، خالقتىن درىدېدېر.
ھەر سطرى، كىلمەسى، ھەر سۆزۈ اۋنون
اۋر كلرە نۆزلۈ اۋمىد كتىرير.

اۋستاد عزيز محسنى نېن بارەسىندە، بىل،
قلمىم عاجىزدېر، يازا بىلمەير.
درىندېر فىكىرى، يارادير، يازير،
منىم كىچىك بىنىم يۇزا بىلمەير.

اۋستادا خالقمىزىن اۋر گىندەسن،
آدىن قھرمانلار بۇلگۆسۈندەدېر.
«عظیم»-م، حشيراندېر گۆزلرېم سە،
يثرىن بۇ قلىمىن گۆزگۆسۈندەدېر.



اۋستاد عزيز محسنى يە تقدىم

پرويز بساوت «كيوان»



شعرىن، صنعتىن، شانلى اۋستادى،
توتدوغون يۇللارنىن قۇربانىيام من.
اينچىمۇ عشقىندە كۆرۈڭ خىيالىم،
اۋز آنا دىلچىن حىرانىيام من.

آلىن ھارايىنى شانلى ساۋالان،
سنە سس-ۋىرسىن اوچ قارداش، موغان.
ياناچاق يۇردومدا، بۇ آجى ھىجران،
وۋصال آلۋونون، وۋلكانىيام من.

اتلىن قايقىسىندا يانسىن چىراغىن،
چىچكە بۇ يانسىن آنا تۇرپاغىن.
اتلر فخر اتلەين او قاراداغىن،
ايتان دېرە چۆكمز «كيوان»-ىيام من.



عزيز محسنى نين ايختيتامپەدەكى چيخيشى

خۇرمتلى خانىملاردان، عزيز آقالاردان، وطنداشلاريمدان، ديلداشلاريمدان، قلمداشلاريمدان، بۇزايىا بۇ اغىرلاما مۇناسىبىتى ايله تۇپلانان بۇتون قۇناقلاردان تشكۇر انديرىم. ھابىشلە، وارليق مجلەسىنە و انجۇمن - ادبى صابىرە كى، منىم اۆچۇن بىشلە بىر اغىرلاما مراسىمى برپا اندىلىر، اۇز مىنتدارليغىمى بىلدىرىم. آرزوم بۇدور كى، حياتىمىن بۇ سۇن ايللىرىندە كى، ياواش - ياواش عۇمۇر گىلىر چاتىر باشا - بۇيۇك و گنىش و طنىمىز ايراندا، بۇتون خالقلارىن اۇز دۇغما آنا دىللىرىندىن، ادبىياتلارىندىن و مدنىتلىرىندىن آزادجاسىنا اساس قانون مۇوجىيىنچە بەرھەلمەلرى نىن شاھىدى اولام و بۇ آيرى سىچكىلىكلەر، نىسكىلەر، سىخىتتيلار بۇسبۇتون آرادان گنىتىن. گۇزل و سئوىملى و طنىمىزىن ھر بۇجاغىندا، ھر بىر وطنداشىن اۇرگى سئوگى و سئوئىچ ايله دۇبۇنسون، و طنىمىزىن شفاف سماسى آلتىندا، خالقىمىز آزاد و راحت ياشاسىن.

بۇ دۇغما و عزيز اولكەمىز دۇستلوق و محبەت نوروئدا غرق اولسون، ھامىمىز بايرام پالتارىمىزى

گنىيب، عۇمۇرۇمۇزون باھارىندىن كىچىك، بىشلە شانلى و شن بىر گلەجگە عشق اولسون!



اوستاد عزیز محسنی نین حیات و یارادیجیلیغی باره ده

دۆشونجه لر

رحمتلیک گنجعلی صباحی:

«عقاید و نظریات داروین»، «پیدایش انسان»، «پیدایش و ساختمان منظومه شمسی»، «موفقیتهای علوم» کیمی قیمتلی اثرلرین مؤترجمی اولان گنج و ایستعدادلی شاعیر، قوْدرتلی قلم صاحیبی، یازیچی دوستوم عزیز محسنی گیریفتارچیلیغینا باخمایاراق منی یوخلار، منیم یازدیقلاریم قۇلاق آسار و منی یازیب، یاراتماغا تشویق ائدر و گله جگه اولان اؤمیدیمی ایشیقلا ندیرار.

دوکتور جواد هیث:

«آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار» کیتابی، گؤرکملی عالیم، تدقیقاتچی و شاعیریمیز «عزیز محسنی» طرفیندن، ینددی بؤیوک شاعیریمیز باره سینده یازیلیمیشدیر. کیتاب، اؤزون زامان مؤطالیعه و تدقیقی چالیشمانین محصولودور. مؤلیف بؤ قیمتلی اثرین عؤهده سیندن باجاریقلا گله بیلیمش و ادبیات خزینه میزه و ادبی کیتابخانامیزا چوخ ڈیرلی بیر کیتاب هدیه ائتمیشدیر.

اوستاد علی اکبر ترابی:

ا شاعر و محقق گرانمایه جناب آقای عزیز محسنی:

با سلام و احترام، مطالعه شعر زیبای «بو قیزارتی آلداداندیر» مندرج در روزنامه «مهد آزادی» شماره ۵۸۰ فرصتی نصیب نمود که ضمن اعلام مسرت خود از این دقت و امانت در ترجمه و از این قدرت هنری آن ذات ... صمیمانه سپاسگزاری نمایم.

ترجمه شعر زمستان، آن هم نه به نثر، بلکه به شعر و آن هم با این دقت و ظرافت مرا به قدرت و ظرفیت و زیبایی زبان و ادبیاتمان مطمئن تر ساخت. همچنانکه به هنرپروری آن دوست پژوهشگر که هنوز در راه بسط مدنیت زحمت می کشید و از تلاش باز نمی ایستید، خاطر جمع تر ساخت.

پرداختن به زبان و ادبیات و تلاش پی‌گیر و خستگی‌ناپذیر در این راه، علی‌رغم تمام گرفتاری‌ها که شما و امثال شما محققین گرانمایه دارید، نشان از این حقیقت می‌دهد که فرهنگ و ادب در این برهه از تاریخ همانند نان شب برای ما حیاتی است.

در هر حال، شعر آن دوست بزرگوار که با اصل شعر فارسی آن عنان بر عنان می‌رود، اگر نگوییم در برخی مصراع‌ها جلو می‌زند (مثلاً در مصراع آخر که از لحاظ قافیه و تصویر غنی‌تر و رساتر از اصل فارسی شعر است)، مایه مسرت و انگیزه نگارش این مختصر و سپاسگزاری از آن ذات محقق واقع‌بین و علاقه‌مند به فرهنگ و ادب گردید.

اوستاد یحیی شیدا:

گورکملی‌آدیب، چالیشان فیلولوژیست عزیز محسنی جنابلاریندان سون گونلرده تزه اونملی ایکی اثر الیمیزه چاتدی: «چای آخیر» و «یورد».

اوستاد محسنی، ادیب و تدقیقاتچی اولدوقدا، اینسانلیق یاراشیقلیقلاریندان آرتیق پای آپاریب. او، دوستلارا حندن آرتیق صمیمی و مهرباندير. ادیب و تواضوعکارلیغی اونو دوستلار ایچینده فرید و مومتاز اتمیشدیر.

دوینغولو شاعیر، تالشلی یازیچی، دیقتلی ترجمه‌چی و یورولماز تدقیقاتچی اوزللیکلری بیر یشره توپلانارسا، بیر شخصییتی نومایش ائتدیرر کی، خالق آراسیندا «عزیز محسنی» آدی آلیب.

کریم مشروطه‌چی (سونمز):

عزیز محسنی صلاحیتلی تدقیقاتچی و درین موشاهیده‌لی آراشدیرماچیدیر. اونون کلاسیک و بیر نشفه چاغداش صنعتکار حاقیندا یازدیغی مقاله‌لر و یابینلادیغی کیتابلار اوخوجونون رغبتینی قازانمیش و سون آیلاردا نشر ائتدیردیگی «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارپاقلار» وطنیمیز آذربایجانین یئددی بوؤوک شاعیری‌نین حیات و یارادیجیلیغی باره‌ده دیرلی مقاله‌لردندیر.

محسنی‌نین یارادیجیلیغی‌نین اوزل و سجه‌وی جهتی، اونون آنا دیلینه اینام و سونسوز سئوگیسیدیر. او، آنا دیلینی دوغما خالق‌نین اۆرگی، وارلیغی، ایستک و آرزولاری‌نین جانلی تجسسومو سانیر. محسنی عثین زاماندا عالیجناب بیر اینسان کیمی، یوکسک سوئه‌لی شخصیته مالیکدیر.

دوکتور حسین محمدزاده صدیق:

عزیز محسنی، بیر داها اونا گۆره سئویلیر کی، یاشاییشی بویونجا ایدنا و آرمانلار ایله دولو چیرپینان بیر اۆرگه صاحب اولموشدور. او، حیاتیندا هر نه ییندن کتچیرسه ده، اینانیدی دۆشونجه لر و آمالینا دال چئویرمه میشدیر. من اونو، کتچن نسلیمیزین گنجعلی صباحی و حییب ساهر و بۆلود قاراجۆرلو «سهند» ایله موقاییسه ائدیر، بیرگه حۆرمت و سایغی ایله آدینی چکیرم.

آوای اردبیل:

عزیز محسنی یازیچی، شاعیر و مۆترجمیدیر. عۆمۆر بۆیو آنا دیلینده یازیب، یارادییدیر. روس و اینگیلیس دیللرله تانیشدیر. او، بیر نچه علمی، ادبی و ایجتیماعی کیتاب، او جۆمله دن: «پیدایش انسان»، «نظرات چارلز داروین»، «ساختمان و پیدایش منظومه شمسی»، «موقیت های علوم»، «سیستم انتخابات در کشورهای مختلف» و بو کیمی ایجتیماعی و علمی اثرلری فارسجایا ترجمه اتمیشدیر. بۆنلارین بعضیلری یئددی دفعه چاپ اولونموشدور.

بۆنلاردان باشقا «نظری به ادبیات جهان» عۆنوانی آلتیندا هۆمرین «ایلیاد» و «اودیسسه» اثرلری، ویلیام شکسپیرین «هاملت»، «اوتللو»، «ماکبث» اثرلری و نظامی گنجوی حاقیندا گنیش صورتده تحلیلی مقاله لر یازمیشدیر.

بیک آذر:

محسنی جنابلاری نین «شاعیر و شعر» اثری، تنقید، شعر آراشدیرماسی، هابثله ادبی مؤوضوعلار حاقیندا ایلک کیتابلاردان ساییلیر. بو اثرین ذیری اؤراسیندادیر کی، دۆزگون و آخچی بیر دیل ایله یازیلیمیشدیر. محسنی جنابلاری اینجه دؤیفولو، درین دۆشونجه لی و گۆجلو بیر شاعیردیر. اوندان بو اثرلری اوخوموشوق: «دینله منی»، «چای آخیر»، «آذربایجان ادبیات تاریخیندن قیزیل یارباقلار» و «نمونه های از شعر معاصر آذربایجان». همین اثرلر گۆستریر کی، شاعیر تاریخه، ادبیاتا و شعره تانیش اولاراق آنا وطنینه درین محبتی و مؤحکم علاقه سی واردیر. اونون چیرپینان اۆرگی وطنی نین اۆرگی ایله بیر چیرپینیر، میلتی نین باش اوچالیغی، باشاریلاری اونون اۆچۆن بۆیۆک آرزودور. بۆیۆک عالمین اثرلرینی اوخوماغی تۆوصیه ائدیریک.

اؤستاد عزیز محسنی نین اثرلریندن نۆمونه لر

شعر

نیسگیلریم

اوزۆم نیسگیل،

سۆزۆم نیسگیل،

یازیم نیسگیل،

سازیم نیسگیل،

آدیم نیسگیل،

یادیم نیسگیل،

انلیم، دیلیم، اویام نیسگیل.

آخان چایلار،

گۆنلر، آیلار،

دنیملریم، آنیملاریم،

سنوگیلریم، سۆللاریم،

هر نه وارسا هئلئۆزده،

اولوب منه، کدر، نیسگیل.

یوخاریدا، اولدوز، سما،

آشاغیدا، تۇرپاق آنا،

هامیسیندان کدر یاغیر،

نيسگىللىرىم بىر قان كىمى،
دامارىمدا داينىم آخىر.

دىلىم - دىلىم اولوب ائلىم،
قىغىللائيىب شىرىن دىلىم.
پرچىم اولوب دو داغىما،
گلن يۇخدور سۇراغىما.

آچىلماسا منىم دىلىم،
آياقلانار شانلى ائلىم،
يانار قلىبىم، سىنار بئلىم،
بو غازىمدا دو يونلنر،
حسرتلىرىم، نيسگىللىرىم.

من بۇرچلويام ائلىمه

اوغلوم باخىر منىم يۇرغون اۆزوم،
دئىر: آتا، بۇ چالیشماق، بۇ اللشمك نه اۆچوندۆر؟
هنى يازىرسان،
هنى پوزورسان،
بعضاً بۆتۆن گىجهنى صۆيحه دك ياتمايىرسان.
بعضاً گندىپ گزىرسن، اولكهنى قارىش - قارىش،
قىشى، يازى اوزاقدا، چانقىللى، داشلى يولدا،
هيسلى قارا داملارا، داغىلميش داخمالارا،
قيوراق، چئويك هر بىر يئره چاپىرسان،
باش چكىرسن، باخىرسان، بىلمم نه آختارىرسان.
گۆزۆم دۆشور بعضاً سنىن گۆزۆنه،

ظنّ اندىرم درين خيال دىزىنه باتىرسان،
 سانكى داها بۇ دۇنيادان كۆچمۇسن،
 انگىنلىگە، سۇنسوزلۇغا كىچمىسن.
 اوغۇلوم بىرباش سۇال وئىرى، دانىشىر.
 اونون يالنىز جاوابىندا تىر. سۇز گلير دىلىمە:
 اوغۇلوم: بۇنۇ، سن ياخشى بىل، بىر باخ منىم اۆزومە،
 من بۇرجلويام اتلىمە.

آغلادى داغ، درە، تۇرپاق

گۆنلر، ھفتەلر، آيلار،
 چانقىلىقلار، كۆللوقلار، تىكانلىقلار،
 اۆزولە- اۆزولە، يۇرولمادان،
 ھامارلادى، بىللەدى، سۇواردى.
 آما، بىر آدىم بىلە دالى آىلشمەدى.
 اىستەدىكى گۆللرى، چىچكلرى بىجرتدى.
 ھر داخمانىن، داخماجىغىن قاباغىندا بىر گۆل اكدى.
 چىچكلرىن اىيلرى، قۇخولارى،
 دۆلدوردو كۆچە- باجانى.
 ھامىنى رۇحلتىدىرىدى، ھامى اۇنا «احسن» دىدى،
 آنچاق ھىچ كىمسە ايرلىيە آياق قويمادى.
 بۇ قان تر ايلە سۇوارىلان گۆللرە باخان اولمادى.
 بۇ يام پاشىل چىچكلرىن حالىنى ھىچ كىمسە سۇرمادى.
 سۇلدولار، اۇلۇشكە دىلر، بۇ سئوملى، اىستكى گۆللر.
 شىدەتلى بىر يىل اسن كىمى، ھامىسى پىزن- پىزن داغىلدىلار.

سۈرۈلدۈلەر ھەر يانا.
 خزلنمىش بۇ يارباقلار يىغىشىدىلار قالاق- قالاق،
 نە ايى قالدى، نە يىر قۇخو، نە يىر چالار.
 آنچاق بۇ قوجا باغبانين حالينا آغلادى،
 داغ، درە، تۇرپاق...

حيات نە دىر؟

حيات نە دىر؟
 نە معنا وار بۇ كلمەدە؟
 نفس چكىمك،
 يىيىب، ايچمك،
 يۈل يىرىمك،
 بئش- آلتى كۆن بۇ دۇنيادا عۇمۇر سۆرۈپ، قۇيۇپ- كىتىمك؟
 بعضى دىيىر:
 حيات بنزر يانان شاما،
 آتش تۇتۇپ آلۇولانير،
 نىچە لحظه ايشيق سالىر،
 اوندان سۇنرا كۆلە دۇنۇر...
 حيات بلكە قىغىلجىمىدىر،
 فضالاردا نفس چكىر،
 بىر آنلىقتا پارىلدايىر، شفق سالىر،
 اوندان سۇنرا كۆزدن ايتىر...
 حيات ياخود بىر ماھنىدىر،
 شىرىن، كۆزل، سرمست ائدن دىقىقلر،

فضالاردا، ھىندۋىزى شىنلىدىر،
 اۋندىن سۇنرا سۇسور، گىدىر.
 حىيات بلكە بىر ناغىلىدىر.
 طنطنە ايلە نقل ائلەبىر قۇجا ناقال،
 آنلاشلىماز، آلدادىبى بىر چۇخ سۇزلىر دىبىر.
 بعضى دىبىر:
 حىيات شىرىن آرزولاردىر،
 روحلاندىر، گۇچلىدىر ھەر اىنسانى،
 اۋنسوز حىيات باشا چاتماز...
 بعضى دىبىر: حىيات بنزر بىر گىمىيە،
 درىن، گىنىش عۇمانلاردا،
 سۇ اۆستۈندە ھنى تەلسىر،
 يۇل ائلەبىر اۋزاقلار،
 اۋندىن سۇنرا ايتىر، گىدىر،
 آنجاق اۋنون دالىسىندا،
 كۇپۇكلنىر، قالخىر، دۆشور آخ لەلر.
 يۇخ، يۇخ! حىيات چۇخ درىندىر،
 بۇيۇك معنا قلىبىندە وار:
 حىيات، منجە ياراتماقدىر،
 يۇزولمادان، پۇزولمادان، سارسىلمادان،
 حىيات، صنعت قوللارىنى قالدىرماقدىر بۇ دۇنيادا.
 حىيات، يالنىز،
 صنعتىنلە، ھۆنرىنلە،
 گۇنش كىمى كايىناتا نۇر ساچماقدىر،
 عصرلرى ايشىقلادىب،
 اىنسانلىغا يۇل آچماقدىر!

يۇمورام گۈزلىرىمى گۈزلەيىرم...

بۇ قارائلىقىدا جۇمور بىنىمە ھەر آن،
 نىچە مېن فىكر و خيال.
 اۆچورام داغلارا، دريالارا، عۆمانلارا،
 آشيرام تپەلرى، دۆزلرى، صحرالارى،
 باخيرام ھەر يىرە.
 اطراف ھامى سۇسۇموش، ھامى يالقيز، ھامى غملى.
 چاليرام قۇل،
 آخيرام خيرداجا بىر داملا كىمى، اۆزۆرم، گزيرم،
 اۆز قۇيورام،
 ھۇپپانيرام تارىخە.
 اۆنودولماز، اۆ اۆزاقلاردا قان ايچرە بۇغولان منظرەلر.
 اۆ درىنلىكدە ياتان قانلى وراقلار،
 سىرا ايلە دۆزۆلۆرلر قاباغىمدا.
 اۆز - اۆزۆملە دانىشىپ،
 قىشقىيرىرام، ھايلايىرام:
 ھاردادير، بس ھانى؟
 اينسانلارين اۆ شىپشىرىن آرزو - دىلگى؟
 بس ھاچان گۆل آچاچاقدير؟
 بس ھاچان ياز اولاجاقدير؟
 بس ھاچان قىش و سازاق،
 كۆرگىنى گۆتۆروب قاچاچاقدير؟
 اۆ عطپىرلى، اۆ گۆزل دۇيغولار،
 آخىر نە زامان اۆز قۇياچاق عالمە؟
 دۆنيا، نە زامان غۆصە - كدردن اولار آزاد؟
 نە زامان اينسان اولار شاد؟!
 يۇمورام گۈزلىرىمى،
 گۈزلەيىرم، بلكە دە اينسان چاتاچاق،
 اۆ اۆزاقلاردا باتىب - چىخىمادا نۇرلو گۆنشە،

بۆتون عالم دولاجاق،
نور ايله، عدل ايله، مۆساوات ايله،
سئوگيله، اۆميدله...
يۆمورام گۆزلىرىمى،
گۆزله بيرم... گۆزله بيرم...

ادبی تنقید

میرزا علی اکبر طاهرزاده «صابیر»-ین حیات و یارادیجیلیغی

میرزا علی اکبر طاهرزاده صابیر، خالقیمیزین اولمز شاعیر و صنعتکاری هیجری قمری ۱۲۷۸-جی ایلین ذیحجه آیسی-نین بیرینجی گۆنۆنده شاماخی شهرینده دۆنایا گۆز آچیب و ۱۳۲۹-جو ایلین رجب آیسی-نین ۲۸-ده ابدی اولراق حیاتا گۆز یۆمۆشدور.

صابیر اوشاقلیق دؤورۆندن اۆز فیطری ایستعدادینی گۆستریش و سککیز یاشیندا مکتبه اؤخودوغو زامان، شعره، صنعته هوسکار اولدوغو اۆچون مولّاسی طرفیندن تشویق و تقدیر اولونماق عوضینه، دؤیۆلمۆشدور. صابیر اوشاق دلی ایله بۇ حالی بئله ایفاده ائتمیشدیر:

تۆتدوم اؤرؤجو ایراماضاندا،
قالدی ایکی گۆزلریم قازاندا،
مولّام دا دؤیۆر یازی یازاندا!

صابیر اون ایکی یاشینا یتیشنده ان زامان مۆعلیملیکله مشغول اولان آذربایجان خالقینی گۆزکملی و بؤیۆک شاعیری حاج سید عظیم شیروانی-نین مکتبینه داخل اولور. بۇ بؤیۆک شاعیر صابیرده شاعیرلیک ایستعدادی و حیسی گۆردۆگۆ اۆچون اونو چۆخ تشویق اندیر و درس وئردیگی منظم فارسجا حکایه-لرین تۆرکجه-یه ترجمه ائتمه-سینی اوندان ایسته-یر. ان جۆمله-دن، «گلستان سعدی»-ده یازیلی اولان: «دیدم گل تازه چند دسته - بر گنبدی از گیاه بسته» الخ. صابیر بۇ حکایه-نی بۇ شکیلده تۆرکجه-یه ترجمه اندیر:

گۆردۆم نچه دسته تازه گۆلر،
باغلانمیش ایدی گیاه ایلین تر.

صابیر بیر نچه ایلی سید عظیم شیروانی-نین مکتبینه اؤخویوب بیر آز فارسجا، تۆرکجه اؤیرندیکدن سونرا، آتاسی بونو کافی بیلیمیش، داها اونون مکتبه گئتمه-سینه ایذین وئرمه-یب، آلیش- وئریش اؤیرنمه-سی اۆچون اۆزویله دۆکانا آپارمیش. صابیرین آتاسی-نین نظرینده بۇ قدر یازی- پوزو بیلک بسدیر. آنا صابیر فیطری ایستعدادی و اؤخویوب- ساوادلانماغا اولان درین عشق و علاقه-سی-نین نتیجه-سینده دۆکاندا یتنه-ده مۆطالیعه و یازیب- یاراتماقلا مشغول اولور. آتاسی صابیرین آلیش- وئریشدن

آرتیق اوخوماغا، ینئی - ینئی معلومات الده ائتمگه و ساوادلانماغا اولان هوسینی گورور و چوخ ناراحت اولور. صابیری مذمت اندیر و حتا بیر دفعه صابیرین کیتابینی دا جیریر. صابیر آتاسی نین بۇ ایشیندن چوخ اینجی بیر و آتاسی نین بۇ ایشی اونون اچون چوخ آغیر و دوزولمز گلیر. شاماخیدان قاچماق ایسته بیر و بئله بیر قصیده یازیر:

من خلیل الله - عصرم پدرم چون آذر،
سفر از بابل شیروان کنم انشاء الله.
گرچه او دفتر اشعار مرا پاره نمود،
وصله با طبع در افشان کنم انشاء الله.

صابیر بۇ عملدن سونرا خوراسانا گئدن بیر کاروانا قوشولوب مشهده گئتمک ایسته بیر، لاکین آتاسی اونون بۇ ایشیندن خیردار اولور و اونو اوز شهرینه گئری قایتاریر. او، بۇ حادثه دن سونرا آتاسی نین و اونون دوستلاری نین سلیقه سینی نظرده توتوب، محرم و صفر آپلاریندا نووحه و کربلا احوالاتی یازدیغی اچون آتاسی نین و باشقا جاماعاتین نظرنی جلب اندیر. صابیرین دوزلو دانیشیغی، حاضریرجارابلیغی، شوخ و ظریف طبعی، اونو چوخ آز بیر زاماندا عالیملرین، اعیانلارین، ادیباتا، شعره هوسکار اولانلارین یانیندا مشهور اندیر. او، بیر شاما بنزه بیردی و هامی اونون اطرافیندا پروانه کیمی دولانسیردیلا و اوز هندوزرینده اولان توپلومون محبتینی اوز طرفینه چکیر، خصوصاً اونون اوستادی گورکملی شاعیر و صنعتکار حاج سید عظیم شیروانی اونا حددن آرتیق محبت ینتیریدی.

صابیر حورمتلی و عزیز اوستادی حاج سید عظیم شیروانی نین حاقیندا، اونون نظم و نثرده اوستاد اولوب و هامی نین اونا موحتاج اولدوغونو شعر دیلی ایله بئله بیان اندیر:

سیددیر اوستاد منه نظم و نثرده،
موحتاج ایستیفاده دیر کاینات اونا.

صابیر یالنیز اوز اوستادی باره سینده و اوز میتداریلیغینی بیلدیرمک اچون بۇ قصیده نی دئیر، اما او، هنج واخت قصیده دئییب بعضی اعیانلاری، قودرت صاحبیلرینی تعریف ائتمگه مثل و علاقه گؤسترتمه یییدیر و آچیق-آچیقینا بۇ باره ده اوز اوزک سوزونو بئله ایفاده ائتمیشدیر: «بؤللدان اوترور یالان مدیحهلر یازماقدا ایقتیداریم یوق ایسه، دوغرو هجو یازماقدا چوخ مؤترلمیم». صابیر یازدیغی شعرینده دئیر: شعر چوخ قیمتلی و دئیرلیدیر، اونو گرک یالان و حقیقتدن اوزاق سوزلر یازماقلا قیمتدن سالماساق:

شعر بیر گوهر - یک دانه ی - ذی قیمتدیر،
سالمام وصف - دروغ ایله بونو قیمتدن.

دئىرىم ھجو سۇزۇم دوغرو كلام- شىرىن،
اهل- ذوقو وئىرم نىشە بۇ خووش شىرتىدن.

صايىر اوستاد سىد عظيم ايله دئىشىير، اونون يازدىغى جاوايلار اوستادىندا بۇيۇك تاثير بو راخىر
و او، صايىره يازدىغى بىر مکتوبدا بىلە يازىر:
«نور- دىدەم صايىر، غزلىمىن يىرىنە يازدىغىن مليح و شىرىن جاواب چوخ خوشوما گلدى.
حاضریدا همىن كىتابى (خمسة نظامى)، باشقا بىر شىيە گۆمانىم اولمادىغىندان همىن كىتابى سنە صىلە
گۆنترىرم، يادىگار- اوستادانم اولماق شرطىلە قبول ائدەسىنىز و شاعىرلىكدە ترقى اتمىگىنىزى آرزو
اىدىرم». صايىر بۇ كىتاب ايله مکتوبو بۇيۇك ايفتىخار ايله آلىر و قبول ائدىر و ۲۲ ياشىندا خو راسان
زىارتىنە يوللانير و او تارىخده بۇ شعرلرى يازىر:

صايىر- شىيدا كه ترك- شهر- شىروان ائىلهدى،
بۆلۆله بنزردى كىم مئىل- گۆلۆستان ائىلهدى.
مىن اوچ يۆز بىردە ھىجرتدن سؤنرا مئىمون اىلى،
آخىر- شوالده عزم- خو راسان ائىلهدى.

صايىر بىر نىچە واخت مشهد، سىزوار، نىشاپور، تربت حىدرىه، تربت جام، سمرقند و بخارادا
سىياحت اتمىشىدىر و بۇ سىياحت زامانى كىچىنەجكى اوچون آياق اۆستو آلىش- وئرىش اتمىش، بۇ زامان
خو راسان اطرافىندا وبا مرضى دۆشوب، صايىر آرتىق بو رالاردا دا يانمايىب، اۆز شىرى شاماخىيا قايىدىر.
صايىر، بىر نىچە واختدان سؤنرا كىربلا زىارتىنە گىدىر و او رادا بىر چوخ نۆوحە و دۆبىت يازىر، او
جۆملەدن ھمداندا دندىگى بىر رۇباعىسى بۇدور:

ھمداندا قۇناغىمدان خىبر آلدىم كى شىيخ!
ھانسى مخلوق سىزىن شىھردە بى شىك چۆخدور؟
دندى: آز ايسە دە بۇ شىھردە سايىر مخلوق،
ئىك دىباغ ايله، صىباغ ايله، انشىك چۆخدورا

صايىر كىربلادان وطنە قايىدىر، يىنە دە خو راسانا يوللانير، بۇ دفعە او، عشق آباد يا مروده ساكىن
اولماق اىستىير. بۇ زامان صايىرىن آتاسى شاماخىدا ابدى اولاراق حىياتا گۆز يۇمور. صايىر، قارداشىندان
آناسى نىن دىلىندن يازىلان تاثير ائدىجى بىر مکتوب آلىر و اۆز دوغما شىرىنە، آناسى نىن يانىنا قايىدىر. آنا،
قارداش و اقربا اونو ائولنمگە مەجبور ائدىرلر.

صابیرین اۆن بئش ایلین عرضینده سککیز قیز اوشاغی اولور. او، بویۆک عایله نین معاشینی تأمین ائتمک اۆچۆن قۇیروق یاغی آرتمک و صابون ییشیریب ساتماق ایله حیات کئچیریر. بۇ زحمتلی و چۆخ مشقّتلی صنعت ایله چۆرک قازانماق و بۇ بویۆک عایله نین گۇذارانینی تأمین ائتمه سینه باخمایارق، صابیرین شعره، هۆنره حددن آرتیق عشقی و محبتی اولدوغونا گۆره، ایله دۆشن هر بیر دقیقه نی غنیمت ساییر و مۆطالیعه نی الدن قۇیمور و شعر یازماغا داوام ائدیر.

۱۹۰۱-جی ایلده او، اۆزۆ اۆچون ایکی نفر هم مسلک شاعیر و دؤست تاپیر. آذربایجانین ضیالی و گۆرکملی شاعیری عباس صحت و محمد طراح ایله تانیش اولور. بۇ اۆچ نفر بۇش واختلاریندا بیر یئره ییغیشیب، فارسجا و تۆرکجه غزل و قصیده اؤخوماقلا زامان کئچیریرلر و بۇنلار ۱۹۰۳-جۆ ایلده آذربایجان خالقینی بویۆک عالیم و ادبیات شۆناسی فریدون بیگ کۆچرلی ایله تانیش اولورلار. بۇ بویۆک اینسان و شعر، هۆنر قۇدرتینی یاخشی بیلمن و صنعتکار اینسانلار بویۆک قیمت وئرن کۆچرلی نین تشویق و ترغیبی نتیجه سینده صابیر، بۇ تاریخدن جیدکی صورتده چالیشماغا باشلایر. او، حیياتدا باش وئرن مۇوضوعلار حاقیندا قلمینی گۆدیریر، گاه غزل، گاه مرثیه، گاه بعضی قطعه لر یازماغا باشلایر و چۆخ کئچمه دن «ملا نصرالدین» مجله سی نشره باشلایر. بۇ سئویملی و فؤکاهی مجموعه نین اینتیشاری، صابیرین قۇدرتلی ایستعداد و هۆنرینی گۆسترمله مۆساعید بیر یئر اولور و همین مجموعه نین ۴-جۆ نۆمره سیندن باشلاباراق:

میکت نجه تاراج اولور اولسون، نه ایشیم وار،
دۆشمنلره مۇحتاج اولور اولسون، نه ایشیم وار.
سس سالما یاتانلار آییلار قوی هله یاتسین،
یاتمیشلاری راضی دئیلم کیمسه اویاتسین.

صابیرین «هوب-هوب» رمزی ایضاسی ایله سئومه لی، معنالی و شیرین شعرلرینی، یئرلی روزنامه لر چۆخ یاخشی بیر شکیلده قارشیلاییرلار و هر یئردن تحسین و تعریف سۆزلری اؤجالانیر. صابیرین شۆهرتی گئندیکجه آرتیر. گۆزل-گۆزل شعرلر یازیب یارادیر و مۆختلیف روزنامه لره گۆندیریر. صابیر بۇ گئنیش خالق کۆتله لرینی اۆرگه یاتان شعرلره، ریاکار مولانومالاری، آدلارینی یالاندان مۆسلمان قۇیانلاری، تعصۆب کئش جاهیللری، خانلاری، بیگلری، بۆینۆوغونلاری ال-هایا سالیر، چۆخ کئچمیر کی، قارا جاماعتین لعنت و تۆهمتینه نیشانه اولور. بعضیلری صابیری «بابی» آدلاندیریرلار، صابیر بۇ تۆهمتلرین قارشیسیندا مناسیله دۆرور و هئچ بیر زامان تۆتدوغو شرفلی یۆلدان دۆنمۆز. او، چۆخ مۆلاییم بیر دیل ایله بۇ جاهیل و آنلاماز تعصۆب کئشلی آنلاتماغا چالیشیر و بۇ بیئتلری اینشا ائدیر:

اشهد بالله العلي العظيم،
 صاحب-ايمانم، آشير وانلييلارا
 يۇخ يىنى بىر دىنە يقينيم منيم،
 كۆهنە مۇسلمانم، آشير وانلييلارا
 شيعه يم، آقا نه بۇ امثالدىن،
 سۆتى يم، آقا نه بۇ اشكالدىن.
 صوفى يم، آقا نه بۇ ابدالدىن،
 حاق سنون اينسانم، آشير وانلييلارا
 اۆمت- مرحومه و مغفور ايله،
 امرده يم طاعت مزبور ايله
 كۆرۆمه حۆكم ايتلمه مېين زور ايله،
 قاييل- قرآنم، آشير وانلييلارا

صايبير آذربايجان ادبيياتىندا آن يىنى بىر يول آپمىشىدى، انله بىر يول كى، اوندان قاباق هنج كيمسه صايبير كيمى گۆزل بىر شيوه و سبكه يازمامىشىدى. صايبير جمعيتده اولان نۇقسان و عيىبلىرى، شوخلوق و ظارافات يولو ايله چۆخ شيرين و هامى نين آنلاياجاغى بىر دىل ايله يازبيدىر. گۆركملى شاعير يمىز عباس صحت بۇ باره ده دئير: «صايبير كۆهنه و يىنى شعر آراسيندا بىر عصرليك اۇچوروم آچدى كى، بىر داها گىرى دۆنۆب اۇ اۇچوروما آتيلماغا كيمسه ده جۆرات قالمادى. صايبير افندى بش ايلين مۆدتينده ايران مشروطه سينه بىر اوردودان زياته خيدمت اتميشدير.»

صايبير اوز شيرين قلمى و آچيق ذهنى ايله اۇ زامانكى قافقازدا چينخان «حریت»، «فيوضات»، «رهبر»، «دېستان»، «ملا نصرالدين»، «الفت»، «ارشاد»، «گۆنش»، «صدا»، «حقيقت»، «يىنى حقيقت»، «معلومات» و سايبير مطبوعاتدا چيخيش انديب، يازديغى شعرلر گۆستري كى، اۇ زامانا كيمى هنج گۆرۆلمه ميش شعرلرله اولكهنى تسخير اندير. بنله قۆدرتلى ايستعدادا ماليك اولان بىر وجود يالئيز عوام و جاهيل شخصلر طرفيندن طعنه و سۆيۆشلر ائشيتمير، حتا حيات يولداشى دا اونا دۆشمن چيخير. بۇ بۇيۆك و نهنگ شاعير «ندامت و شيكايت» عۆناتلى شعرينده دئير:

چاتلايبير خان باجى غمدن اۆرگيم،
 قۇوشوب لاپ آجيفيمدان كۆرگيم.
 نولا بىر اتوده قۇيايديز قاراواش،
 وئرمه ييديز منى بۇ ابلهه كاش!
 من كى دامدان- باجادان باخماز ايديم،

سۆ کیمی هر طرفه آخماز ایدیم.
 هرزه- هرزه دانیشیب گۆلمز ایدیم،
 آر نه شئی اولدوغونو بیلمز ایدیم.
 ائویمیزده وار ایدی هر نه دئسن،
 قاتیق، آیران ایله قایماق نه یئسن.
 نه بیلیردیک نه زهیرماردی کیتاب،
 بیز اولان ائوده هاچان واردی کیتاب؟
 بۆسبۆتون گۆل کیمی اینسانلار ایدیق،
 نه مۆعلیم و نه درس آنلار ایدیق.
 وای، او گۆندن کی منی آد ائله دیز،
 ائيله بیلدیز ده کی دیشاد ائله دیز!
 من ده ساندیم کی دؤنۆب بخته وره،
 گئدیریم بیر نفر اینسانه آره...
 آر دگیل، شاعیر ایمیش خانه- خراب،
 فیکری یازماق، اوخوماق، شوغلۆ کیتاب.
 گاه یازیر، گاه اونخویور، گاه دانیشیر،
 گۆنده بیر هرزه کیتابلا تانیسیر.
 ... بئيله اود اولماز، آنام، بئيله آلۆز،
 اود دگیل، یانغی دگیل، لؤودور، لؤوا
 ... بیزیم ائوده باخاسان هر طرفه،
 تاقچایا، بۆقچایا، یا کیم ایرقه،
 گۆره-جکسن بۆتون ایشقافدا کاغید،
 کاسادا، نیمچهده، بۆشقابدا، کاغید.
 بیغیلیب داغ کیمی هر یاندا کیتاب،
 ائوده، دهلیزده، هر یاندا کیتاب.
 دئیرم: آی کیشی! بیر گل اؤزۆنه،
 بۆ نه ایشدیر، آ کۆل اولسون گۆزۆنه!
 بۆ عمل اتدی سنی خانه-خراب،
 پۆللارین دؤندۆ بۆتون اولدو کیتاب.
 کسب-کاریندان الین چیخدی اؤسان!
 ار اولان یرده گۆرۆم یوخ اولاسان! ...

مقاله نین بۆتونو وارلیق درگیسی نین گله جک ساییلاریندا درج ائدیله جک.

ادبی نثر

ساوالان

ساوالان، بۇ موقدس داغ، عصرلر بویو قهرمان آذربایجان خالقینی نیشانهسی اولموش، خالق اونا گؤنمیش، اوندان ایلهام آلمیش، درد- نیسگیلرینی اونا سؤیلمیش، اونا قوشمالار قوشموش، بایاتیلار سسلندیریب، اؤنون حاقیندا بیر چوخ افسانلر و داستانلار یاراتمیشدیر. بیر چوخ روایتلره گؤره، داهی مۆتفکیر و پیغمبر، «زردۆشت»- ون آنا یوردو آذربایجان ایمی و بیر چوخ تاریخچی ایثبات اندیر کی، آذربایجان زردۆشتی کاهینلرین دایاغی اولموشدور.

ساوالان، بۇ مۆحتشم و عظمتلی داغ، «زردۆشت»- ون ایلهام منبعی اولموش، زردۆشت اورادان قالخمیش و اوز دؤهاسینی اینسانلارا بیلدیرمیشدیر. «عجایب المخلوقات»-ا گؤره، حضرت محمد (ص) ساوالان حاقیندا اوز صحابهلرینه سؤز آچمیشدیر:

بۇ اولو و مۆحتشم داغین اؤرگی نین درینلیگینه دایما شؤعله چکن قیزیل آلۇلار و دؤرمادان یانان و سؤنمهین اولدار و آتشلر، قهرمان و موباریز آذربایجان خالقینی ایشغالچیلارا و غصبکارلارا قارشى نیفرت و غضبی رمزیدیر. اؤنون سما یا بۆکستلن و گؤیلری دکن قارلی ذیرهسی نین دایما آغ آپیاغ قار ایله بؤرونمهسی، نجیب و وفالی گلینلر کیمی بیر آغ اؤرپک ایله اؤرتولمهسی، دؤغما خالقینی اؤرگی نین صافلیغینا، ساده لیگینه، صداقت و نجابتینه جانلی بیر نیشانه دیر. اؤنون هندؤرینده جوشان، کۆکره یین و دؤرمادان گؤز یاشی کیمی شیریلی ایله آخان شیرین و دؤرو بولاقلاری، ابدی بیر نعمت کیمی، دؤغما اولادی اؤچون جیات منبعی حساب اولونور. بونا گؤره دیر کی، داهی پیغمبرلر، مۆتفکیر شاعرلر و قهرمان خالق دیلاورلری ایله بیرلیکده، ساده آذربایجانلیلار اوز سالاریندا، سؤزلرینده اونا دؤغرو اؤز دؤندریب، اؤزک سؤزلرینی، حکایه، قوشما، ماهنی و بایاتی شکلینده سؤیلمیش، غم-کدر، سوننج و شادلیقلارینی اونا دنمیش، اوندان یاردیم دپلمه می و تاریخ بویو، بۇ مۆحتشم، ینیلمز و ابدیته چتوریلن اولو داغ، اؤنلارین آرزو و دیلکلرینی نین تجسؤمؤ اولموشدور.

خالق قهرمانی، باپک خرم دین، بۇ عظمتلی داغا آرخالاناراق، ایگیرمی ایلدن آرتیق عربله قارشى مۆباریزه آپارمیشدیر.

آذربایجان خالقى نین داهی شاعیری خاقانی شیروانی بۇ موقدس داغین زیارتینه گتمیش. اونون قارشیسیندا ایلمیش و اۆز اۆرک سۆز لرینی بئله سۆیله میش:

قبله اقبال قلّه سبلان دان،

کوز شرف کعبه دار قطب کمال است.

وطن پرور و بویوک شاعیریمیز رحمتلیک حبيب ساهر، «کۆوشن» آدلی اثرینده، ساوالانین اطرافینی جنته بسز دیر. ساهره گوره، بئله یام- یاشیل یئر دۆنیانین هنج بیر نوقطه سینده تاپیلماز، بۇ ووقارلی داغین اؤفوقو آچیق و اتگینده آخان معدن سولاری قایناییب جوشدوغو حالدا بیر صاف گۆزگۆیه بنزه بیر:

ساوالانین اودو، سۆیو قاینادیر،

باخسان اؤفوق آچیق، ماوی آینادیر.

بۇ یئر یاشیل بیر جنتدیر ائل ایچین،

بئله گۆزل اولماز، ژاپون، هیندوچین.

بۇ سسطیرلری یازان، تخمیناً ۴۵ ایل بوندان قاباق، دؤغما یوردو قان ایچینده چابالایان زامان و آزادلیق سنور قارداشلاری، وطنداشلاری دار آغاجلاریندان آسیلان و آنا- باجیلاری سۆزگونلره ایتکین گئندن گۆنلرده اؤوونوب تسلی تاپیب، کدر- غوصه لرینی اونوتماق اۆچون، بۇ ائللر کدری نین، غمی نین تاریخ بۆیو نظاره چیسی اولان داغی نظردن کئچریر و اۆرک سۆز لرینی بئله ایفاده ائدیردی:

... باخدیقجا، ساوالان - او وولقان داغی،

داغیلیر اۆرکدن مین درد و آغی.

مؤحتشم کئچمیشین گۆزده جانلانیر،

بیر پارلاق اولدوز تک وارلیغین یانیر.

قۆدرتلى سۆز اۋستادى، چاغداش شاعىرىمىز، ۱- آلاۋ، ذىرۋەسى قارلا و اتكى لالە و سۆيۈللەرلە اۋرتۇلن دوغما ساوالانا اۋزۋنو تۇتوب، بۇ آھنگدار و اۋرگەياتان بىتلىرى سىلىندىرىمىشدىر:

ساوالان، ذىرۋەسى بۇزلامىش گۈلۈ،
 اتكىدە يايىلان لالەسى، گۈلۈ.
 شادلىقىدا غرق اندىر، دۇشۇ، ياماجى،
 نغمەسى، سىرەسى، سارى بۇلبولۇ.

سئۈيلى و طراوتلى شعرلىرى ايلە قىلبلىرى اۋخشايان مۇعاصىر شەرىمىزىن گۇركملى نۇمايندەسى، سۆتمز، بۇ وۇقارلى داغ حاقىندا بىتلە سۆيلەمىشدىر:

يۇردونون فخرى بۇ وۇقارلى داغىن،
 مىليون ايل كىچسە دە اسكى ياشىندان،
 يىنە سىنە گۇرۇ، اىگىدلىر كىمى،
 اۋمىد نۇرۇ ساچار قارلى ياشىندان.
 بۇ داغى قىزدىران، ھىجان وئرن،
 سانكى خالقىمداكى اۋمىد حىستىدىر.
 قار-كۆلك تۇتسا دا مغرور باشىنى،
 باغرىندان قاينايان سۇلار اىستىدىر.

قۇجامان شاعىر، ھاشىم قرلان، «تۇخوجو قىز و ساوالان» ادلى شەرىندە بىر مظلوم قىزىن دىلىندىن ساوالانا- بۇ وۇقارلا اۋفۇقلىرە سىنە گۇرۇن ابدى ھىكىلە، اۋرگىنى آچىر، اۋز يالقىرلىغىندان، تىھالىغىندان آجىيا- آجىيا بىتلە سۆزە باشلاير:

... ائشىت، ائشىت ائى ساوالان، دىنلە منى، آى ساوالان!
 بۇ يىرلىردە بىر كسىم يۇخ، مىندىن اۋتۇرۇ دردە قالان.
 سىن تارىخلىر شاھىدىسىن، دۇنيا قدر ياشىن وار،
 آمان آللە، ياندى باغرىم درد الىندىن، آى ساوالان!

مۆعاصىر قۆدرتلى شاعىر و گۆركملى خطىب، آقاي سىد جعفر موسوى، «آي ساوالان» آدلى اثرىندە بۇ داغا اۆزۈنۈ تۈتۈب بىلە دئىير:

آي ساوالان! سەن گۆرمۈسەن اۆزۈمۈ،
اۈزاق يولدان ائشىت بۇ بىر سۆزۈمۈ.
اۆركلرەن داخى يۈخدور دۆزۈمۈ،
قان تۈكنلەر شمشىر تاخىر بىلەنە،
دۇنيا دۆشە قان اچىنلەر لىنە.

اىستعدادلى چاغداش شاعىرىمىز آقاي نھاوندى، «سۇلطان ساوالان» عۆنۈملى كىتابىندا ساوالان بارەسىندە بىلە سۆيلەيىر:

آي طىبىعت گۈزلى، چۈنخلو گۈزلىك گۈزۈسەن سەن،
ھەم شىرىن يازلى، شىرىن نازلى، بانخىشلار سۆزۈسەن سەن،
نە بىلىم، بىلكە دە دۇنيادا بەشتىن اۆزۈسەن سەن،
كۆۋرۈن چىشمەسى درياچە دە باغلى،
انگىن سبەلى، باغلى،
گۈللەرەن خۈللو. بۇداقلى.

اۈز تىخلۈصۈنۈ بۇ مۇحتىشەم و وۆقارلى داغدان پاي آلان شاعىر، مەجىدزادە (ساوالان)، «ساوالان» آدلى ياراتدىغى اثرىندە بىلە سۆيلەيىر:

گۆر وۆقارلى اۈلو داغدىر،
ائىل ايلە يۇردا داياقدىر.
نەجە، گۆر كىم، اۆزۈ آغدىر،
ياشى مىليوندوسا، ساغدىر،
ائىلە بىلمە قۇجالاندىر،

نەچچە مېن ياشلا جاۋاندىر.

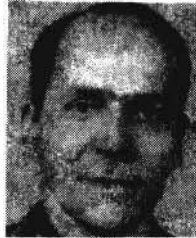
اردىبىللى شاعىر، رىستىمى، ساۋالان بارەسىندە يازىر:

اۋدلا ر ديارىندا وۆقارلى داغسان،
يامان گۆندە، يۇخسوللارا داياقسان،
يۇردوموزا بىر سۆنمەين چىراتقان،
آى ساۋالان، آى اىگىدلر سنگرى،
اۋلكەمىزىن عظمتلى سنگرى.

گنج اردىبىللى شاعىرە، نرگىس، اۋز دۇغما ديارىنن داغىنا اۋز تۇتۇپ سۆيلەيىر:

ساۋالانىم آچ گۆزۈنۆ دىقتلە،
ياشايشىن دقتىنى وارقلا،
سىنەن اىچرە ياتان عشقىن ناغىلن،
آختاراركن، اۋز قلىيندە سۇراقلا.

تبرىز شهربىندن اولان شاعىر ابراهىم رفرى ساۋالان داغىنا بۇ شكىلدە مۇراجىعت اندىر:



بۇيلاناركن سۇنسوزلوغونا،
دۇمانلى قاتلارن،
نە زهملىدىر دۇروشون سنىن،
قۇرشاقلارىندا يۇردوموزون!

باجارىقلى شاعىر عباس يحيوى (اتلچى) خالقىن ايرادەسىنى تمثىل ائدن ساۋالان حاقتىندا بئلە

يازىر:

اۋسطورەلرىن حجىمى، گۆنشدىن باج آلاسان،
جان رىشتەلرىن ذۇوق و ظرافتلە چالانسان،

گاہ نازلى گلىنسىن، بۇلۇد آلتىندا قالانسان،
مىنە چارقاتىنى باشدان آچىپ گاہ صافالانسان،
سۇلطان ساوالانسان.

ساوالان، بۇ عظمتلى و آزمان داغىن گۇرۇنۇشۇ، اينساندا همىشە حثىرت دۇغورور. اطرافىنداكى گۇللىر، گۇلمەچەلەر، چايلار سسلندىكجە، بۇتون ھىندۇرىندە عكس - صدا يارادىپ اۆركلىرى فرحلندىرىر. قارتاللى ذىرولەر، سرت قايلار، رۇحلارلى سىغاللایان ياماچلار، شىر - شىر بۇلاقلار بىر - بىرىنە لايلای چالیرلار، گۇللىر، چىچىكلر، مئھدە خۇمارلانىر، شىھدە نازلانیرلار...

ذىرولەر بۇیلاندىقجا اۆرگىن سئوینىر، درین درەلرە باخدیقجا گۇزۇن قارالیر، واهیمە سنى بۇرۇسۇر، سئوینچ بىر طرفدە، قۇرخسو بىر طرفدە. بۇ اۇلو و مۇحتشم داغىن اطرافىندا ایرلى گنتىدیکە گۇزۇنە بىلە گلیر كى، قاباغىندا وۇقارلا دایانان، بیاض لیباسلى، آخ عمامەلى ابدى بىر ھىكىلدىر. بۇ داغىن اۇنۇندە اینسان اۇزۇنۇ ایتىرىر، بۇ ایلای گۇزۇللیگی قلمە گتىرمک، بۇ ایلای گۇزۇللیگی یازىیا آلماق چۇخ چتتىن...

بۇ اۇولو، آتشىلى اۇلو داغ اطرافىندا، اینسان ایستەمدەن اۇنون كئچمىشى بارەدە فیکرە دالیر، خیالىن قانادلارینا مینىب، یۆكسکلرە، اۇزاقلارلا اۇجالیر، بئىننە مۇختلیف فیکرلر گلیر؛ گۇرەسن بۇ مۇقدس داغ عۇمرۇ بۇیو نە كىمى صحنەلرین ناظیرى اولموش، اۇنون آغزى، دىلى اولسايدى، ایندى اۇز دۇغما اۇولادلاری اۇچون نەلر سۇیلردى؟ كئچن قانلى وۇروشلاردان، اۆرك ياندىران فاجیعەلردن، قىلبرى سئوینجە دۇلدوران غالییىتلردن نىجە سۇز آچاردى... یۇخاری قالخدیقجا آدمین گۇزۇنۇن قاباغىندا یۇزلىرلە بىلە سۇاللار صف چكىر. بعضاً آداما ائلە گلیر كى، بۇ سرت قايلاردان، مۇحكىم داشلاردان یۇغورولان بۇ داغ، دىرى بىر وارلىق كىمى ھر بىر شىى حیس ائدیر. اۇ، اطرافىنداكىلاری دریندن انیر، بعضاً اۇنلارین قارا طالعینە آجى بىر و بعضاً اۆرگى غۇرورلا دۇلور...

بۇ مۇعجۇزە گۇسترن داغىن اطرافىندا یاشایان بىر آخ ساققاللى قۇجا كىشى ایلە گۇرۇشندە، اۇندان سۇروشدم: «نییە بۇ گۇنلر بۇرادا یاشایان آدمالار، بىلە اۆرك آچان، صفالى یترى بۇراخیب، ایزدیحاملى، تۇز - تۇرپاقلى، صفاسى، وفاسى اولمایان، ھىسلى، تۇستۇلۇ، بۇغاناقلارلا دۇلو شەرلرە اۇز قۇيورلار، داغلاری پناھسىز، یايلاقلاری دۇولتسىز، وارسىز بۇراخیلار...؟ سنجە بۇ یترلر یاخشیدیر، یۇخسا شەرلر...؟». قۇجا آجى - آجى گۇلۇمسەدى و دریندن بىر آه چكدى: «اۇغول! شەر دە یاخشیدیر، داغ دا. كىمى طالعی ھارادا چىچك آچىبسا، اۇرادا اولسا یاخشى دئیىلمى؟ كىم ھانسى تۇرپاقدان یارانىب،

اۋ تۇرپاقلا دا قاتىشماليدىر. من بۇ داغلارنى اۇغلويام، بۇ داغلاردا دۇغولموشام، بۇى اتميشام، بۇرادا حىيات سۆرموشم، عۇمرۆمۆن چۇخ حىصه سىنى بۇرادا اۋز ائلىمله، اۋولادلاريملا كئچيرميشم. بۇرادا دا گۆرك تۇرپاغا تاپشيريلام. بۇ يئرلر ايلك بشيگيم، سۇن منزىلميدىر. بۇ اطرافا بير گۆز گزدير، ياخشى باخ! بۇرادا چۇخلو مزار داشلارى گۆره جكسن. تا قديمدن بۇ يئرلر بابالاريميزىن مسكىنى و گۆزل سئيرانگاهى اولوب، ياشاييىلار، يارادىيلار، ائل يولوندا، خالىق يولوندا اۋزلىرىنى فدا ائدىيلر، دۆشمىنله قارشى - قارشىيا دايانييلار، ياغيشا، بۇرانا، تۇفانا دۆشويلر، زهر - زققوم دادىيلار، طبيعتله ال به ياخا، دۆشمىنله ساواشييلار، غيبرتله ياشايييلار.»

قۇجا بير از كوكسۇنۇ اۋتۇرنىدن سۇنرا، سۇزۆننه بىله داوام ائتىدى: «اۋ دۇمانىن آلتىندا گۆرۆرسىنى، باخ! اۋ يئرلرده كى مزار داشلارى بىزىم طايفانىسىدىر. بابالاريميزىسىدىر، جاونلىقىدا قبرىستانلىغىمىزىن كئارىسىندان سايمازيانا كئچردىم. قىزىل قۇش كىمى، بۇ داشدان اۋ داشا، بۇ قايدان اۋ قايايا سىچرايىب، داغدان اۋشاردىم. عۇمرۆن نىجه كئچدىگىنى اصلا بىلمىدىم. ايندى عۇمرۆمۆن اولدوزو باتماقدادىر، داغدان ائتنن چاغلاريمىدىر. دۇنيا اعتبارسىزدير... اۋلۇم حاقدىر و هر بير اينسانىن سۇن منزىلگاهىدىر... منىم آرزوم بۇدور، منى بابالاريمىن ياتىندا، انامىن اياغى آلتىندا يىره تاپشيريىنلار! اۋغلو يانىندا اولان انانىن نه دردى؟ اۋولادى قوينوندا اولان يۇردون نه غمى؟ ايندى گۆرۆرسۇنوز كى، دۇنيا بير قارىش تۇرپاغىن اۋستونده نه عذابلار چكىر، نه فاجىعه لر يارانىر، نه پاك قانلار تۆكۆلۆر، يۆزلرله، مینلرله آنالار، گلینلر ياسا باتىرلار. كىم يولونو اۋنودار، كىم اناسىنىن سۆدۆنو دانار، باخىن بۇ داغلار، بۇ وۇقارلى، عظمتلى داغلار، بۇ يئرلىرىن صفاسىنا، بۇ داغلارنىن وفاسىنا، اصلى اولان كس بۇ يئرلىرىسىز كئچىننه بىلمىز. يۇوادان اۋچماق، غريب اۋلكه به گئتمك آسان، اۋنوتماق چتىن. انانى اۋنوتماق، آه آمان...! ائلى، اۋبانى اۋنوتماق، بىلمىم نه دئىم...»

قۇجانىن بۇ اۋركلرىن درىنلىگىنه نۇفوز ائندن سۇزلىرى بىتىدى، دردىلى سىنهنسىندن درىن بير آه چكىب، گۆزلىرىنى منىم گۆزلىرمه زىلله دى. من ايختيارسىز اولاراق قوشانى، يارادانى بللى اولمايان بير چۇخ گرايلى، ماهنى، باياتى بۇ اۋلو داغ حاقتىندا بىنىمدن كئچدى و آشاغىداكى باياتى دىلىمدن آخدى:

ساوالان، ايستكلى داغ،

ائللره مۇحكىم داياق،

آرزوم بۇدور اولۇنجه،

سندن دۆشمه يم ايراق.

حكاية

عاشيغين موعجوزەسى

بئله روایت انديرلر كى، چۇخ كئچميش زامانلاردا، اولكەمیزده بير شاه حۇكمرانلىق سۆزرميش كى، اونون اۇچاغى كۆز ايميش. شاه هميشه بير وليعهد آرزوسوندا چۇخ تالاش اندرميش، آنجاق هله اۆز آرزوسونا چاتا بيلمەميشدى.

بۇ مسأله شاهى چۇخ اۆزون- اۆزادى فيكىر درياسينا ساليب، رۇيالار ايچره غرق اندرميش. بير گشجه شاه ياتير، يۇخوسوندا گۆرۆر كى، اونون سارايندان بير گۆزقاماشديريغى ايشيق گۆيه سارى يوللاندى و بۇ ايشيق چۇخ آز بير زاماندا، بۆتون سارايى، اونون اطرافينى، حتا اولكەنين لاپ اۇچقارلارنى دا ايشيقلانديردى. شاه يۇخودان آييلير، اۆزۆ اۆز يۇخوسونو يۇزور، آنجاق بۇ بارەده هئچ بير كيم ايله دانىشماير.

صاباحكى گۆن شاهين اروادى اۇنا خبر وئرير كى، بۇيلودور و گۆر كى بير نئچه آيدان سۇنرا، ابلرله گۆزلە ديكلىرى يۆكۆ يثره قۇيسون. گۆن كئچير، هفته لر اۆتۆر، بير گۆن شاها خبر گتيريرلر كى، ملكه دۇغدو و ائله بير قيز دۇنيايا گتيريب كى، هله نئچه ساعات آرتيق بيزيم دۇنيايا قدم باسدغيندان كئچمير، آيا دئبير، سن چيخما، من چيخيم، گۆنه دئبير، سن چيخما، من چيخيم. شاه اۆركدن سئوينير. مۇشتولوقچويا بۇيوك انعام وئرير و نئچه آي بۇندان قاباق گۆردۆگۆ رۇيا گۆزۆنۆن اۇنۆنده جانلانير. اۆز- اۆزۆنه دئبير: «دنيه سن گۆردۆگۆم او يۇخو حقيقتە دۇندۆ. بس ساراين، اولكەنين بۆتون هندۆزىنى ايشيقلانديران بئله بير مۇوجود ايميش.» شاه اهلك گۆنلردن اۇشاغا بۇيوك بير محبت يئتيرير و امر اندير كى، دايلار، خيدمتكارلار اوندان چۇخ مۇواظييت انديب، مۇغايات اولسونلار.

گۆنلر، هفته لر، آيلار، بيرى- بيرى نيسن آرديندان اۆتۆرلر. بۇ قيز گئت- گئده گۆزللشير، شيرينلشير، يالنيز شاه و آناسى ملكه نيسن يۇخ، بۆتون هندۆزىنده ياشايانلارين اۆرگينده اۆز محبتىنى مۇحكملنديرير. شاه امر اندير كى، يئددى ياشيندان اۇنا بير ديلاور كيمي گۆلشمك، اۇخ آتماق، قيليچ وۇرماق، قالحان تۇتماق، آت چاپماق، كمند آتماق اۇيرتسينلر. هم ده اۇنو يۇردوندا آغيزلاردا دولاشان لايلايلار، ماهنيلار، باياتيلار و ترانه لر ايله تانىش اتسينلر.

قيز بۆتۆن بۇ ساحلرده اۆزۆندىن بۇيوك بير ايستعداد گۆسترير، بير ديلاور پهلوان كيمي قيليچ چالير، قالحان تۇتور، اۇخ آتير، آت چاپير، حتا يارى وحشى آتلارى يۆگنلەيب، اۆز ايختيارينا آلير و هر يثره ايستهير، بير يئل كيمي چاپير.

اۇ بىرى ياندىن اۋنۇن اۆرگىنىدە اولان اينىجەلىكلەر، بىر وۇرغۇن كىمى طىبىستە اولان گۆزلىكلەرنى قاباغىندا ايختىيارىنى الدن وئىرىر. ساراينىن قاباغىندا ساكىت و آرام آخان چاى و گۆز ياشىنا بنىز سۇيۇ اولان بۇ چاينىن ايچىنىدە اۋيان- بۇيانا آتېلىپ دۆشنى خىرداچا قىزمىزى بالىقلار اۋنۇن قلىبىنن درىنلىگىنىدە طىبىستە قارشى درىن بىر سۇگى يارادىر. هر گۆنۇ آت چايشىمالارىندىن سۇنرا، آتدان انئىر، ساللانا-ساللانا بىر گىشجە ندىمەلەر ابلە گۆللەر و چىچىكلەر ابلە بۇنۇن ساراينىن قاباغىندا قىم وۇرۇر، قۇشلارنىن قاندا چالىب اۇچمالارىنىنا، اۇ بۇداقدان بۇ بۇداغا قۇنماسىنا، بۇلبۇللارنىن چە- چە وۇرۇب، اۇزلىرىنى گىزلىتمەسىنە باخىب واله اولۇر.

قىزى ھلە اون سىككىز ياشىنا چاتمامىشىدى. بىر گۆن پەلوانلىق ايشلىرىنى يىرىنە يىتىرىدىن سۇنرا، اۋنا چۇنچ ياخشىن اولان قىزلارلا، طىبىستىن قۇيۇندا قىم وۇرماق اۋچۇن باغا چىخىر، ايلىن ايلك فىلى ايدى. باھار بۇتون گۆزلىكلەرى ابلە بۇ ديارە قىم قۇيۇمشۇدۇ. اطرافدا قۇشلار اۇخوردۇ، بۇلبۇللەر چە- چە وۇروردۇ. گۆزلىرىن عطرى هر بىر يانى بۇرۇمۇشۇدۇ. آداما انلە گلردى كى، بۇ باغ، بەشىتىن انلە اۋزۇدۇر. قىزىن گۆزۇ بىردىن بۇ بۇيا چاتاندان گۆرمەدىگى ايرى-خالىلى بىر كۆنگە ساتاشىر، قىز اۋنا سارى- يۇللانىر، بىردىن آياغى سۇرۇشۇر، يىرە يىخىلىر و داھا قالىخىمىر. اطرافدا اولان بۇتون قىزلار، ندىمەلەر، ال- ھابا دۇشۇرلەر، اۇزلىرىنى ايتىرىرلەر، بىرى قىزىن اۋستونە سۇ سىپىر، اۇ بىرىسى آياقلارنى سىغاللايىر، اۋچۇنچۇسو اۋنۇن آلنىنى اۋوكەلەيىر. بۇنچ، قىز تىرىمىر كى تىرىمىر، اۇ سانكى ابدى اولاراق حىياتا گۆز يۇمۇشۇدۇر.

قىزلاردان بىر نىچەسى ھراسان قاچا- قاچا قىصرە طرف يۇگۇرۇرلەر و حادىئەنى نىچە كى باش وئىرىب، ندىرىلەر. حادىئە شاھىن قۇلاغىنا چاتىر، شاھ حۇكم اندىر، يۇبانمادان قىزى بىر تىختە قۇيۇب گىتىرىلەر. شاھ اۋز خۇصوصى حكىمباشىسىنى چاغىتىدىرىر. اۇ درحال حاضىر اولۇر، قىزى مۇعاينە اندىر. گۆرۇر كى، قىزىن نىسى گلەر، آنچاق نە دىئىر، نە تىرتىر، گۆزلىرىنى يۇمۇب، سانكى بۇ دۇنيادان گىدىدىر. اۇ، نە قدر اللشىر، چالىشىر، مۇختلىف داوا- درمان اندىر، قىزى آيىلدا بىلمىر. شاھ امر اندىر كى، شىرىن بۇتون حكىملەرى يىغىشىرلار، ھىچ كىمىن الىندىن بىر شى گىلمىر، قىز تىخت اۋزىرە اۋزانىب گۆزلىرى قاپانمىش بىر حالدا چۇنچ چىتىنلىكلە نىسىنن سسى انشىدىلىر و بۇ گۆستىرىر كى، قىز ھلە دىرىدىر.

شاھ امر اندىر كى، شىردە چار چىكىنىلەر: «شاھىن قىزى ناخۇشلانىب، هر كىم شاھىن قىزىنى ساغالىدىب، اۋلۇمدىن قۇرتارا بىلسە، شاھ اۋنو دۇنيا مالىندىن بى نىياز اندە چىكىدىر.» بۇ فرمان اۋلكەننن هر بىر يانىنا يايلىسىر، حكىملەر، طالىبىنلەر، فالچىلار، چادوگرلەر، تىجىرۋەلى آداملار، اۋزاقدان، ياخشىندان، حىتا خارىجى اۋلكەلەردىن يىغىشىرلار. بۇتون بۇ يىغىشانلار اللرىندىن گلەن ايشلىرى بۇ قىزى ساغالتماغا اسىرگەمىرلەر. آنچاق ھىچ كىمسە، مۇتبىت بىر ايش گۆرە بىلمىر.

درویش گندیر و صاباحکی گۆن تئزدن حاضیر اولور. ندیمه، قصر و شاهین قیزی نین یاتدیغی اوتاغی گؤستریب، گندیر. درویش چؤخ ساکیت و نزاکتله اوتاغا قدم قویور و شولاسی نین آلتیندان سازینی چیخاردیب کؤکله ییر و باشلاییر سازینی اهمالجا دیلندیرمگه و دوداق آلتی بیر خالق ماهنیسینی اوخوماغا. ساز حزین و اینجه ییر سسله اوتاغی دؤلدورور، هله یاریم ساعات کئچمه میشدی کی، قیز گؤزلیرنی آچیب، یومور و نئجه دفعه بۇ ایشی تکرار اندیر. درویش امین اولور کی، قیزین دردینی ناپیب. اۇدا سازین سۇ کیمی آخان سسینی چؤخ احتیاطلا اوجالدیب، آلجالدیر. بۇنلار هامیسی سبب اولور کی، طبیعتین گؤزلیکلری و دؤغما اولکەسی نین شاعیرانه طبیعتی، قیزین گؤزلیرنی قاباغیندا جانلانسین و اونون رۇحوندا چاخناشما و هیجان تۇرتسین. درویش سازی شولاسی نین آلتینا قویوب، ندیمه نى چاغیریر. اۇ، ایچسری گیریر. قیزا باخیر، گۆرۆر کی، دئیەسن قیزین بئیزی نین رنگی قیرمیزیبا چالیر و گؤزلیرى هردن آچیلیب یومولور.

درویش ندیمه یه دئییر: «گۆرک بۇ گۆردۆکلرینی هنج کیمسه یه دئمە یەسن». ندیمه ایله خوداحافیظلشیب، چیخیر گندیر. ندیمه چؤخ سئوینیر، شاها یتتیریر کی، درویش دئدی: «گۆرک هنج کیمسه نین اونونلا ایشی اولماسین، قیز راحت یاتمالیدیر».

صاباح یئنه درویش تئزدن گلیر، ندیمه اوتاغین قاپیسینی آچیر و اؤزۆ گندیر. درویش بۇ گۆن سازین سسینی بیر قۇتر اوجالدیر. شعرلری، قوشمالاری، ترانه لری یاواشجاندان، آنجاق بیر آز آیدین قیزین قولاغینا چاتدیریر. بۇ گۆن قیز دۆنسه گۆره، گؤزلیرنی داها آرتیق آچیب یومور و بیر آز دا اطرافی سۆزۆر.

بۇ گئت-گل دۆز قیرخ گۆن چکیر. سازین چالینماسی، قوشمالارین، بایاتیلارین و عاشیقانه شعرلرین اوخونماسی آردی کسيلمەدن داوام اندیر. قیرخینجی گۆن قیز آياغا دۇرور، سالیم گؤزلیرنی اوووشدورا- اوووشدورا یان-یۆره یه باخیر، قاباغیندا الینده ساز، دیلینده نغمه بیر عاشیقی گۆرۆر. درویش شولایینی چیخارتمیش، باشینا بیر خنز پاپاق قویמוש، سازی باغیرنا باسمیش، اوجا سسله دایانمادان سازی سسلندیریردی و بۇ سۆزلی اوخویوردو:

دئییرلر مجلیسه بیر عاشیق گلیب،
جانسیزا جان ونریر صدقلی سازی.
اتله بیل دۇنیایا یاراشیق وئیر،
سسی، دانیشیقی، سۆزۆ، آوازی.
یایلاق مۆنتظیردی، یوللارین گؤزلی،

بۇيۇن آتېر بىنۇشەلەر، نرگىزىلەر،
چىشمە يە يىتىندە گلېنىلەر، قىزلار.
چۈللەردە چالخانان سۇنا جان دىنسىن،
خۇش ساعەتدا، خوش گلېدىر جاھانا.
يۇخدور گۈزلىگە قۇصور، باھانا.
قند ازىلىپ دېلە، دېشە، داھانا.
قايماق دۇداقلارا بال بىلىيدىر.

سۇنرا عاشىق سازى نىن ھاواسىنى دېشىدىرىپ، سانكى بۇتۇن دۇنيايا مىئدان اۇخويور:

حىيات بېزىم گلەجك دە بېزىمكىدېر،
گۈزلىكلەر، گۈل چىچىكلەر، آزاد نغمە بېزىمكىدېر.
سارى بۆلبۆل، گۈيرچىنلەر، سارى خالخال كېنىكلەر،
شىرىلدايان بۆللور چاپلار،
قىمىلدايان شىن دۇداقلار، بۇنلار بۇتۇن بېزىمكىدېر.
قۇى بۇ سىسلر اۇجالانسىن، اينسانلارا حىيات وئرسىن،
قۇى اۇلۇمۇن باغرىن دىكك، ھاوالانسىن سازىن سىسى.
سىندىرىلسىن شىن اۇخويان بۆلبۆللرىن دار قىسى...

شاھ دەلىزدن بۇ شىرىن و اۇرگەياتان شعر و نغمەلرى انشىدە- انشىدە ايچىرى گىرىر، قىزىنى
سالىم، چۇخ شاد بىر حالدا گۇرۇر و قىزىن، عاشىغىن اۇخودوقلارىنى ياواشجادان تىكرار ائتمەسىنى حىس
اندىر. شاھ، ال- آياغىنى ايتىرمىش بىر حالدا، قىزىنا طرف يۇگۇرور و اۇنو باغرىنا باسىر. شاھا بشلە گلېر
كى، ايندى بۇتۇن دۇنيانى اونا وئرىلر. قىز شاققىلتىيلا گۇلۇر، اۇخويور، سانكى بۇ نىچە آى جان سىخىجى
خىستەلىكدن ھىچ خىبرى يۇخدور. ملكە، ندىمەلر چۇخ سئوئىنجلە اوتاغا گىرىرلر. شادلىقلار شاھلىق
تشرىفاتىنى پۇزور. ھامى ايستەبىر بۇ ايستكىلى، مەرىبان قىزى گۇرسۇن.

شاھ ياواش-ياواش اۇزۇشە گلېر، ماجرا يادىنا دۇشۇر، اۇزاقدا سازىنى قۇيۇنونا باسان عاشىغا
ياخىنلاشىر، اۇزۇنو اونا تۇتور و چۇخ تىجۇبىلە سۇرۇشور: «سەن ھەن دروئىش شولاسىنى گىتىن، اليندە
تېزىن تۇتان، باشىنا بىر سارىلمىش عمامە يە اۇخشار بۇرك قۇيان آدم دىئىلسىنى؟ مەن سنى ايندى باشقا

بىر شكىل - شىمايىلده گۇرۇرۇم. حىقىقى عاشىق پالتارىندا، خىز پاپاق باشىندا، بىلىندە قۇرشاق، يىندە ساز و مىضراب، دىلىندە شىر و ماھنى...».

عاشىق جاواب وئىرى: «ئىلە من ھىمىن آدامام. من عاشىغام، خالىقىمىن، يۇردومون، ئىلىمىن عاشىغىم. من بىلە ظنّ اتتىم كى، يالنىز بىر دروېشىن گىشىم و سىماسىندا قىصرە گىرىسم، عزيز و سئومىلى قىزىنىزى ساغالتماق اوچۇن منە ايدىن وئىرلر.».

شاھ جاوايىندا سۆيلىەيىر: «غىيب اتتىم، لاپ چۇخ ياخشى ايش گۇرۇبىسن، من اۇز سۇزۇمە وفادارام. سىن، منىم آن اىستكىلى، آن سئومىلى و جانندان عزيز قىزىمى منە قايتاردىن. ايندى، اىستە مندىن كۇنلۇن نە اىستەيىرسە!».

عاشىق جاواب وئىرى: «صىنتكار اۇز صىنتىنە باغلىدىر. من، خالىقىمى، ئىلىمى، يۇردومو، دىلىمى اۆركىدن سئومىم و بۇ دۇغما خالىقىمدان ايلھام آليرام. منىم ھىچ بىر شئىە احتىياجىم يۇخدور. يالنىز منىم بىر خواھىشىم واردىر كى، امر ائىدەسىنىز كى، بۇ كىندلردە، شىرلردە، اۇچقار اوبالاردا، دارغالار، گۇمەلر، يالانچى عالىم نۇمىلار، بۇ خالىق عاشىقلارنى نىن حۇرمىتىنى ساخلاسىنلار، بۇنلارنى اينىچىتمەسىنلر و بۇنو بىلىسىنلر كى، بۇ عاشىقلار، بۇ ساز اۇستالارى، بۇ خالىق مىدنىتى نىن قۇرۇقچولارىدىرلار.».

شاھ بۇ سۇزلرىن قاباغىندا بىر آز فىكىرلىشىر، اۇ طرفدىن قىز اۇزۇنو بىلمىزلىگە وۇروب اتاسى نىن و عاشىغىن سۇزلرىنە قولاق آسىردى. ھامى شىلىك اندىردى. عاشىق سۇزلرىنى دىنىدىن سۇنرا، ھامىنى سئومىمەدە، شادلىقدا گۇرۇب، بۇشلوقدان اىستىفادە ائدەرك چۇخ احتىاطلا، ھىچ كىمسە نىن دىقتىنى جلب ائتمەدىن آرادان چىخىر. شاھ بىر نىچە دىقە شاشقىنلىقدان سۇنرا باخىب عاشىقدان بىر اثر گۇرۇمۇر. آنچاق اۇنون گۇزۇ، اوتاغىن بىر بۇجاغىندا دىوارا سۇيكنن بىر صدفلى سازا ساتاشىر و اونا بىلە گلر كى، بۇ ساز بۇرادا اولان آدمالارى سۇزور. قىز خۇشحال، عىن - حالدا درىن بىر فىكرە دالىر، ماجرادان بىر آز خىردار اولور. شاھ، عاشىق بارەسىندە فىكرە گىدىر، بۇنلارنى ھامىسى بىر رۇيا كىمى اۇنون گۇزلرى قاباغىندا صف چكىر. اۇ، دالغىن و ازگىن بىر حالدا سانكى اۇزۇنو ايتىرىب، مات - مات ھىدۇرە باخىر و نە ايسە اۇز - اۇزۇيىلە دانىشىر. آنچاق اوتاغىن بىر گۇشەسىندە، جانلى بىر وارلىق كىمى بۇتۇن بۇزاييا بىغىشانلارى سۇزمكە اولان عاشىغىن سازى ائىلە بىل مخصوص بىر دىلدە اۇنونلا دانىشىردى...».



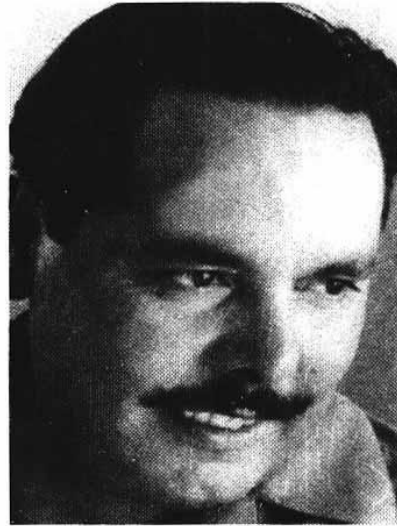
عزیز محسنی ۲۰ یاشیندا



عزیز محسنی ۱۳ یاشیندا



عزیز محسنی ۳۸ یاشیندا



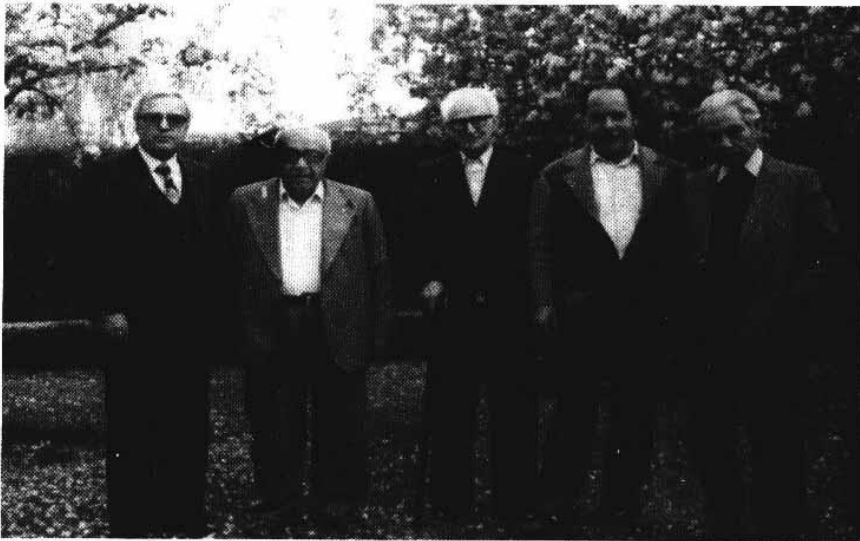
عزیز محسنی ۲۴ یاشیندا



عزیز محسنی نین «نیکوکاران مدرسه‌ساز» کیتابیندا چیخان شکل.



آقای عزیز محسنی
الهی مرا آن ده که مرا آن به



ساغدان: تيمور پيرهاشمى، عزيز محسنى، گنجعلى صباحى، دوكتور سلام الله جاويد، كريم مشروطهچى
(سۆنمز) - كرج، ۱۳۶۴



ساغدان: دوكتور محمدزاده، دوكتور براهنى، عزيز محسنى، انار - باكى ۱۳۷۴ - جۆ ايل





«وارلیق» تحریریه‌سی نین یازیچیلار هییتی

اوتورانلار ساغدان: میرهدایت حصاری، دوکتور جواد هییت، کریم مشروطه‌چی (سؤنمز)، عزیز محسنی
 دؤرانلار: علیرضا صرافی، ابراهیم رفرف، مجیدزاده (ساوالان)، محمدرضا هییت، گوئنلی، اسماعیل هادی



USTAD ƏZİZ MÖHSÜNİNİN HƏYAT VƏ YARADICILIQ YOLU

Ustad Əziz Möhsüni 1925-ci ildə Ərdəbil şəhərində həyata göz açmışdır. İlk və orta təhsilini həmin şəhərdə bitirdikdən sonra, 1942-ci ilin avqust ayında Tehrana köçüb, jurnalistika və nəşriyyat işləri ilə məşğul olmuş, eyni zamanda gecə siniflərində iştirak edərək orta məktəbi bitirməyə müvəffəq olmuşdur. İngilis və rus dillərini öyrəndikdən sonra "Dəməvənd", "İrane-ma", "Bəşəriyyat" və "Sovgənd" jurnallarında elmi və ədəbi məqalələrin tərcüməsi və nəşri ilə məşğul olmuş və ana dili – Azərbaycan türkcəsində araşdırmalar apararaq, öz maarifçilik fikirlərini yaymaqda və dünya ədəbiyyatı ilə əlaqələr qurmaqda bu dilin imkanlarından da faydalanmağa başlamışdır.

Ustad həyatının bu mərhələsində "İnsanın mənşəyi", "Çarlz Darvinin çalışmaları və nəzəriyyələri", "Günəş sisteminin quruluşu və mənşəyi", "Elmi nailiyyətlər" və "Dünyanın ayrı-ayrı ölkələrində seçki sistemi" adlı kitabları Fars dilinə çevirərək nəşr etdirmişdir.

Sözü gedən kitabların bəziləri 7 dəfə çapa verilmiş, tirajı 50 minə qədər çıxmışdır. Bəzisi də işıq üzü görmədən despot Pəhləvi rejiminin yirtıcı amilləri tərəfindən yox edilmişdir.

Ustad Ə.Möhsüni 1953-cü ilin avqust ayında həyata keçirilən dövlət çevrilişi ardından ortaya çıxan siyasi boğuntu dövrünün başlanmasından sonra ölkənin cənub bölgələrinə – Kirman, Yəzd, Sircan və Bəm şəhərlərinə gedərək, oralarda tikinti, yol çəkmə, məktəb inşaatı və s. kimi işlərlə məşğul olmuş, eyni zamanda İngiltərədən qiyabi surətdə inşaat mühəndisliyi kursunu bitirməyə müvəffəq olmuşdur. Ustad Ə.Möhsüni 1969-1973-cü illərdə "xidmət əsnasında təhsil" üsulu ilə Tehran Universitetindən iqtisadi idarəçilik sahəsində məzun olmuş və 36 ildən artıq inşaat şirkətlərində aparıcı vəzifələrdə fəaliyyət göstərmişdir.

Ustad Ə.Möhsüni özünün çox bəhrəli fəaliyyətləri ilə yanaşı heç zaman öz doğma ana dili və ədəbiyyatından uzaq durmamışdır. O, İslam İnkilabının qələbə çalması ilə nisbi dil azadlıqlarının ortaya çıxmasından sonra özünün yazdığı şerləri, hekayələri və ədəbi araşdırmalarını Tehranda çıxan "Varlıq", "Günəş", "İnkilab yolunda" jurnallarında, Təbrizdə çıxan

"Türüşi-Azadı" və "Məhdi-Azadi" qəzetlərində, Ərdəbildə çıxan "Avuyc Ərdəbil" qəzetində və digər mətbuat orqanlarında nəşr etdirməyə başladı.

Ustad Ə.Möhsüni "Varlıq" jurnalının yarandığı ilk gündən (1978), həmin jurnalla sıx əməkdaşlıq aparmışdır. Ustadın indiyədək Azərbaycan Türkcəsində işıq üzü görən əsərləri bunlardan ibarətdir:

1- *Dinlə məni*: şe'r məcmuəsi (1990).

2- *Azərbaycan ədəbiyyat tarixindən qızıl yarpaqlar (1-ci cild)*: Azərbaycanın ədəbiyyat korifeylərinin həyat və yaradıcılıqları barədə yazdığı monoqrafiyaların məcmuəsi (1995).

3- *Çay axır*: novella məcmuəsi (1998)

4- *Yurd*: məşhur yerli və əcnəbi yazarların novellalarından tərcümələr (1998).

5- *Şair və şe'r*: ədəbiyyatşünaslıq mövzusunda (2001).

6- *Dədə Qorqud*: izahlı mətni (2002).

Ustad Ə.Möhsüni 1998-ci ildə 27 milyon tümənlik şəxsi vəsaiti hesabına öz doğma şəhəri Ərdəbilin ən yoxsul məhlləsində altı sinifli bir qız məktəbi tikdirmişdir, bu da onun öz ana yurduna və maarif və mədəniyyətə olan böyük eşqini nümayiş etdirir.

Ustadın hələ işıq üzü görməmiş bəzi əsərləri bunlardan ibarətdir:

1- *Şer məcmuəsi*: bu əsər, ustadın öz şe'rlərindən əlavə, Nima Yüşic, Əxəvan Salis, Siyavəş Kəsrəi kimi müasir Fars şairləri, habelə bəzi müasir əcnəbi şairlərdən etdiyi tərcümələri ehtiva etməkdədir.

2- *Hekayələr*: "Aşığın möcüzəsi", "Kiçik Vurğun", "O Heç Mənəm", "Savalan" və bir neçə başqa hekayə.

3- *Azərbaycan ədəbiyyat tarixindən qızıl yarpaqlar (2-ci cild)*: Arif Ərdəbili, Seyid Əzim Şirvani, Ləli, Qumri Dərbəndi, Dəxil və Mirzə Ələkbər Sabirin həyat və yaradıcılıqları barədə.

4- *Estetik haqqında məqalələr*.

5- *Folklor toplusu*: Azərbaycan folklorunun təxminən 16000 atalar sözü, alqışlar, atmacalar və öyüdlərindən ibarətdir.

6- *Asia*: böyük Rus yazıçısı İvan Turqenyevin əsərinin tərcüməsi.